

PROBUDI NADU U SEBI!

*Svaki dan očekuj
da će ti se
dogoditi nešto
dobro*

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

među svjetskim je vodećim praktičnim učiteljima Biblije. Njezin dnevni TV program "Uživanje u svakodnevnom životu" prikazuje se na stotinama televizijskih mreža i radijskih stanica diljem svijeta.

Joyce je napisala više od 100 inspiracijskih knjiga. Među najprodavanije ubrajaju se *Revolucija ljubavi, Lepota umesto pepela, Nikad nemoj odustati, Isceljenje slomljenog srca, Vođa u nastajanju, Power Thoughts; The Confident Woman; Look Great, Feel Great; Starting Your Day Right; Ending Your Day Right; The Every-day Life Bible; Approval Addiction; How to Hear from God; Beauty for Ashes; i Bojno polje uma.*

Joyce neprestano putuje, održava konferencije tijekom cijele godine i govori tisućama diljem svijeta.

PROBUDI NADU U SEBI!

*Svaki dan očekuj da će ti se
dogoditi nešto dobro*

....

JOYCE MEYER

Syloam

Naslov originala: Get your hopes up! - expect something good to happen to you every day

Autor: Joyce Meyer

Copyright © 2015 by Joyce Meyer

Joyce Meyer Ministries – U.S. Headquarters

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

Copyright © 2016 za hrvatsko izdanje, Syloam

Sva prava pridržana

Izdaje: Syloam - Hrišćanska međunarodna misija

syloam@syloam-international.org

www.syloam-international.org

www.media.syloam-international.org

Černyševského 11, 851 01 Bratislava, Slovačka

Za Izdavača: Miroslav Fic

Urednik: Miroslav Čobrda

Prijevod: Maja Posavac

Lektura: Edvina Benčina

Prijelom: Darko Brvenik

Tisak: 1909. Minerva

Naklada: 5000 komada

ISBN: 978-80-89414-59-8

U ovoj je knjizi autorica pretežno koristila navode iz Biblije The Amplified Bible pa je prevoditeljica iste slobodno prevela. U slučaju kad se navodi stihova u tekstu poklapaju sa standardnim prijevodom na hrvatski jezik, korišten je taj prijevod.

Zabranjen pretisak ove knjige (djelomično ili u cijelosti) bez pismenog dopuštenja izdavača.

Sadržaj

	Uvod	5
	PRVI DIO NADA ZA IĆI DALJE	11
1. POGLAVLJE	PODIGNI SVOJU RAZINU OČEKIVANJA	13
2. POGLAVLJE	SLIJEDI VOĐU	25
3. POGLAVLJE	IDENTIFICIRAJ I ELIMINIRAJ SVAKI „NE MOGU“	35
4. POGLAVLJE	SNAGA NADE	45
5. POGLAVLJE	UPOZNAJ NOVOG SEBE	57
	DRUGI DIO NADAJ SE KAD SI POVRIJEĐEN	67
6. POGLAVLJE	GLEDAJ GORE	69
7. POGLAVLJE	BROJI SVOJE BLAGOSLOVE UMJESTO SVOJIH PROBLEMA	79
8. POGLAVLJE	RIJEČI NADE	89
9. POGLAVLJE	NASTAVI SE KRETATI	101
	TREĆI DIO NADA I SREĆA	113
10. POGLAVLJE	TRAŽI DOBRO U SVEMU	115
11. POGLAVLJE	ZATOČENICI NADE	127
12. POGLAVLJE	BUDI ODGOVOR NA NEČIJU MOLITVU	137
13. POGLAVLJE	NADA JE NAŠE SIDRO	149

ČETVRTI DIO		159
NADA JE OVDJE		
14. POGLAVLJE	NEMOJ ČEKATI SUTRA	161
15. POGLAVLJE	IZGRADI BOŽJU PERSPEKTIVU	169
16. POGLAVLJE	IZBOR JE NA TEBI	179
17. POGLAVLJE	PUSTI DA SE NADA PRELIJEVA	189
	POGOVOR	201
	BILJEŠKE	203
	DODATNI BIBLIJSKI STIHovi O NADI	205
	MOLITVA SPASENJA	211
	○ AUTORU	213

Uvod

Bez vjere nemoguće je ugoditi Bogu, i oni koji Mu dolaze moraju znati da On jest Darivatelj onih koji Ga uporno traže (Hebrejima 11: 6). Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo (Hebrejima 11: 1). Imamo obećanje u Božjoj Riječi da vjera veličine gorušičnog zrna može premjestiti planine (Matej 17: 20). Abraham se nadao u vjeri da će primiti obećanje od Boga (Rimljanima 4: 18). Neki ljudi pokušavaju imati vjeru, ali nemaju nadu. Nemaju pozitivno očekivanje da će im se dogoditi nešto dobro zbog Božje velike dobrote. Ja vjerujem da nada prethodi vjeri i da je povezana s njom. Ne možemo imati jedno bez drugoga. Kako negativna i beznadna osoba može hodati i živjeti po vjeri? Osoba može vjerovati u Boga, ali muškarac ili žena vjere čine nešto više od toga da vjeruju da je Bog živ; oni vjeruju da je On dobar i da nagrađuje one koji Ga traže. Oni čekaju i očekuju Božju dobrotu, ne zato što je zaslužuju, već zato što je Bog obećao da će je dati.

Provela sam zadnjih 38 godina svog života putujući po svijetu, propovijedajući i poučavajući Riječ Božju. Tijekom tog vremena upoznala sam toliko predivnih ljudi – ljudi baš poput tebe. Poslovne ljude, kućanice, zaposlene majke, umjetnike, službenike, političare, volontere, samohrane majke, samohrane očeve. Imala sam povlasticu upoznati ljude iz gotovo svakog aspekta života.

Neki su sjajno, čine se kao da su na vrhu svijeta. Drugi su mi se povjerili da jedva preživljavaju, žive dan po dan i pokušavaju spojiti kraj s krajem. I mnogi drugi nose se s okolnostima koje su tako teške da se, iskreno, osjećaju poraženo i nadvladano životom.

Ali bez obzira na osobu, i bez obzira na situaciju, otkrila sam da im jedna stvar svima očajnički treba – jedna stvar koju svi očajnički trebamo: nada.

Nada je sretno i pouzdano iščekivanje dobrog. To je moćna i univerzalna inspiracija, rastuća plima koja podiže sve brodove. Bilo da šepajući ulazimo u luku, bilo da smo zapeli na doku, ili odvažno plovimo morem, nada podiže naš duh, izazivajući nas da vjerujemo u: *Znaš što? Stvari bi uistinu mogle uspjeti.* Ona je ponekad neobjašnjiv, ali uvijek neporeciv osjećaj da bi danas bilo loše odustati. Nada je uvjerenje da se svakoga trena može dogoditi nešto dobro!

Zato vjerujem da je knjiga o nadi potrebna i da će vam pomoći da uvidite predivne mogućnosti nade. Zapravo, to je jedna od triju stvari za koju nam Biblija kaže da uvijek ostaje kad sve drugo propadne (1. Korinćanima 13: 13). Bez obzira na to tko si i u kakvom je stanju tvoj život trenutno, ne možeš uspješno funkcionirati u životu bez nade. Ako su okolnosti loše, svakako trebaš nadu, ako su dobre, trebaš nadu da će ostati takve. Kad živiš u vrtu nade, nešto uvijek cvjeta!

Ali koliko god nada bila sjajna, ona može biti krivo usmjerena. Ako se tvoja nada oslanja na osobu, to je nepouzdan izvor snage. Ako se tvoja nada oslanja na tvoje zaposlenje, tvoju sposobnost da zaradiš novac ili na tvoj mirovinski fond, mogao bi se razočarati.

Ako se tvoja nada oslanja na tvoje sposobnosti, izbljedit će čim tvoje samopouzdanje bude potreseno.

Zapravo je vrlo jednostavno: nada je jedino jaka onoliko koliko je jak njezin izvor. Zbog toga temelj naše nade mora biti Bog i obećanja u Njegovoj Riječi. Ako Bog nije izvor, nada je samo željom ispunjena misao, trenutni predah.

U biti, nada na koju te ja potičem mnogo je drukčija od onog što svijet naziva nadom. Vjernikova nada je u nepomičnom, svemogućem, sveznajućem i sveprisutnom, jedinom istinitom Bogu i Njegovom Sinu Isusu Kristu.

Mogli bismo reći ovako: bez nade u Bogu malo je toga što možeš učiniti, ali s nadom u Bogu malo je toga što ne možeš učiniti. Pozorno čitanje i proučavanje Riječi Božje pokazuje nam što se događa kad se djeca Božja usude živjeti s nadom. Kroz Stari i Novi zavjet vidimo obične ljude – ljude s mana i pogreškama poput nas – kako nadvladavaju nemoguće izgleda jer su odabrali nadati se da je Bog pripremio nešto predivno za njih... Stavili su svoju vjeru u Njega.

- Iako su hebrejska djeca bila robovi u Egiptu mnogo generacija, nada u slobodu potaknula je Mojsija da sanja o izbavljenju od njihovih okrutnih tlačitelja.
- Dok se izraelska vojska skrivala u opkopima u strahu od Golijata, nada u pobjedu uzrokovala je da David pita: „Što će to dobiti čovjek koji ubije toga Filistejca i skine sramotu s Izraela?“ (1. Samuelova 17: 26).
- Usred Hamanove zle zavjere da uništi njezin narod, nada da može napraviti razliku dala je Esteri hrabrost da prekrši običaj i zatraži sastanak s kraljem.
- Ostavljajući poslove, prijatelje, čak i obitelji, nada u to da je Isus obećani Mesija poticala je obične ljude da ostave sve kako bi ga slijedili sve do križa.

Vidiš li sveobuhvatnu prirodu nade koja ruši svaku barijeru? U svakom od ovih biblijskih primjera, nada je bila više od motivacijske misli ili iščezavajućeg sanjarenja; nada je bila oluja zvana *Ništa-nije-nemoguće-s-Bogom* koja se odbijala utišati.

- Za Mojsija je nada slamala okove.
- Za Davida je nada postavljala pitanja koja se nitko nije usudio pitati.
- Za Esteru je nada vjerovala unatoč svemu da je Bog može koristiti da spasi svoj narod od uništenja.
- Za učenike je nada davala odvažnost da krenu u novi život i postanu oni koji mijenjaju svijet.

Vjerujem da nada to isto može učiniti u tvom životu. Zato sam uzbuđena što čitaš ovu knjigu. I zato sam uzbuđena što koristim priče, biblijske principe i praktične životne lekcije koje ćeš pronaći na svakoj stranici i koje će te ohrabriti da *probudiš nadu u sebi!* Učini to namjerno... Strastveno je se uhvati i odbij živjeti bez nade!

Vidiš, cijeli tvoj život, bio ti toga svjestan ili ne, svijet ti govori: *Nemoj se previše nadati*. Prošle povrede, sadašnja razočaranja i buduće nesigurnosti uče te da smanjiš svoja očekivanja – *Budi racionalan, ostani smiren, ne očekuj previše jer bi se mogao razočarati*.

Test za trudnoću je pozitivan... *Nemoj se previše nadati, sjeti se što se dogodilo prošli put*. Osoba koja te povrijedi la ispriča se i želi ispraviti stvari... *Nemoj se previše nadati; mogao bi te opet povrijediti*. Uzbudljiva ponuda javi se na poslu... *Nemoj se previše nadati, vjerojatno neće biti ništa od toga*.

Ali život bez nade nije nikakav život. Možeš reći da si samo oprezan – *Bolje je spriječiti nego liječiti, Joyce* – ali zapravo se radi o tome da te strah. Strah od toga da te povrijede, od toga da te razočaraju, od toga da riskiraš. Strah može postojati s dobrim razlogom. Možda si bio jako povrijeđen u životu i doživio si mnogo obeshrabrujućih i razočaravajućih stvari. Iskustvo ti govori da se ništa nikad neće promijeniti,

ali Božja Riječ nam govori nešto bolje. Govori da je s Bogom sve moguće!

Vrijeme je za promjenu u tvom životu! Vjeruj Bogu dovoljno da se nadaš najboljem: najboljoj vezi, najboljim mogućnostima, najboljem braku, najboljim vijestima, najboljim ishodima, najboljem životu. Očekuj da ti se dogodi nešto dobro danas!

Bog želi da ti imaš najbolji mogući život. Ako ikad sumnjaš da je to istina, samo se sjeti da je On dao svoje najbolje kad je poslao Isusa. Isus je umro kako bi, ako prihvatiš Njegov dar spasenja, mogao uživati u vječnom životu u raju; ali je On također umro kako bi ti imao dobar život ovdje na Zemlji.

U Ivanu 10: 10, Isus je rekao: „Ja sam došao da bi oni imali život, i da ga imaju u izobilju (dok se ne prelijeva)“.

Kako budeš prolazio kroz ovu knjigu, nadam se da ćeš vidjeti da Bog želi da „imaš i uživaš u životu“. On želi najbolje za tebe duhovno, mentalno, emocionalno, fizički i u odnosima – svake godine, svakog dana, svakog trenutka. I kad znaš da Bog želi najbolje za tebe, ne možeš ne biti ispunjen nadom. Bog želi ispuniti sve tvoje potrebe i osposobiti te da pomogneš drugim ljudima.

Ako si danas povrijeđen, sumnjaš da bi se stvari mogle popraviti... *Probudi nadu u sebi.*

Ako samo preživljavaš, prolaziš kroz stvari, ali pitaš se ima li nešto više od toga... *Probudi nadu u sebi.*

Ako odgajaš djecu, pitaš se što ih čeka u životu... *Probudi nadu u sebi.*

Ako započinješ uzbudljivu novu pustolovinu, riskirajući više nego ikad prije... *Probudi nadu u sebi.*

Kad se usudiš porasti u nadi, početak će se mijenjati stvari u tvojemu životu. Vjera raste, radost se vraća i mir vlada. Ako si zadovoljan time da samo *preživljavaš*, da *ne može bolje od ovoga* i da će biti *više sreće drugi put*, najbolje je da odmah odložiš ovu knjigu.

Ali ako si spreman za promjenu – ako si spreman za nešto bolje – nastavi čitati. Nada ima način kako da predivno promijeni živote onih koji je prihvate. Ona je ta koja pokreće ideje i maštu (Mudre izreke 24: 14), to sidro koje nas umiruje kad navale životne oluje (Hebrejima 6: 19), i utjeha zbog koje znamo da nikad nismo sami (Rimljanima 5: 5).

Ako ti ovo zvuči dobro, učini nešto što možda već jako dugo nisi učinio: probudi nadu u sebi. Bit će ti drago kad to učiniš, jer Bog čeka da bude milostiv prema tebi.

PRVI DIO

Nada za ići dalje

....

*...Al' onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja,
krila im rastu kao orlovima...*

Izaija 40: 31

Vrlo često ljudi misle da bi bilo pohlepno ili krivo nadati se nečemu što je više od onog što imaju. Dok je istina da bismo uvijek trebali biti zadovoljni onim što imamo, to sigurno ne znači da je krivo željeti još ispravnih stvari dokle god ih želimo iz pravih razloga. Kako možemo biti istovremeno zadovoljni i željeti još? Ja sam trenutno jako zadovoljna svime u svom životu jer vjerujem da je Božje vrijeme u mom životu savršeno. Mogla bih biti potpuno sretna i nemati nikad nešto više jer su moja radost i zadovoljstvo u Kristu. Ali u isto vrijeme, želim svega više jer želim ići onoliko daleko u životu koliko Bog to dopušta, i činiti za Njega i druge koliko god je ljudski moguće. Ne želim ništa manje i ništa više od najboljeg života koji mi Bog želi dati!

Želim više Boga u mom životu, bliskiji, intimniji hod s Njim (Filipljanima 3: 10). Želim više mudrosti, više stabilnosti i više dobrih prijatelja. Isto želim za svoju djecu, i želim da još više ljudi prihvati Krista kao svog Spasitelja. Želim vidjeti više čuda, iscjeljenja, proboja i sile.

Iskreno vjerujem da možemo biti zadovoljni do te točke kada nismo uznemireni zbog onog što imamo, dok istovremeno želimo još iz pravih razloga i u pravo vrijeme (Filiplijanima 4: 11, 19).

Zaista vjerujem da oni koji su zadovoljnim i čim manjim od svega što Bog može učiniti u njihovim životima koče Božju veličinu. On se želi pokazati snažnim u svakom od naših života. On može učiniti toliko više, izobilnije, iznad ičeg što bismo se mi ikad usudili tražiti ili misliti, neograničeno iznad naših molitvi, želja, misli, nada i snova (Efežanima 3: 20).

PRVO POGLAVLJE

Podigni svoju razinu očekivanja

*„U Jahvu se uzdaj (čekaj, nadaš se i očekuj Gospodina),
ojunači se, čvrsto nek' bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj
(čekaj, nadaš se i očekuj Gospodina)!”*

Psalam 27: 14

„Visoka očekivanja ključ su svega.“

— Sam Walton

Ispričat ću vam priču o ženi koja se zove Betty. Betty je vjernica. Redovito čita Bibliju. I volontira prosljeđujući prekrivače beskućnicima jednom mjesečno. Betty se čini predivnom, zar ne?

Morate znati još nešto o Betty: njezini je prijatelji zovu „Betty-Loša-Vijest“ kad nisu s njom. Grozno im je zbog tog nadimka, ali iskreno, Betty ga je zaradila; ona ima način kako da očekuje, predvidi i pronađe najgore u gotovo svakoj situaciji. Dat ću vam primjer.

Prošlo ljetno Betty i njezin muž (Phil Neuspjeh) otišli su na obiteljski odmor sa svoje dvoje djece (Will-Ništa-Od-Njega i Megan-Sredina-Čopora). Trebam vam reći da je Phil divan suprug, a Will i Megan sjajna djeca, ali Betty ne polaže veliku nadu u njih. Ni ne očekuje mnogo od njih. Zapravo, ona pretpostavlja najgore, otud im i nadimci.

Nekoliko mjeseci ranije, Phil i Betty planirali su ljetovanje na popularnoj destinaciji, ali kako se putovanje približavalo, Betty je sve više znala da će biti katastrofa. Dok su se vozili prema svom odredištu, Betty je neprestano prigovarala: „Ovo je bila loša zamisao. Redovi za bilo što u parku bit će dugački kilometar. Sumnjam da će hotel biti onako dobar kako ga oglašavaju. Sigurno će kišiti cijeli tjedan.“ Phil i djeca pokušali su uvjeriti Betty da će sve biti u redu – oni su mogli izvući najbolje iz svake situacije – ali Bettyino se neraspoloženje nije moglo ublažiti. Jadni Phil, Will i Megan... Vožnja od 500 km činila se kao naporan posao dug 1500 km.

Možemo reći da je ljetovanje išlo u skladu s Bettyinim očekivanjima. Redovi u vodenom parku bili su duži nego obično. Philu, Willu i Megan to nije smetalo – to im je dalo nekoliko minuta više da se zajedno smiju i isplaniraju na koju će sljedeću vožnju ići – ali Betty je bila strašno uzrujana. „Znala sam da će se ovo dogoditi“, progundala je.

Ni restoran u kojem su odabrali večerati prvu večer nije bio savršen. Konobarica je obavijestila Phila i Betty da je ponestalo koktela koji su oni naručili. Phil je odabrao drugo piće; Betty je odabrala depresivan stav. „Nevjerojatno!“ uzdahnula je.

Ali kap koja je prelila čašu bila je hotelska soba. Kad se obitelj navečer smjestila u svoju sobu, otkrili su da TV nije ispravan. „Znala sam! Znala sam! Znala sam!“ ljutito je vikala Betty. „Znala sam da ovaj hotel neće ništa valjati.“ Phil je nazvao recepciju i odmah su donijeli novi TV, ali šteta je već bila učinjena. Betty-Loša-Vijest dobila je svoje loše ljetovanje... To je bilo točno ono što je očekivala.

Problem srca

Priča o Betty izmišljen je prikaz nekoga tko je ponekad jako sličan meni ili tebi. Svi smo se mi susreli s pesimističnim stavovima i niskim očekivanjima – opisujući vrijeme kao „djelomično oblačno“ umjesto „djelomično sunčano“, doživljavajući čašu kao „napola praznu“ umjesto „napola punu“.

Betty su njezina niska očekivanja sprječavala da uživa u ljetovanju, ali mnoge ljude niska očekivanja sprječavaju da uživaju u svojim životima. Kroz svaki dan idu s negativnim, kritičkim stavovima, rijetko se nadajući najboljem jer su prezauzeti očekivanjem najgoreg. Kad stvari krenu loše, oni razmišljaju: „*Imao/la sam osjećaj da će danas biti loš dan*“, a kad stvari krenu dobro razmišljaju: „*Ovo vjerojatno neće potrajati*“. Za dobrih dana ili loših, na vrhu planine ili u dolini, ne uživaju u svojim životima... Jer nikad nisu očekivali da bi mogli. Možda ti i ja nismo tako loše kao Betty, ali iskreno, bilo koja količina beznadnosti ima razarajući učinak na naš život. Zašto ne bismo vjerovali u najbolje i otvorili vrata da vidimo što će Bog učiniti?

Niska očekivanja mnogo su više od nekoliko namrgođenih prigovora na duži-no-inače ponedjeljak ili osjećaj da si se probudio na krivoj strani kreveta. Niska očekivanja simptom su dubljeg problema, *duhovnog* problema. Osoba možda ima povijest razočaranja koja su dovela do toga da razvije naviku očekivanja istog. Neki ljudi imaju tako nisko samopouzdanje da pretpostavljaju da nisu vrijedni ničeg lijepog pa to nikad ni ne očekuju. A postoje i oni koji ne znaju da je Bog dobar i da želi činiti dobre stvari za svoju djecu. Rizici koje ovi simptomi pretpostavljaju veliki su. Kad bismo opisivali što se događa u našoj duši na isti način na koji bismo opisivali fizičku bolest, to bi zvučalo nekako ovako:

Liječnik: Dakle, kažete da ste duhovno i emocionalno loše. Molim Vas, recite mi svoje simptome.

Pacijent: Pa, znate, imam loš osjećaj u vezi s budućnosti. Doživio sam mnogo razočaranja u životu i rijetko očekujem da stvari uspiju meni ili mojoj obitelji.

Liječnik: Vaši mi simptomi sve govore. Imate težak oblik beznadnosti.

Bettyini su simptomi bili negativnost, briga i prigovaranje. Ti su simptomi bili uzrokovani stanjem njezinog srca: beznadnošću. Umjesto da se nada sjajnom obiteljskom ljetovanju, Betty je očekivala najgore. *Redovi će biti predugački. Nikad nećemo pronaći dobar restoran. Hotel će biti užasan.* Nema nade ni u jednoj od tih misli. Ali Phil, Will i Megan imali su drukčije simptome. Bili su pozitivni, raspoloženi, radosni i spremni da izvuku najbolje iz svake situacije. Bili su puni nade i njihova su očekivanja sezala veoma visoko.

Važno je shvatiti da su okolnosti bile iste za Betty i njezinu obitelj, ali načini na koje su oni reagirali na te okolnosti bili su različiti. Svi su oni stajali u dugačkim redovima; svi su jeli u istom restoranu; svi su sjedili pred istim pokvarenim TV-om. Kad su se te stvari dogodile, Bettyina niska očekivanja bila su potvrđena, što je uzrokovalo da ona poželi odustat. Za ostatak obitelji njihova su visoka očekivanja bila pred izazovom, ali su odabrali ostati puni nade i veselja, što im je omogućilo da pronađu načine kako da se nose s okolnostima i nastave uživati u svakom koraku na putu.

S tom slikom u glavi, dopusti da postavim važno pitanje: Koji su tvoji simptomi? Kad bi proveo iskrenu procjenu svog srca, što bi ondje pronašao?

Jesi li ti poput Phila, Willa i Megan? Uzbudjen oko budućnosti, očekujući da danas bude bolje od jučer i da sutra

bude još bolje nego danas? Probudiš li se svako jutro sa sretnim očekivanjem da će Bog učiniti nešto predivno u tvom životu?

Ili si više kao Betty-Loša-Vijest? Nađeš li se u tome da se hvataš za najgore? Brineš li se da će se dogoditi loše stvari prije nego što se one dogode? Koristiš li izraze poput

opet ista stvar, ovo nikad neće uspjeti, trebao sam znati da će poći po krivu i imam loš osjećaj u vezi s tim?

Probudiš li se svako jutro sa sretnim očekivanjem da će Bog učiniti nešto predivno u tvom životu?

Vjera kao poveznica

Procjenjivanje naših srca važna je vježba na ovom putovanju s nadom na koje smo krenuli zajedno, jer nada u Bogu i pozitivno očekivanje blisko su vezani s vjerom. Rasprave radi, možemo reći da je razina tvog očekivanja jednaka razini tvoje vjere. Pokaži mi osobu s niskim očekivanjima i reći ću ti da je to osoba s vrlo malo vjere. Ali pokaži mi osobu s visokim očekivanjima i reći ću ti da je to osoba s odvažnom vjerom.

Samo zapamti da govorimo o očekivanjima od Boga. To je više od običnog pozitivnog stava; to je pouzdanje u Boga da će se On pobrinuti za tebe i za sve što se tiče tebe.

Pokaži mi osobu s visokim očekivanjima i reći ću ti da je to osoba s odvažnom vjerom

Riječ Božja kaže da naša vjera – naše pozitivno, nadom ispunjeno očekivanje – ugađa Bogu (Hebrejima 11: 6), i više puta u evanđeljima da Isusa na djelovanje potakne vjera – očekivanja – onih koje je susreo (Matej 9: 29, Marko 5: 34, Luka 7: 50 i Luka 17: 19). Jedno takvo čudo opisano je u Marku, u 10. poglavlju. Volim ovu priču i mislim da ona ima

veliku vrijednost za tebe i za mene danas jer se radi o važnosti očekivanja.

Marko 10: 46-47:

Dodju tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: „Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!“

Ako razmisliš o tome, Bartimej je imao svaki razlog da očekuje najgore. Bio je slijepi prosjak koji je sjedio uz cestu svaki dan, pokušavajući preživjeti s novcem kojeg isprosjači. Živio je jako teškim životom i ako je itko trebao imati smanjena očekivanja, to bi bio Bartimej. Mogao je razmišljati: *Ovo je besmisleno. Neće uspjeti. Ništa se neće promijeniti. Isus me vjerojatno neće ni primijetiti. Zašto bih se nadao?* Nitko ga ne bi ni krivio.

Ali Bartimej se usudio nadati nečem većem u životu. Počeo je razmišljati o tome što se može dogoditi umjesto o tome što se ne može dogoditi. Ništa nije bilo smanjeno u vezi s razinom njegovih očekivanja kad je počeo vikati iz sveg glasa: „Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!“ Možeš li čuti odlučnost u njegovom glasu? Kao da je Bartimej odlučio da nema apsolutno nikakve šanse da propusti ovu priliku. Iako su ga mnogi u gomili „korili neka ušuti“ (Marko 10: 48), Bartimej nije ušutio. Vikao je sve glasnije i glasnije dok se Isus nije zaustavio i pozvao ga.

Evo jednoga od najdivnijih dijelova ove priče: Kad su Bartimeja doveli Isusu, Gospodin ga je upitao gotovo nezamislivo pitanje. U 51. stihu Isus kaže slijepom prosjaku: „Što hoćeš da ti učinim?“

To se čini kao neobično pitanje, zar ne? Učenici su mogli misliti: „Što hoćeš da ti učinim?“ *Gospodine, zar nije očito? Čovjek je slijep. Kako ga možeš to pitati?* Ali Isus je pitao nešto dublje – pitao je Bartimeja: *Što očekuješ? Očekuješ li samo obrok? Želiš li da te netko okolo vodi za ruku? Očekuješ li samo novac?* Sve je te stvari Bartimej svakako trebao i, da je živio s malo vjere, možda bi se zadovoljio jednom od tih stvari.

Ali Bartimej je imao visoku razinu očekivanja. Kad je Isus pitao: „Što hoćeš da ti učinim?“ Bartimej se nije ustručavao, nije morao razmisliti o tome, nije se pitao traži li možda previše. Bartimej je odvažno rekao: „Učitelju, da progledam“. Vjerojatno znate ostatak priče. Isusa je jako dotaknula Bartimejeva vjera. Stih 52. kaže: „Isus će mu: ‘Idi, vjera te tvoja spasila!’ I on odmah progleda i uputi se za Njim.“

Jer je Bartimej bio odvažan vjerovati u najbolje od Boga, upravo je to i primio od Gospodina. Isto vrijedi i u tvom životu, i zato je razina tvog očekivanja tako važna za način života kojim ćeš živjeti. Ako ne očekuješ da će Bog učiniti išta veliko u tvom životu, ni neće. Ali ako se usudiš podići svoju razinu očekivanja i počneš očekivati da Bog želi učiniti nešto veliko u tvom životu, počet ćeš sanjati, vjerovati, tražiti i djelovati s pouzdanom odvažnošću, znajući da je Bog za tebe i da ima sjajan plan za tvoj život.

**Bog je za tebe
i ima sjajan plan
za tvoj život.**

U slučaju da se pitaš je li prihvatljivo da očekuješ dobre stvari od Boga, molim te, polako meditiraj nad ovim stihovima iz Izaije.

Zato oklijeva Gospod, (očekuje i čezne) da vam se smiluje, i zato čeka, da vas pomiluje (pokaže vam svoju ljubav i dobrotu), jer je Gospod Bog pravde.

Blagoslovljeni (sretni) su svi koji Ga (željno) čekaju
(Njegovu pobjedu, Njegovu uslugu, Njegovu ljubav,
Njegov mir, Njegovu radost i Njegovu bliskost)!

Izaija 30: 18

Bog traži one prema kojima može biti dobar, i ako ti očekuješ da Bog bude dobar prema tebi, onda si se kvalificirao. Očekuj da ti Bog da sebe jer je On važniji od bilo čeg drugog, ali zapamti da s Njim dolaze sve druge stvari koje ćemo ikad trebati.

Tri koraka kako povećati svoja očekivanja

Možda čitaš ovo poglavlje i misliš: Joyce, to zvuči sjajno, ali kako da očekujem više? Trčim od jednog sastanka na drugi, jedva plaćam račune, pokušavam nahraniti djecu ili održati tvrtku na životu. I proveo sam cijeli život naporno radeći kako bih došao do ove točke. Kako da ja uopće povisim razinu svojih očekivanja?

Toliko je toga što bih mogla reći o vjeri – tisuće i tisuće knjige napisane su na tu temu – ali želim ti otkriti tri jednostavna koraka pomoću kojih možeš početi već danas. Ova tri koraka pomoći će ti da podigneš razinu svojih očekivanja:

1. Vjeruj.

Djeca Božja s razlogom se zovu vjernici. Kad si u kušnji da posumnjaš, da odustaneš, da odeš od nečega, umjesto toga odaberi vjerovati.

**Kad si u kušnji
da posumnjaš, da
odustaneš, da odeš
od nečega, umjesto
toga odaberi
vjerovati.**

Vjerovanje je temelj tvoje vjere. Vjeruj Božjoj Riječi. Vjeruj da su Njegova obećanja istinita. Vjeruj da te On voli i vjeruj da On ima nešto predivno za tvoj život. Isus je rekao, ako budemo vjerovali,

vidjet ćemo Božju slavu (Ivan 11: 40). Slava je izraz čitave Božje izvrsnosti.

2. Traži.

Jakov 4: 2 kaže: „Nemate jer ne molite“. Jednom kad si odabrao vjerovati da Bog može ispuniti svaku potrebu u tvojem životu, odi i traži Boga da ispuni te potrebe. Podijeli svoje snove s Njim. Baš kao što je Isus pitao Bartimeja: „Što hoćeš da ti učinim?“ tebe pita isto pitanje. Budi odvažan tražiti od Gospodina nešto što samo On može učiniti. Naravno, svi bismo trebali željeti ono što je volja Božja i vjerovati da, ako tražimo nešto što nije Njegova volja za nas, Bog nam to neće dati, već će nam dati nešto bolje od toga.

3. Gledaj.

Kako prolaziš kroz dan, očekuj da Bog odgovara na tvoje molitve i ispunjava tvoj san koji ti je dao. Čak i ako još ne vidiš manifestaciju onoga što želiš ili ako se to nije dogodilo na način na koji si ti mislio da hoće, to ne znači da Bog ne radi. Nastavi imati stav iščekivanja i pobrini se da primijetiš sve što Bog čini. Budi zahvalan za te stvari dok čekaš na stvar koju želiš ili trebaš sada.

Čemu god se nadaš danas – dubljem hodu s Bogom, boljem razumijevanju Božje Riječi, snažnijem braku, financijskom proboju, prilici da se vratiš školovanju, prilici u službi, ponovnom početku – ako je to u tvojem srcu (i u skladu je s Riječju Božjom), vjeruj, traži, očekuj, gledaj.

Prava promjena koja dolazi s višim očekivanjima

Tvoj će život sezati onoliko visoko koliko i tvoja očekivanja. Ne radi se o tome da tvoja očekivanja odmah promijene

**Tvoj će život sezati
onoliko visoko
koliko i tvoja
očekivanja.**

tvoje okolnosti oko tebe, ali tvoja očekivanja mijenjaju način na koji ti reagiraš na te okolnosti. Tvoja očekivanja mijenjaju tebe. Uzrokuju da možeš čekati tu promjenu u svojim okolnostima s veselim stavom. Uzrokuju da postaneš odvažan, samopouzdan, radostan vjernik koji vjeruje da Bog ima sjajan plan za tvoj život.

Evo jednostavne priče na koju sam naišla, a koja prikazuje radost koja dolazi s velikim očekivanjima:

Živjeli jednom identični blizanci. Bili su isti u svemu osim u jednoj stvari. Jedan je bio optimist ispunjen nadom koji je vidio samo vedriju stranu života u svakoj situaciji. Drugi je bio strašan pesimist koji je vidio samo mane svake situacije. Roditelji su bili toliko zabrinuti zbog tog ekstremnog optimizma i pesimizma kod njihovih dječaka da su ih odveli liječniku. Liječnik je predložio plan. „Na njihov sljedeći rođendan“, rekao je, „dajte pesimistu sjajni novi bicikl, a optimistu dajte samo hrpicu izmeta.“

To je izgledalo prilično ekstremno. Naime, roditelji su se uvijek jednako odnosili prema svojim dječacima. Ali u ovom su slučaju odlučili probati s liječnikovim savjetom. Kad je došao rođendan blizanaca, roditelji su dali pesimistu najskuplji, najbolji trkaći bicikl koje je dijete ikad posjedovalo. Kad je ugledao bicikl, njegove su prve riječi bile: „Vjerojatno ću se nekamo zabiti i slomiti nogu“.

Optimistu su dali zapakiranu kutiju izmeta. Kad ju je otvorio, kratko je zbunjeno pogledao, a zatim istrčao van vrišteći: „Ne možete me prevariti! Gdje ima ovoliko izmeta, tu negdje mora biti i poni!“

Probudi nadu u sebi!

Želim te ohrabriti da podigneš razinu svojih očekivanja danas. Nije bitno kako izgleda situacija oko tebe: Bog je veći od svake prepreke s kojom se suočavaš. Nemoj pretpostavljati da je ono gdje si bio, ili gdje jesi, ono najbolje što može biti. Nemoj vjerovati da je tvoja prošlost tvoja sudbina. Umjesto toga, odaberi vjerovati Bogu da će On učiniti nešto mnogo bolje u tvom životu. Isus te pita: „Što hoćeš da ti učinim?“ To je prilično moćno pitanje, stoga samo naprijed i probudi nadu u sebi. Tu negdje mora biti i poni!

**Nemoj
pretpostavljati
da je ono gdje si
bio, ili gdje jesi,
ono najbolje
što može biti.**

DRUGO POGLAVLJE

Slijedi vođu

*Duša se moja k Tebi privija i Tebe blisko slijedi,
desnica me Tvoja drži.*

Psalam 63: 9

„Nada je riječ koju je Bog napisao na obrvu svakog čovjeka.“

– Victor Hugo, *Les Misérables*

Od svih bezvremenskih igara koje djeca igraju, „Slijedi vođu“ možda je najčešća. Bilo u vrtiću, osnovnoj školi ili u igri s prijateljima u parku, u nekom određenom trenutku svako se dijete udružilo s grupom vršnjaka i upustilo u igru slijedenja vođe. Sjećaš li se igre? Sjećaš li se izazova kad bi slijedio korake osobe ispred tebe, dok je ta osoba slijedila otiske koraka osobe ispred sebe? Kroz tunel, preko rešetki, uz ljestve, niz tobogan: i tako po cijelom igralištu.

Jedna od stvari koje se najviše sjećam u vezi s ovom igrom je ta da je užitak igre bio direktno povezan sa sposobnostima vođe. Ako bismo imali vođu koji nije bio brz, kreativan ili je imao loš smisao za smjer, igra bi se brzo raspala – djeca bi izgubila interes i počela s nekom novom igrom. Također, ako bismo imali vođu koji je prebrz, sklon akrobaciji, previše naređuje i zahtijeva, igra ne bi dugo trajala jer ga nitko ne bi mogao slijediti. Kako bi igra bila uspješna, trebali smo imati pravog vođu – vođu koji se kreće savršenom brzinom, koji održava stvari zanimljivima i koji nas vodi tamo kamo mi želimo ići.

Vodstvo je ključ. To je istina koja se osnažuje kroz cijelo djetinjstvo, adolescenciju, čak i kad uđemo u „svijet odraslih“. Ako imaš sposobnog trenera, vjerojatno imaš prilično uspješan tim. Ako si imao sreće da dobiješ motiviranog i nadahnjujućeg učitelja, vjerojatno si naučio više o određenoj temi nego što bi inače. Ako te tvoj šef izazvao da daš najbolje od sebe i postavio te na poziciju kako bi uspio, vjerojatno si uživao u svom poslu i uspješno odrađivao zadatke koje si dobio. Koliko uživaš u iskustvu, i razini uspjeha koju dosegneš, direktno je povezano s tim koga ćeš odabrati slijediti. Ono što je istina na igralištu, na sportskom terenu, u učionici i oko konferencijskog stola, istina je i u dubljim područjima tvog života – vodstvo je i dalje ključ. Koga ili što odlučiš slijediti odredit će koliko ćeš uživati u svom životu. Ali ne govorim o tome da slijediš šefa, učitelja ili roditelja; govorim o većoj odluci: odluci da slijediš Boga i Njegov plan za tvoj život.

Ako ideš kroz život s vlastitim planom – pokušavajući sve shvatiti, pokušavajući slijediti svoj plan – vjerojatno ćeš biti jadan i nesretan. Ne radi se o tome da je tvoj plan izrazito loš; već o tome da je Božji plan nemjerljivo bolji.

**Ne radi se o tome
da je tvoj plan
izrazito loš;
već o tome da
je Božji plan
nemjerljivo bolji.**

Svaki put kad se prepustiš svom planu umjesto da se podrediš Božjem planu, prepuštaš se nečem drugorazrednom. Također, veoma mnogo stresa dolazi s pokušajima da prisiliš svoj plan da funkcionira. Čim naiđeš na prepreku – škola odbije tvoju prijavnicu, poslovni pothvat propadne, osoba s kojom si želio brak te odbije, kuća se ne proda – pritisak raste jer osjećaš da ti trebaš popraviti problem u svojoj snazi. Ako si ti vođa, lako je izgubiti nadu jer si svjestan svojih mana, neuspjeha i ograničenja.

Ali ako želiš živjeti život ispunjen nadom, najbolje što možeš napraviti je predati ulogu vođe Bogu. Dopusti da On bude vođa i odluči Ga slijediti svim srcem, vjerujući da On ima sjajan plan i dovest će taj plan do savršenstva. Prestani čitati na nekoliko trenutaka i zapitaj se: *Slijedim li ja agresivno Boga ili tražim da Bog slijedi mene?* U Bogu ćeš pronaći Vođu koji se kreće savršenom brzinom i održava stvari zanimljivima, i čak i ako te odvede na neka mjesta na kojima ne bi htio biti, čudesno ćeš završiti na pravome mjestu u pravo vrijeme. Čekati na Boga ne znači da sjediš i ne radiš ništa. Zapravo je istina upravo suprotna od toga. Ti i dalje planiraš za budućnost, i dalje marljivo radiš na zadacima koji su pred tobom, ali radiš te stvari nakon što si proveo vrijeme s Bogom, tražeći Njegovo vodstvo i smjer. I kada radiš planove, ne držiš ih se čvrsto. Ideš kroz svaki dan sa stavom koji kaže: *Bože, vjerujem da imaš plan za moj život. Usmjeri me u smjeru u kojem Ti želiš da idem. Zatvori svaka vrata koja nisu dio Tvoga plana i otvori vrata prilike kroz koja želiš da prođem. Vodi me i usmjeravaj danas i svaki dan.*

Kad stvari krenu loše i okolnosti postanu teške, ljudi koji slijede Boga ne počnu paničariti. Oni vjeruju da će On iskoristiti svaku situaciju – dobru ili lošu – kako bi ostvario svoj plan i svrhu. Svi mi griješimo i učimo kroz mnoge lekcije, ali ako ostanemo ispunjeni nadom, možemo uživati u tom putovanju. Možemo koji put skrenuti tamo kamo nismo planirali, ali Božja svrha uvijek pobjeđuje.

Vjerovati Bogu, ne sebi

Lakše je imati veliku nadu u vlastiti duhovni rast, brak, zdravlje, djecu, odnose, posao i financije kad si dopustio da Bog bude Vođa i kad vjeruješ da On ima sjajan plan za tvoj život. Vjerovati Bogu da ima svrhu za tvoj život i slijediti Njegovo vodstvo kako bi vidio tu svrhu ispunjenu prava je vježba povjerenja.

To je jako slično onom „padu u povjerenju“ koji ljudi ponekad demonstriraju. U padu u povjerenju jedna osoba dopušta sebi da bude ranjiva, padajući unatrag bez ikakve mreže koja je može uhvatiti i podloge koja može ublažiti pad, a druga osoba stoji iza nje uz obećanje da će je uhvatiti prije nego što padne na tlo. Kad kažeš: „Gospodine, biram slijediti Tvoje vodstvo, vjerujem da je Tvoj plan nemjerljivo bolji od ikakvog mog plana“, to je gotovo isto kao vjerovati da će te netko uhvatiti. Ali postoji velika razlika: Bog učini mnogo više od toga da te uhvati; Bog te uhvati i onda postavi na još višu poziciju od one na kojoj si bio prije.

Bog učini mnogo više od toga da te uhvati; Bog te uhvati i onda postavi na još višu poziciju od one na kojoj si bio prije.

Učiti potpuno vjerovati Bogu nešto je što sam morala učiti s vremenom i još uvijek učim svakodnevno. Prije sam po navici vjerovala samo sebi. Razvila sam tu naviku nakon što sam godinama pokušavala vjerovati ljudima, a iz tog bih uvijek izašla razočarana i povrijeđena. I onda bih odlučila da više ne vjerujem nikomu. Zbog tih bolnih iskustava počela sam vjerovati: *Ako želiš da nešto uspije, moraš to učiniti sama. Ako ni od koga ništa ne tražiš i ne otvoriš svoje srce, ne mogu te povrijediti.* Ali taj mentalni sklop nije bio zdrav i nije samo uzrokovao da ne vjerujem ljudima – uzrokovao je da ne vjerujem Bogu. Bila je to loša navika za koju sam trebala Božju pomoć da je slomim.

Božja Riječ vrlo je jasna kad govori o tome da vjerujemo Bogu radije nego sebi. Mudre izreke 3: 5-6 kaže:

Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na Njega na svim svojim putovima i On će ispraviti tvoje staze.

„Vjerovati“ Bogu znači jednostavno vjerovati da te On voli, da je dobar, da On ima moć da ti pomogne, i da ti On *hoće* pomoći. Mnogo puta mi vjerujemo svima *osim* Bogu ili vjerujemo svima *prije* nego što vjerujemo Bogu. Vjerujemo svojim prijateljima, banci, burzi, vladi ili vlastitim talentima i sposobnostima više nego što vjerujemo Bogu i Njegovoj Riječi. Jesi li ikad čuo kako netko kaže: „Pokušao sam sve što sam znao, ali ništa od toga ne funkcionira; očitno mi sada ne preostaje ništa drugo osim da molim“? Većina nas je to izgovorila i ta izjava otkriva mnogo toga. To je drugi način za reći: „Pokušao sam si sam pomoći i nisam uspio, pokušao sam s drugim ljudima i oni nisu uspjeli, ništa što napravim ne funkcionira, tako da mi jedino preostaje da pokušam vjerovati Bogu!“

Molitva bi trebala biti naša prva linija obrane u bilo kojoj borbi, nikad naš zadnji pokušaj nakon što ništa drugo nije uspjelo.

Bog želi da Ga stavimo na prvo mjesto u našim životima. Želi da u Njega stavljamo svoje pouzdanje i povjerenje... Cijelo vrijeme... U svemu.

**Bog želi da Ga
stavimo na prvo
mjesto u našim
životima. Želi da
u Njega stavljamo
svoje pouzdanje
i povjerenje...
Cijelo vrijeme...
U svemu.**

On želi da se u Njemu nadamo, da Mu vjerujemo, jer kad to činimo nećemo živjeti razočaranim, besplodnim životom. On će nas uvesti u pobjednički, prelijevajući, radošću ispunjeni život za koji je Isus umro da bi nam ga dao. Znete onu sjajnu pjesmu koja kaže: „Moja je nada izgrađena samo na Isusu Kristu, mojoj pravednosti“? Stavi svu svoju nadu u Boga i pripremi se za najuzbudljivije putovanje koje možeš zamisliti.

Kako slijediti Božje vodstvo

Ako si odlučio slijediti Vođu (Isusa), Rimljanima 8: 1 kaže da mi, kao vjernici, možemo „živjeti i hodati ne po tijelu nego po Duhu“. Jedan od načina na koji možeš znati živiš li po tijelu (prema svom planu) umjesto po Duhu (prema Božjem planu) je tako što osjetiš da nemaš mir i mučiš se. Ako razmišljaš da nešto učiniš, ali nemaš mir u vezi s tim, jednostavno to nemoj učiniti.

Na primjer: Možda tražiš posao, ali jedina ponuda koja je unutar tvoje struke na drugom je kraju države. No ako se nisi molio oko toga, i donosiš odluku bez razgovora s Bogom, uvjeravajući se da se trebaš preseliti na drugi kraj države jer je to možda jedina ponuda za tebe, možeš se izložiti godinama nezadovoljstva. Ako cijela tvoja obitelj ne želi ići i tvoja odluka uzrokuje svađe i nemir, trebaš tražiti jasnije smjernice od Boga.

U ovome je stvar: Ako je tvoj um napet i nemaš mir i tvoja odluka uzrokuje nevolje, nemoj to učiniti! Vrlo često mi pokušamo sami sebe nagovoriti na nešto u vezi s čim uopće nemamo mir, i to je otvoren poziv za nevolju. U gornjem primjeru razmišljanje bi išlo nekako ovako: „Zaista se ne želim seliti i moja je obitelj protiv toga, i posao nije ono što tražim, ali možda bude dobar. To je najbolja ponuda koju imam. Umoran sam od čekanja“. Čuvaj se takvog razmišljanja, i bez obzira na to koliko nestrpljiv bio, ako nemaš mir u vezi s preseljenjem, pričekaj na to da ti Bog ukaže na bolju priliku.

Shvaćam da trebaš financijski uzdržavati sebe i svoju obitelj, ali bolje bi bilo kad bi prihvatio bilo koji lokalni posao dok čekaš na savršeni posao nego da se preseliš na drugi kraj države u vezi s čim uopće nemaš mir. Neka mir Kristov

upravlja tvojim srcem i bude presudan za svaku odluku koja se javlja u tvojem umu (Kološanima 3: 15).

Kakva god situacija bila, princip ostaje isti. Radilo se o pronalaženju bračnog partnera, odabiru crkve, odluci o kupovini, postavljanju zdravih ograničenja u odnosu, lista može ići u nedogled. Neka tvoj cilj uvijek bude slijediti mudrost i mir Božji.

Kad nisi siguran koju odluku donijeti – kad nisi siguran slijediš li svoje želje ili Božje usmjerenje – pogledaj na mir. Neka mir bude presudan!

Čak i kad si odlučio slijediti Božje vodstvo u životu, bit će trenutaka kad ćeš pogriješiti. Nemoj se obeshrabriti kad se to dogodi; sve je to sastavni dio učenja! Učenici su griješili kad su slijedili Isusa. Ne moraš se sramiti kada se trebaš povući iz nečega za što si mislio da je Božja volja jednom kad shvatiš da nije. Možeš jednostavno reći: „Pogriješio sam“, i krenuti dalje. Ja sam promašila Božji savršeni plan mnogo puta, tako ćeš i ti. Zapravo, to je jedan od načina na koji učimo kako pravilno čuti od Boga. Nekad ćeš morati iskoračiti i pokušati nešto kako bi otkrio je li to bio Bog ili nije. Ako si učinio sve kako bi otkrio Božju volju u svojoj situaciji i nemaš nikakav jasan smjer, onda učini ono što osjećaš u srcu i vjeruj da će te Bog usput voditi. Često kažem da nitko ne može voziti parkirani auto, čak ni Bog. Ako smo parkirali naše živote, trebamo ih barem pokrenuti u određenom smjeru. I često saznamo što trebamo tek kad iskoračimo!

**Kad nisi siguran
koju odluku donijeti
– kad nisi siguran
slijediš li svoje želje
ili Božje usmjerenje
– pogledaj na mir.
Neka mir bude
presudan!**

Bog je s tobom i On te vodi korak po korak

Dobro je znati da, kao vjernici, nikad nismo sami. Dopusti mi da to učinim još osobnijim: *Ti* nikad nisi sam. Bog te ne vodi s neke velike udaljenosti; On živi u tvom srcu i hoda s tobom korak po korak, bez obzira na to kroz što prolaziš. Iako možda djeluje kao da nema nikoga pored tebe, iako možda osjećaš da si sam kad prolaziš kroz teško razdoblje, stavi svoju nadu u Boga, jer On je obećao da će biti s tobom i voditi te.

Kad se nosiš s poteškoćama u životu, i svima nam je tako ponekad, davao želi da ostanemo bez nade, umjesto puni nade. On će te pokušati usredotočiti na tvoj problem umjesto na Isusa i Njegova mnoga obećanja. Dok je Jošua bio na svom putovanju kroz pustinju, Bog mu je rekao da drži svoj pogled na obećanjima i da ne skreće od njih ni lijevo ni desno kako bi bio sretan u svemu što poduzme (Jošua 1: 4-7). Kad dođe nevolja, ne daj da te briga i tjeskoba svijeta učine beznadnim. Budi zatočenik nade i primi dvostruku nagradu od Boga.

Vratite se u Tvrđavu (sigurnosti i blagostanja),
zatočenici nade, još danas - ja navješćujem –
dvostruko ću ti uzvratiti.

Zaharija 9: 12

Nedavno sam čitala o čovjeku koji je učio upravljati avionima. Tijekom jedne lekcije njegov mu je instruktor letenja rekao da usmjeri avion u okomit položaj nosom prema dolje. Polaznik je učinio kako mu je rečeno, ali nije bio spreman na ono što se tad dogodilo. Kratko nakon što je spustio nos aviona, motori su se ugasili i avion je počeo nekontrolirano padati. S panikom u očima polaznik je pogledao svog instruktora tražeći pomoć, ali instruktor nije rekao ni riječi. Polaznik se potom brzo smirio, pribrao se i ispravio situaciju

u skladu s treningom koji je prošao ranije – trening koji je sada bio praktično testiran po prvi put.

Nakon što je izravnao avion i ponovno su sigurno letjeli, polaznik se okrenuo prema instruktoru i počeo ispoljavati svoje strahove i frustracije. Činilo se kao da je instruktor otišao nekamo za vrijeme posla i njegov polaznik nije bio sretan zbog toga. Nakon što je poslušao polaznikovo vikanje, instruktor je smireno odgovorio: „Nema te pozicije u koju ti možeš dovesti ovaj avion iz koje te ja ne mogu izvući. Ako želiš naučiti letjeti, kreni opet gore i ponovi sve ovo“. Iako je polaznik prošao kroz zahtjevan pothvat, i iako se osjećao kao da je bio sam nekoliko zastrašujućih trenutaka, njegov je instruktor bio ondje čitavo vrijeme. I ne bi dopustio da se išta dogodi njegovom polazniku. On je zapravo koristio nevolju da pouči i opremi svog polaznika vještinama koje će mu trebati u budućnosti.¹

Dijelim tu priču s tobom jer može biti trenutaka u tvom životu kad se osjećaš kao da duboko ponireš nosom prema dolje, trenutaka kada osjećaš da su tvoji motori otkazali i ti nekontrolirano padaš. Brak se raspadne, san propadne, dođe dijagnoza, dijete zastrani, povjerenje se uništi, posao se izgubi. U teškim razdobljima poput ovih prirodno je osjećati paniku i pitati se jesi li sam. Ali samo zato što se trenutno osjećaš kao da si sam, prestrašen, napušten, to ne znači da zaista jesi. Bog je upravo ovdje s tobom; nije te ostavio.

Ponovljeni zakon 31: 8 kaže da te Bog „neće zapustiti niti će te ostaviti“, i u Mateju 28: 20 Isus kaže: „Ja sam s vama u sve vrijeme.“ Ovo su samo dva mjesta od mnogih u Bibliji na kojima te Gospodin uvjerava da te nikada neće ostaviti da prolaziš kroz stvari sam. Čak i na tvoje najgore dane, usred najzahtjevnijih okolnosti, znaj da nikad nisi sam.

Probudi nadu u sebi!

Oko čega si najstrastveniji? Zbog koje se stvari uzbudiš dok samo razmišljaš o njoj? Osnivanje neprofitne organizacije? Volontiranje u tvojoj zajednici? Pokretanje tvrtke? Podizanje obitelji? Dobivanje diplome? Mnogo su puta želje tvog srca tako jake zato što ih je Bog stavio u njega. Čemu god se nadaš, predaj tu stvar Bogu, traži Njegovo usmjerenje, i ako osjećaš mir u vezi s tim, poduzmi korake kako bi to ostvario. Slijediti Boga ne znači sjediti i čekati – već biti odvažan i krenuti po to. Kreni i probudi nadu u sebi... Bog te vodi u nešto bolje od onoga što možeš zamisliti.

Slijediti Boga ne znači sjediti i čekati – već biti odvažan i krenuti po to.

TREĆE POGLAVLJE

Identificiraj i eliminiraj svaki „Ne mogu“

Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista (Mesije) koji nas po velikom milosrđu svojemu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo rodi za životnu nadu....

1.Petrova 1: 3

„Malo više upornosti, malo više truda, i ono što se činilo kao beznadan promašaj može postati veličanstven uspjeh.“

— Elbert Hubbard

Godine 1981. uspješni milijunaš imenom Eugene Lang vratio se u osnovnu školu koju je pohađao prije 50 godina. Bio je ondje da održi govor pred učenicima šestih razreda, ali nešto što mu je ravnatelj rekao prije nego što se popeo na pozornicu uzrujalo je Langa. Ravnatelj je obavijestio uspješnog poslovnog čovjeka da, statistički gledano, tri četvrtine učenika ove škole neće dovršiti srednjoškolsko obrazovanje – napustit će školu mnogo prije nego što prime diplomu. Lang je planirao govoriti mladim učenicima o vrijednosti napornog rada i kako on vodi do uspjeha, ali kad mu je ravnatelj rekao te zapanjujuće statističke podatke, brzo je promijenio sadržaj svog govora. Eugene Lang odlučio je učiniti nešto radikalno.

Dok je stajao pred učenicima šestih razreda u osnovnoj školi u Harlemu, Lang je ispričao kako je prisustvovao

poznatom govoru Dr. Martina Luthera Kinga „Imam san“ u Washingtonu 1963. godine. Ohrabrio je svakog učenika da sanja svoj san i onda je rekao da želi učiniti nešto kako bi pomogao da se ti snovi ostvare. Toga dana Lang je sklopio dogovor s tim mladim učenicima: obećao je da će platiti školarinu za fakultet svakom učeniku koji ostane u školi i dobije srednjoškolsku diplomu.

Životi tih mladih ljudi promijenili su se toga dana. Imali su nadu – mnogi od njih po prvi put u životu. Kad su ih kasnije intervjuirali, jedan je učenik rekao: „Imao sam se čemu radovati, nešto me čekalo. To je bio zlata vrijedan osjećaj.“ Obećanje Eugenea Langa pretvorilo se u školski program, a njegov školski program u nacionalni pokret. *New York Times* stavio je tu priču na naslovnicu, a emisija *60 Minutes* prikazala je reportažu o milijunašu koji je donio nadu grupi djece iz središta grada. Tisuće poziva i pisama počelo je pristizati i 1986. Lang je pokrenuo nacionalnu organizaciju *Imam san* kako bi pomogao pokrenuti program Imam san diljem zemlje. Otada, preko 200 programa funkcionira u 29 država i više od 15 tisuća učenika (zvanih „Sanjari“) dobilo je pomoć.

Nada je moćna stvar, ali ne prevladava u atmosferi u kojoj se nalazi „ne mogu“.

A što je bilo sa 61 učenikom šestog razreda – originalnih Sanjara – kojima je Lang održao spontani govor tog ljetnog dana 1981.? Više od 90% njih dobilo je srednjoškolsku diplomu i većina ih je nastavila s visokim obrazovanjem. Sve se to dogodilo zahvaljujući velikodušnosti jednog poslovnog čovjeka koji je htio pomoći grupi djece da idu prema nečem višem.

Nada je moćna stvar, ali ne prevladava u atmosferi u kojoj se nalazi „ne mogu“. Prije nego što je Lang dao obećanje toj siromašnoj gradskoj djeci, mnogi od njih živjeli su

pod oblakom „ne mogu“. Ne možemo ići na fakultet jer si ne možemo priuštiti troškove školarine. Zašto bismo onda završili srednju školu ako fakultet uopće nije opcija? Eugene Lang zapravo je eliminirao „ne mogu“. On nije išao na sate umjesto njih, nije pisao njihovu domaću zadaću, nije radio na njihovim projektima, nije pisao njihove testove – oni su i dalje morali odraditi ono što je bilo potrebno. Ali on je identificirao i eliminirao najveći „ne mogu“ s kojim su se oni suočavali – i tada je nada eksplodirala.

Božji odgovor kad ti misliš: „Ne mogu“

Kad si počeo čitati ovu knjigu, vjerojatno si primijetio da sam nazvala ovaj prvi dio knjige „Nada za ići na višu razinu“. To je zato što sam uvjerena da Bog želi činiti veće i bolje stvari u tvom životu – On te želi povesti na višu razinu. Bog želi da iskusiš višu razinu radosti, višu razinu mira, višu razinu zadovoljstva, višu razinu nade, i lista se nastavlja. Kološanima 3: 1-2 kaže:

Dakle, ako ste uskrsnuli s Kristom (u novi život i tako dijelite Njegovo uskrsnuće od mrtvih), tražite ono što je gore, gdje se nalazi Krist sjedeći Bogu s desne strane! **Svrćajte misao (i zadržite je) na ono(m) što je gore**, ne na ono(m) što je na zemlji!

S Bogom stvari ne postaju sve gore i gore već sve bolje i bolje – ne toneš sve dublje i dublje već se podižeš sve više i više.

Zato Mudre izreke 4: 18 kažu da je staza pravednika „kao svjetlost svanuća koja je sve jasnija do potpunog dana (sve sjajnija)“ i zato Izaija 40: 31 kaže da onima koji se

S Bogom stvari ne postaju sve gore i gore već sve bolje i bolje – ne toneš sve dublje i dublje već se podižeš sve više i više.

uzdaju u Boga „krila rastu kao orlovima“. Tvoj život u Kristu može biti život koji postaje sve sjajniji, u kojem ti krila rastu tako da možeš ići više nego ikad prije.

Ali jedna od najjačih i najučinkovitijih zapreka koja ti ne dopušta da iskusiš život koji ti Bog želi dati stav je uma *ne mogu*. *Ne mogu* je nepraštajući kavez dizajniran kako bi te držao podalje od rasta do tvog punog potencijala. Zamisli veličanstvenog orla – pticu koja je stvorena da plovi na krilima vjetra – zatvorenog u zgaranom kavezu, dok gleda kako ostali orlovi lete. To je ono što se dogodi kad živiš sa stavom uma *ne mogu*. Umjesto da živiš životom za koji si stvoren, ti zapneš u ograničenjima. *Ja ne mogu kontrolirati svoju narav*. *Ne mogu naći posao*. *Ne mogu prijeći preko te povrede*. *Ne mogu nastaviti*. *Ne mogu se složiti sa svojim bračnim partnerom*. *Ne mogu opet postati ranjiv*. *Ne mogu ovo shvatiti*. *Ne mogu odgajati djecu sam*. *Ne mogu vjerovati da se ovo događa*. *Ne mogu... Ne mogu... Ne mogu*. Mogli smo ići ovako u nedogled. Čini se kao da nema kraja tome za što ljudi misle da ne mogu.

Ali jesi li primijetio važan faktor na prethodnoj listi misli? Ja. Ja ne mogu... Ja ne mogu. Ja ne mogu. Ja... Ja... Ja... *Ne mogu* je stav uma koji je usredotočen na sebe. Ne uzima u obzir pomoć od drugih i sigurno ne uzima u obzir pomoć od Boga. *Ne mogu* gleda na naše najslabije točke i donosi ovaj beznadni zaključak: *Ne mogu to učiniti*.

To nije ništa novo. Muškarci i žene u Bibliji nosili su se s tim istim stavom. Sara je mislila: *Ja ne mogu imati djecu, pre-stara sam* (Postanak 18: 10-12). Mojsije je mislio: *Ne mogu stajati pred faraonom, nisam dobar govornik* (Izlazak 6: 30). Gideon je mislio: *Ne mogu voditi Izrael, ja sam posljednji u kući svoga oca* (Sucima 6: 15). Estera je mislila: *Ne mogu spasiti svoj narod, nikad neću doći do kralja* (Estera 4: 11).

Izaija je mislio: *Ne mogu prorokovati, čovjek sam nečistih usana* (Izaija 6: 5-7). Učenici su mislili: *Ne možemo nahraniti ovu gomilu, sve što imamo su pet kruhova i dvije ribe* (Matej 14: 15-18). U svakoj od ovih situacija *ne mogu* je stajao kao samoizgrađen kavez, pokušavajući spriječiti te muškarce i žene da ispune Božji plan za svoj život.

Ali Bog nikad nije namijenio za Saru, Mojsija, Gideona, Esteru, Izaiju ili učenike da rade išta u svojoj snazi, prema vlastitim sposobnostima. On je znao da oni to ne mogu... No to nije bilo važno jer je On mogao. U Kristu možemo činiti sve što trebamo. Možemo se suočiti s bilo čim!

Sve mogu u Onome koji me jača (spreman sam na sve u Njemu koji mi daje unutarnju snagu; samodostatan sam u Kristovoj dostatnosti).

Filipljanima 4: 13

Istina je: Sara je bila prestara; Mojsije nije mogao sam uvjeriti faraona; Gideon nije bio kvalificiran da vodi vojsku; Estera nije uspjela izaći pred kralja; Izaija je bio čovjek nečistih usana; i učenici nisu imali dovoljno hrane da nahrane gomilu. Ali Bog je namjeravao nadvladati svaki *ne mogu* kako bi ostvario svoj plan i svrhu. Sve što su ti muškarci i žene trebali napraviti bilo je eliminirati svoj „ne mogu“ stav uma. Umjesto da se usredotoče na svoje slabosti, odabrali su usredotočiti se na Božju snagu, i rezultati su bili čudesni. Bog je učinio predivne stvari u njihovim životima i kroz njihovu vjeru i poslušnost.

Isto je i s tobom. Pretpostavljam da ima stvari s kojima se suočavaš danas i za koje misliš: *Ja to ne mogu. Ne mogu se više nositi s ovom situacijom. Ne mogu ovo podnijeti više nijedan dan. Ne mogu čekati na odgovor. Ne mogu pronaći način da oprostim. Kad bi znala kroz što prolazim, razumjela bi. Jednostavno ne mogu.* Ali želim ti reći da Bog zna da ti ne možeš... I to nema veze, jer On može.

Isus upre pogled u njih i reče: „Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Bogu je sve moguće!“

Marko 10: 27

Imaj „Mogu“ stav

Možda si išao kroz život misleći *Ne mogu* jer su ti tako drugi rekli. Možda si čuo „ne možeš“ toliko puta da si to počeo internalizirati i personalizirati, i negdje usput „ne možeš“ se pretvorio u *Ne mogu*. Tužno je kad razmišljaš da ima mnogo ljudi koji uživaju govoriti drugima što oni ne mogu. I ponekad su ti ljudi oni koji su ti najbliži. Učitelj, brat, pastor, roditelj, prijatelj, osoba koju jako cijeniš – može biti obehtrabrujuće kad baš ti ljudi previde tvoj potencijal. To nas može razočarati i onesposobiti ako dopustimo, ali možemo odabrati i alternativu. Možemo odabrati vjerovati Bogu kad On kaže da mi to možemo!

Ako ti nikad nitko prije nije rekao, čuj Boga kako ti govori sada: „*Možeš!*“ To su moćne riječi koje trebaš čuti i vjerovati jer, kao što ja volim reći, „*Čuda dođu jer mogu*“. *Možeš* to nadvladati. *Možeš* proći kroz to. *Možeš* oprostiti. *Možeš* odgojiti djecu koja žive pobožno. *Možeš* imati sretan brak. *Možeš* iskusiti radost. *Možeš* ispuniti svoj cilj. *Možeš* biti discipliniran. *Možeš* krenuti dalje. *Možeš... Možeš... Možeš.*

Kad se suočavaš s izazovom - koliko god se činio velikim – Bog će ti dati svu snagu koju trebaš. Naoružan Božjom snagom možeš identificirati i eliminirati svaki ne mogu u svom životu i zamijeniti ga s mogu. „*Mogu*“ je roditelj od „*uspio sam*“. (Israelmore Ayivor)

Kad se suočavaš s izazovom - koliko god se činio velikim – Bog će ti dati svu snagu koju trebaš.

U njegovoj knjizi pod nazivom *Anatomija bolesti: Iz perspektive pacijenta*, Norman Cousins piše o tome kako je bio hospitaliziran zbog rijetke i opake bolesti. Liječnici su mu rekli da je bolest neizlječiva – da će biti bolestan i u bolovima do kraja života. Cousins se odjavio iz bolnice i učinio nešto neobično.

Znajući da negativne misli i emocije imaju štetan učinak na tijelo, Cousins je odlučio eliminirati negativno i naglasiti pozitivno u svojoj situaciji. Odlučio je da treba velike doze nade, ljubavi i smijeha. Cousins je počeo provoditi svaki dan gledajući stare filmove braće Marx i legendarne reprize *Skri-vene kamere*. Zvuči vrlo jednostavno, ali Cousins je odlučio da će se radije smijati usred svog stanja nego plakati od boli zbog njega. Otkrio je da mu 10 minuta smijeha omoguće dva sata sna bez boli. Nevjerojatno, s vremenom, njegova se bolest povukla i priča o njegovom oporavku pojavila se u *New England Journal of Medicine*. Tisuće je liječnika pisalo Cousinsu, zahvaljujući mu što je podijelio s njima svoj eksperiment, a Hollywood je čak snimio film o tome.²

Zahvaljujem Bogu na liječnicima i napretku u medicinskoj tehnologiji koju imamo danas. Ne govorim vam priču o Normanu Cousinsu kako bih vas odgovorila od toga da idete liječniku. Govorim vam tu priču kao praktičan primjer o tome kako je moćno kad eliminiraš negativne stavove koji te pokušavaju

zarobiti. U slučaju Normana Cousinsa to je čak utjecalo i na njegovo psihičko zdravlje. Samo zamisli koliko se tvoj život može promijeniti kada se riješiš negativnosti koja ide uz „ne mogu“ i kada prihvatiš nadu koja ide uz „mogu“. Kada odabereš usredotočiti se na to što možeš u Kristu umjesto na to

Samo zamisli koliko se tvoj život može promijeniti kada se riješiš negativnosti koja ide uz „ne mogu“ i kada prihvatiš nadu koja ide uz „mogu“.

što ne možeš sam, to će promijeniti tvoje misli, tvoje riječi, tvoj pogled i tvoj stav – to će promijeniti tvoj život. Oni koji se nadaju u Boga neće se razočarati i biti postićeni (Rimljanima 5: 4-5).

Činiti nemoguće

Uz Božju pomoć možemo činiti ono što je nemoguće ako se ne bojimo pokušati.

Neki od najpoznatijih ljudi na svijetu imali su „mogu“ stav i učinili predivne stvari. Evo nekih njihovih izjava:

Zabavno je činiti nemoguće.

Walt Disney

Ništa nije nemoguće onome koji će pokušati.

Aleksandar Veliki

Svaki plemeniti posao u početku je nemoguć.

Thomas Carlyle

Jedino mjesto na kojem tvoj san postaje nemoguć u tvojim je mislima.

Robert H. Schuller

Postigli bismo mnogo više stvari da nismo o njima mislili da su nemoguće.

Vince Lombardi

Riječ nemoguće nije u mom rječniku.

Napoleon Bonaparte

Uvijek se čini nemogućim dok nije učinjeno.

Nelson Mandela

Nemoj dopustiti da tvoj um postane prepreka stvarima koje možeš postići u životu! Razmišljaj o nečem velikom, kao što Bog razmišlja! O nečemu ćeš razmišljati, pa zašto bi onda razmišljao o nečem malom? Vjerujem da se mnogo ljudi boji razmišljati o nečem velikom jer se ne žele razočarati, ali ja bih radije riskirala i povremeno se razočarala nego živjela razočaravajućim životom jer nikad nisam pokušala drukčije. Sve što nikad nije učinjeno nemoguće je dok to netko ne učini, pa zašto to ne bi bio ti?

Mi imamo uspješnu zatvorsku službu, i unazad 16 godina, naš tim koji posjećuje zatvore bio je u više od 3200 zatvora i podijelio 2.7 milijuna mojih knjiga zajedno s paketom za higijenu. Posjetili smo svaki državni zatvor u Americi, iako su nam rekli, kad smo to prvi put pokušali, da je nemoguće. Prvi državni zatvorski odbor s kojim smo kontaktirali kako bismo dobili dopuštenje da idemo u svaki zatvor u državi rekao je: „To je nemoguće – to još nitko dosad nije učinio!“

Usudi se sanjati i tvoji bi se snovi mogli ostvariti! Nemoj sanjati ni o čemu i dobit ćeš sve o čemu nisi sanjao. Možeš pročitati ovu knjigu s mišlju: *Ovo je dobra knjiga. Osjećam da imam više nade.* Ali molim te da samo ne nastaviš sa životom kao obično. Dopusti da riječi iz ove knjige budu katalizator za veće stvari u tvojem životu. Imaj više nade, sanjaj veće snove, razmišljaj o većim stvarima. Netko sigurno hoće, a zašto to ne bi bio ti?

Probudi nadu u sebi!

Vjerujem da ti Bog želi pomoći da pobjegneš iz „ne mogu“ kaveza. Možeš primiti nadu danas, možda po prvi put. Kakav se god izazov ili prilika nalazila pred tobom, možeš uspjeti – jer je Bog s tobom i On će ti dati svu snagu koju trebaš.

Negativne riječi od drugih ne mogu se mjeriti s Božjim obećanjima i Njegovom prisutnosti u tvom životu. Kad je Bog za tebe, nije važno tko je ili što je protiv tebe (Rimljanima 8: 31).

Probudi nadu u sebi. Možda si posrtao u prošlosti, ali možeš uspjeti danas. Možda si činio pogreške u prošlosti, ali možeš donijeti mudre odluke danas. Možda si odustajao u prošlosti, ali možeš ustrajati danas. Možda si bio neodlučan u prošlosti, ali možeš biti odvažan danas. Ljudi su ti možda u prošlosti govorili: „ne možeš“, ali danas možeš. Pobjegni iz kaveza koji ti nije dopuštao da uživaš u najboljem što Bog ima za tvoj život. Leti više u planove i svrhe koje On ima za tebe. I ako stvari postanu teške, ne brini se i nemoj se plašiti. Ti to MOŽEŠ!

ČETVRTO POGLAVLJE

Snaga nade

Bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama i spominjući se vaše djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojane nade u Gospodinu našem Isusu Kristu.

1. Solunjanima 1: 3

„Nada misli slatko i vidi slatko. Ona oslikava; uvezuje fantazije; ispunjava budućnost užitkom.“

— Henry Ward Beecher

Kad govorim ljudima o nadi, otkrijem da većina njih ima krivo shvaćanje o tome što je zapravo nada. I ako ne razumiješ što je nešto ili kako funkcionira, stvari se brzo mogu raspasti.

Ovo me podsjeća na smiješnu priču koju je jedan čovjek podijelio sa mnom, o izazovima vođenja nogometnog kluba njegovog četverogodišnjeg sina. Rekao je da je došao na nogometno igralište na prvi trening u sezoni pomalo nervozan. Nikad prije nije bio nogometni trener, i nijedno od djece nikad prije nije igralo nogomet, tako da je znao da ga čeka pravi posao. Sva su se djeca pojavila na vrijeme, u svojim novim kopačkama, šutajući svoje sjajne, višebojne nogometne lopte. Svi su djelovali uzbuđeno.

Ovaj je trener početnik okupio četverogodišnje igrače u grupu dok su to ponosni i raznježeni roditelji fotografirali sa svojim mobitelima, brzo objavljujući: „Prvi trening u godini!“

na stranicama društvenih medija kako bi to svi mogli vidjeti. Trener je objasnio djeci da će imati „sjajnu sezonu“, i na svakom će treningu igrati „zabavne igre“ kako bi im pomogao da razviju nogometne vještine. Djeca su uzvikivala na spomen igara pa je trener odlučio početi trening utrkom oko čunjeva. Rekao je: „Djeco, danas ćemo imati utrku oko čunjeva!“ Djeca su jednoglasno vikala: „Hura!“ Osjećajući samopouzdanje nakon entuzijastičnog odgovora tih predškolaraca, trener je poredao djecu u dvije linije, dajući im upute da vode loptu do čunja i natrag. Rekao je: „To je kao utrka s čunjevima, jedina je razlika u tome što šutate nogometnu loptu“. Ponovno su djeca oduševljeno povikala.

„Jeste spremni, djeco?“ trener je uzviknuo. „Daaaaa!“ djeca su jednoglasno odgovorila. „*Na moj znak... Spremni... SAD!*“

Kad je trener viknuo „SAD!“ pakao se otvorio. Umjesto da prvi igrač iz linije trči do čunja dok druga djeca čekaju svoj red (što je normalno ponašanje za trku s čunjevima), sva su djeca počela jurcati u svim smjerovima odjednom. Čuli su „SAD!“ i krenuli! Nije bilo nikakvog reda, nikakve strukture – samo kaos. Treneru je trebalo, uključujući i nekoliko iznenađenih ali nasmijanih roditelja, dobrih 10 minuta da skupi djecu – neke skidajući s golova, neke odvlačeći od kioska s grickalicama i nalazeći jedno zbunjeno dijete na drugom terenu dok se pokušavalo priključiti suprotnoj ekipi.

Kad se trener vratio s treninga te večeri, osjećajući se umornije nego ikad prije u svom životu, rekao je svojoj ženi (učiteljici u osnovnoj školi) za čitav ovaj fijasko. „Poredao sam ih“, rekao je, „i objasnio sam im da ćemo imati utrku s čunjevima. Viknuo sam *Na moj znak... Spremni... SAD!* Kako je to moglo poći po krivu?“ Njegova se žena smijala u sebi i objasnila svom zbunjenom mužu da su djeca u njegovom

timu četverogodišnjaci; nisu još krenuli u osnovnu školu. Tu djecu vjerojatno nisu naučili pravilima utrke s čunjevima jer se nikad nisu našla u okruženju grupnog natjecanja. Jedina stvar koju su ti predškolarci čuli bila je „utrka“ i „SAD!“ – i točno su to i učinili. Krivo su razumjeli utrku i rezultat su bili frustracija i nered.

Dok razmišljam o toj priči shvaćam da, kao što ta djeca nisu razumjela utrku, mnogi ljudi ne razumiju nadu, i rezultat su frustracija i nered. Mnogo je ljudi koji misle da je nada pasivna riječ – nekakva lijena emocija. Krivo pretpostavljaju da će, pasivno sjedeći i nadajući se, stvari postati bolje. Ali nada nije nasloni-se-i-ništa-ne-radi osjećaj. Ona je više od sanjarenja i pukog priželjkivanja. Ako je ovo tvoje shvaćanje nade, bit ćeš nesiguran u to što želiš i vjerojatno to nećeš dobiti.

Nada nam daje energiju i motivira nas da nešto poduzmemo. Kako sam rekla ranije, ona je sretno, pouzdano iščekivanje dobrog; i to sretno, pouzdano iščekivanje dobrog uzrokuje da iskoračiš u vjeri i djeluješ u poslušnosti Božjoj Riječi. Nada je suviše uzbuđena da bi bila pasivna. Nada odvažno vjeruje, hrabro odlučuje, snažno govori i strastveno ustraje.

**Nada je suviše
uzbuđena da bi bila
pasivna.**

Nema nedjelovanja s nadom, jer nema nedjelovanja s Bogom. Bog se uvijek pokreće i radi u tvojem životu, i On želi da se ti krećeš s Njim u poslušnosti. Lijena, pasivna osoba koja uvijek odgađa nikad nije sretna osoba. Kada razumiješ moć nade, ti si osoba spremna pokrenuti se u vjeri i činiti ono što je potrebno u pravo vrijeme.

Ponekad mi možda čekamo na Boga, ali pravo čekanje nije pasivno već je jako aktivno u duhovnom svijetu. Mi očekujemo da Bog učini velike stvari. Postoje bezbrojni stihovi

u Bibliji koji govore o čekanju na Boga, a u proširenom prijevodu Biblije (The Amplified Bible) na svakom tom mjestu piše „čekaj na i očekuj Boga“. Volim to jer razjašnjava da trebamo aktivno očekivati da Bog radi u našim životima. Trebamo biti spremni pokrenuti se u trenutku na Božji poticaj, a dok čekamo, puni smo nadom ispunjenog pouzdanja da Bog planira nešto veliko i predivno za nas. Trebate se samo sjetiti trudne žene koja očekuje dijete! Ona planira, sanja, priprema se, govori i neprestano razmišlja o bebi koja je na putu.

Trči u bitku, ne od nje!

Kad čitaš Psalme, jedna je od prvih stvari koju primijetiš da je David bio čovjek pun nade i očekivanja. Možeš to čuti u stihovima koje je napisao. Evo samo nekoliko primjera:

Budite hrabri i jaka srca svi koji se u Jahvu uzdate
(nadajte se Njemu i očekujte Ga)!

Psalam 31: 24

Koji se u Tebe uzdaju (Tebi se nadaju i Tebe traže),
neće se postidjeti.

Psalam 25: 3

A sada, čemu da se nadam, Gospode? Sva je nada
moja (i očekivanje) u Tebi!

Psalam 39: 8

Bilo da je čuvao ovce u polju, predvodio skupinu vojnika ili vladao kao kralj nad Izraelom, David je uvijek živio s nadom da će Bog učiniti nešto predivno u njegovom životu. Ali Davidova nada nije mu dopuštala da sjedi i ne čini ništa.

Zapravo, upravo suprotno. Njegova ga je nada poticala na djelovanje. David je vjerovao da će Bog učiniti nešto čudesno, ali znao je da je u partnerstvu s Bogom i da treba biti aktivan u poslušnosti. Zato često vidimo Davida kako traži od Boga upute i onda odvažno iskorači u vjeri (1. knjiga Ljetopisa 14: 10, 1. knjiga Ljetopisa 14: 14, 1. Samuelova 23: 2, 2. Samuelova 2: 1).

Možeš li zamisliti da je David bio pasivan, bez entuzijazma i discipline kad se suočio s Golijatom? Zamisli Davida kako sam sebi govori: *Nadam se da će Bog nešto učiniti. Ja ću samo sjediti ovdje u opkopu s ostalim momcima. Nadajmo se da će Bog poslati munju da pogodi ovog diva.* Da je to bio njegov stav, Bog bi upotrijebio nekog drugog da porazi Golijata. Bog je tražio nekog tko je bio voljan odraditi svoj dio – nekoga čija će ga nada potaknuti na djelovanje. David je bio ta osoba!

Kad se David pojavio u prvim bojnim redovima da donese potrepštine svojoj braći i kad je čuo golemog Filistejca kako proklinje Boga i izaziva izraelsku vojsku, njegova je nada odmah porasla. Rekao je muškarcima oko sebe: „Što će to dobiti čovjek koji ubije toga Filistejca i skine sramotu s Izraela?“ (1. Samuelova 17: 26) Nije razmišljao o porazu; nije razmišljao o neuspjehu; nije razmišljao o protivnim izgledima – bio je ispunjen nadom da može uspjeti i da može dobiti bitku.

Ta je nada potaknula Davida na akciju. Između trenutka kad je prvi put osjetio nadu i trenutka kad je dobio bitku, pogledaj korake koje je poduzeo: David se odupro kritici svog brata koji ga je pokušao poniziti i obeshrabriti (stihovi 28-30); uvjerio je kralja Šaula da mu dopusti da se bori (32-37); pokušao je staviti Šaulov oklop, ali je odlučio da ga neće koristiti (38-39); odabrao je pet kamenčića za svoju pračku (40);

suprotstavio se Golijatu predviđajući pobjedu (45-47); i otrčao je u bitku (48). David nije imao stav koji kaže: *Stvarno se nadam da će se sve riješiti. Pričekajmo i vidimo.* On je imao stav koji kaže: *Moja je nada u Bogu. Idemo dobiti ovu bitku!* David nije bježao od bitke ili se sakrivao od nje poput ostalih vojnika; otrčao je u nju pun nade i vjere da uz Boga može pobijediti diva. David je imao pozitivno očekivanje da će se dogoditi nešto dobro!

Prilika koju nosi nada

Ti možeš imati isti stav kakav je imao David. Možeš iskoristiti nadu koja raste u tvom srcu dok čitaš ovu knjigu da te ona potakne da tražiš smjer od Boga, iskoračiš u vjeri i odvažno učiniš ono što ti je Bog stavio na srce da činiš. Bog želi činiti predivne stvari u tvom životu, ali On ih neće činiti ako si beznadan i negativan – Bog želi da sudjeluješ u čudu tako što ćeš biti energičan i pun pozitivnog očekivanja. Možda misliš: *Da barem mogu osjetiti da sam pun nade, Joyce, ali ne osjećam to.* Nada nije nešto što čekamo da osjetimo već nešto što odlučimo imati.

Nada nije nešto što čekamo da osjetimo već nešto što odlučimo imati.

Budi namjerno ispunjen nadom! Nada je moćna, nadnaravna prilika koju ne želiš propustiti! Velik dio naše energije povezan je s našim razmišljanjem, i ako imamo misli ispunjene nadom, naša će se energija povećati, kao što bi se smanjila da mislimo beznadne misli.

Neki se ljudi nadaju da će Bog učiniti nešto da promijeni njihovu situaciju, a da oni sami nikad ništa ne poduzmu. Na primjer, ljudi neće naći posao ako ga ne traže. Ima također ljudi koji nešto poduzmu, ali su beznadni i negativni u vezi

s ishodom. Nitko od ovih ljudi neće doći do rezultata koji žele, ali postoje oni rijetki pojedinci koji sanjaju od Boga nadahnut san; mole se i nešto poduzmu kad ih Bog povede, i ostanu puni nade bez obzira na to koliko dugo treba da vide svoje snove ostvarenima.

Kroz cijelu Bibliju vidimo Božje ljude kako iskorištavaju nadnaravne prilike i sudjeluju u njihovim čudima. Kad je Bog obećao da će srušiti zidine Jerihona, Izraelci su marširali oko grada, klicali u pobjedi i borili se u bitci... Koraci akcije! Dok se Isus pripremao nahraniti 5000 ljudi, učenici su organizirali gomilu i potom podijelili hranu... Koraci akcije! Prije nego što je Isus iscijelio ženu od bolesti krvarenja, ona se probijala kroz gomilu da dotakne rub Njegove haljine... Koraci akcije! Kada se Duh Sveti spustio na dan Pentekosta, Petar je stajao pred ljudima i propovijedao evanđelje... Koraci akcije! Ako muškarci i žene u Bibliji mogu iskoristiti svoje prilike i poduzeti korake akcije, ti i ja možemo učiniti isto.

U tvom životu to možda izgleda ovako:

Ako se nadaš novoj karijeri, radu u području koje je uzbudljivo, predstavlja novi izazov za tebe, dopusti da te ta nada potakne na akciju. Možda možeš krenuti na predavanje koje će ti proširiti znanje i koje će ti koristiti u toj novoj profesiji. Možda možeš razgovarati s ljudima koji su trenutno na tom profesionalnom putu, ispitujući ih što možeš učiniti da se pripremiš. Kada budeš potpuno pripremljen, počni agresivno tražiti posao i čini to s nadom u srcu i pozitivnim riječima koje izlaze iz tvojih usta.

Ako ti nedostaje energije i često si bolestan i nadaš se boljem zdravlju, dopusti da te ta nada potakne na akciju. Možda se možeš učlaniti

u lokalnu teretanu i početi s novim planom vježbanja. Možda možeš promijeniti neke prehrambene navike ili navike spavanja koje će povećati tvoju razinu energije. Možda je to tako jednostavno kao smanjenje unosa kofeina. Lako je sjesti i čekati da Bog nešto napravi, ali nemoj propustiti pitati Boga postoji li nešto što On želi da ti poduzmeš.

Ako se nadaš da će se napeta veza poboljšati, neka te ta nada potakne na akciju. Umjesto da čekaš na drugu osobu da poduzme prvi korak, ti ga napravi. Možda možeš napisati toj osobi lijepu poruku ili ohrabrujuću elektroničku poruku. Možda možeš odvesti tu osobu na kavu i ispričati se za nešto što si učinio i što ju je povrijedilo.

Ako se nadaš da će se popraviti tvoje financije, da možeš prestati živjeti od plaće do plaće, neka te ta nada potakne na akciju. Možda možeš sastaviti proračun – ili reorganizirati trenutni – kako bi pratio kamo tvoj novac ide. Možda se možeš sastati sa svojim šefom i tražiti nove prilike na poslu koje će povećati tvoju plaću zajedno s profitom tvrtke.

Prvo budi jasan u vezi s tim što želiš ili trebaš. Moli u vezi s tim u vjeri i budi pun nade dok čekaš na Boga. Hodaj u trenutnoj poslušnosti u bilo kojem smjeru koji ti Duh Sveti da. Neki se ljudi mole i onda sumnjaju hoće li se to što su tražili ikad dogoditi. Te molitve ne budu odgovorene. Bog je rekao da „molimo i ne sumnjamo“ (Jakovljeva 1: 6). Način na koji možeš spriječiti sumnju da uđe u tvoje srce i um je ostati ispunjen nadom i pozitivnim očekivanjem. Nada ne bi trebala biti

jednokratna ili „tu i tamo“ stvar. Nada treba biti konstanta u našim životima!

Kroz molitvu razluči koje korake Bog želi da poduzmeš kako bi vidio svoje snove ostvarenima. Ako je to nešto što je od Gospodina, On će te voditi i blagosloviti tvoj naporan rad. Bog je stavio san u moje srce da poučavam Njegovu Riječ i pomažem drugim ljudima, i mogu iskreno reći da otad nisam bila neaktivna. Imala sam mnogo obeshrabrujućih dana i teških razdoblja, ali tijekom godina naučila sam ostati ispunjena nadom. To je uvijek učinilo moj život boljim i mene boljom osobom. Dok poduzimaš nešto u vezi s ostvarenjem svojih snova i ciljeva, možeš moliti isto što je i Mojsije molio: *Dobrota Jahve, Boga našega, nek' bude nad nama! Daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo naših ruku nek' uspije* (Psalam 90: 17). Mojsije nije tražio da Bog blagoslovi njegovu neaktivnu pasivnost; tražio je da njegov posao bude blagoslovljen.

Bog koristi slomljene posude

Možda čitaš ovo poglavlje i bolno si svjestan svakog puta kad si zabrljao dok gledaš u prošlost. Možda si imao prilike kad si iskoračio s velikim namjerama, uzbuđen u želji da učiniš neke stvari, ali one nisu uspjele. Ako se tako osjećaš, potpuno te mogu razumjeti. Bilo je mnogo dana kada sam ja dala sve od sebe, ali umjesto da to poboljša stvari, osjećala sam se kao da ih pogoršavam. Mislim da smo svi iskusili takve dane. Ali ne bismo trebali dopustiti da nas neuspjeh iz prošlosti spriječi da ponovno pokušamo u budućnosti.

Ali ne bismo trebali dopustiti da nas neuspjeh iz prošlosti spriječi da ponovno pokušamo u budućnosti.

Bog zna da imamo ograničenja i slabosti. Naše Ga pogreške ne iznenađuju i ne sprječavaju Ga da radi u našim životima. Zapravo, Bog će često iskoristiti naša ograničenja kako bi pokazao svoju moć. Naišla sam na priču koja ilustrira ovo što govorim:

Nosač vode u Indiji imao je dva velika vrča koja su visjela na suprotnim stranama štapa koji je nosio prislonjenog na vrat. Jedan je vrč bio savršen i uvijek bi u njemu ostala puna količina vode nakon dugog hodanja od izvora do gospodareve kuće. Drugi je vrč imao pukotinu i dok bi došao do odredišta, bio bi napola pun. Svakog dana tijekom dvije godine nosač vode bi donio samo jedan i pol vrč vode do gospodareve kuće. Naravno, savršeni vrč bio je ponosan na svoje postignuće – savršen do kraja, za što je i bio napravljen. Jadni mali napuknuti vrč sramio se svoje nesavršenosti i bio je jadan jer je mogao postići samo pola onoga za što je stvoren. Nakon dvije godine gorkog neuspjeha nesavršeni vrč obratio se nosaču vode i rekao: „Sramim se sebe i želim ti se ispričati.“ „Zašto?“ pitao je nosač vode. „Čega se sramiš?“

„Tijekom ove dvije godine uspio sam dostaviti samo pola količine vode svakog dana jer ova pukotina u meni dopušta da voda curi cijelim putem do gospodareve kuće. Zbog mojih mana ti moraš činiti sav ovaj posao bez postizanja pune vrijednosti za svoj trud.“

Nosaču vode bilo je žao starog napuknutog vrča i u svom je suosjećanju rekao: „Dok se budemo vraćali do gospodareve kuće, želim da primijetiš predivno cvijeće usput.“ Uistinu, dok su se penjali

uzbrdo, stari je napuknuti vrč primijetio predivno cvijeće na jednoj strani puta. Ali na kraju puta i dalje se osjećao loše jer je pola njegovog tereta ponovno iscurilo.

Zatim je nosač vode rekao vrču: „Jesi li primijetio da je cvijeće na tvojoj strani puta, a ne na strani drugog vrča? To je zato što sam ja uvijek znao za tvoju manu i iskoristio je tako što sam posadio sjeme cvijeća s tvoje strane puta. Svaki dan kad bismo se vraćali s izvora, ti bi zalijevao to sjeme, i već dvije godine ja berem to predivno cvijeće da ukasim gospodarev stol. Bez tebe takvog kakav jesi on ne bi imao ovu ljepotu da krasi njegovu kuću.“¹

Poput tog napuknutog vrča i ti možeš postići predivne stvari. Nema veze što imaš mane i ograničenja. Ne dopusti da te ono što vidiš kao slabost spriječi da poduzmeš odvažne korake nadahnute nadom. 2. Korinćanima 12: 10 kaže: „...Kada sam slab (u ljudskoj snazi), onda sam (zapravo) jak (u božanskoj snazi)“. Nije li to utješno znati? Čak i kad si slab, jak si jer je Bog s tobom. On koristi svaki dio tvog života – čak i pukotine – da stvori nešto predivno.

Probudi nadu u sebi!

Nada je uzbudljiva jer ti imaš ulogu. Ne moraš sjediti i čekati da odgovor padne s neba. Možeš donijeti svoje nade Bogu, tražiti Ga Njegovu mudrost, vodstvo i smjer te onda poduzeti prave praktične korake prema svom cilju. Nije važno koliko se teškim zadatak činio ili kakvi su ti izgledi: dopusti da te nada potakne na akciju, dan po dan. Uz poslušnost onomu što vjeruješ da te Bog vodi da činiš, možeš agresivno

zahvaljivati Bogu za ono što radi u tvom životu. Možeš uvijek zadržati pozitivan stav i govoriti pozitivne riječi. Možeš se sjetiti drugih pobjeda koje si imao u životu i ohrabriti se njima. Pobjeda će zahtijevati odlučnost i disciplinu, ali rezultati će biti dinamični. Probudi nadu u sebi. Bog je pomogao Davidu da porazi diva. Isto može učiniti za tebe.

PETO POGLAVLJE

Upoznaj novog sebe

A svi mi koji otkrivenim licem odražavamo slavu Gospodnju po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu sliku, iz slave u slavu, koja dolazi od Gospodina, koji je Duh.

2. Korinćanima 3: 18

„Tri su stvari izrazito čvrste: čelik, dijamant i poznavanje samog sebe.“

Benjamin Franklin

Promjena nije laka – čak i dobra promjena podrazumijeva neko vrijeme prilagodbe. Kad nas Bog promijeni, treba vremena da postanemo sigurni da smo se stvarno promijenili. Apostol Pavao znao je da je to istina.

Kad razmišljamo o Pavlu, razmišljamo o duhovnom divu, autoru većine Novog Zavjeta. Kad netko ustane u crkvi i kaže: „Pročitajmo što Pavao kaže u Poslanici Rimljanima...“ ili: „Kao što Pavao kaže u Poslanici Galaćanima...“, nitko to ne preispituje. Ali postojalo je razdoblje kad je Pavao bio čovjek kojeg su svi preispitivali. On tada nije bio veliki apostol; bio je samo čovjek s novim imenom i lošom reputacijom: *Farizej nad farizejima. Progonitelj rane crkve. Netko kome se ne može vjerovati.* I zato se pitam je li postojalo razdoblje prilagodbe – razdoblje kad se Pavao više osjećao kao Savao nego Pavao. Pitam se je li potrajalo dok je Pavao pustio Savla. Pitam se je li se ikad rukovao s nekim i rekao: „Pozdrav. Ja sam Savao... Ovaj... Mislim, Pavao. Ja sam Pavao.“

Većina žena koje su udane znaju da promjena prezime-
na zahtijeva navikavanje. Bila si Mary Smith, a sad si Mary
Styborski. Bila si Sally Jones, ali sad si Sally Riglestein. Tre-
ba vremena da ti postane ugodno s novim imenom, ali Pa-
vao se nosio s nečim mnogo većim od promjene imena –
Pavao je prihvaćao promjenu srca i prirode. Zamisli njega
kako govori: „Pozdrav. Ja sam Pavao. Sada slijedim Isusa.
Htio bih ti pričati o Njemu.“ Ljudi su vjerojatno gledali tog
kršćanskog-progonitelja-farizeja-sada-propovjednika i mi-
slili: *Samo malo. Ovo je onaj Savao. Čuo sam za njega. On
proganja i zatvara kršćane... Ne vjerujem mu i teško mi je
povjerovati da se zapravo promijenio!*

Dok mi možemo samo nagađati kako su slučajni ljudi rea-
girali na Pavlov novi identitet, Biblija nam točno govori kako
su učenici reagirali – nisu povjerovali u to. Nisu vjerovali da
je Pavao bio novi čovjek. Djela Apostolska 9: 26 kažu: „Kad
je Savao došao u Jeruzalem, gledao se pridružiti učenicima,
ali ga se svi bojahu: nisu vjerovali da je učenik“. Samo zato
što je Barnaba stao pred učenike i zagovarao Pavlov karak-
ter, oni su uzeli u obzir da ga prihvate. Naravno, znamo da s
vremenom jesu, i ostatak priče biblijska je povijest. Ali po-
stoji jedna izjava na koju vam želim usmjeriti pažnju: „Nisu
vjerovali da je učenik.“ Jedina stvar koja je tu izjavu mogla
učiniti još tragičnijom jest to da piše: *Pavao nije vjerovao da
je zapravo učenik.*

Vidiš, Pavao nije mogao kontrolirati što učenici misle.
Barnaba je morao razgovarati s učenicima i Bog je morao
promijeniti njihova srca. Sve je to bilo izvan Pavlovih ruku.
Jedina stvar koju je Pavao mogao kontrolirati bio je njegov
stav. Iskreno rečeno, vjerojatno nije bilo bitno što su svi dru-
gi vjerovali. Jedino što je zapravo bilo važno je to što je Pa-
vao vjerovao. Da nikad nije prihvatio tu novu osobu koja je
on bio u Kristu, on nikad ne bi živio svoju sudbinu. Možeš li
zamisliti Pavla kako hoda okolo misleći: *Da barem mogu pu-
tovati i propovijedati Riječ Božju. To je ono što mi je u srcu.*

Ali ja sam bio progonitelj crkve. Ja ću uvijek biti Savao. Ili da je mislio: Kasno sam počeo. Nema šanse da učinim sve stvari koje bih želio učiniti za Boga. Predugo sam bio Savao. Da je to bio njegov stav, Pavao bi bio očajan i ne bi postigao sve što je Bog imao za njega.

Ali jednom kad je Bog počeo raditi u njegovom životu, Pavao je shvatio da više nije Savao pa je prestao živjeti kao Savao. Više nije razmišljao kao farizej, nije govorio kao farizej, nije se ponašao kao farizej. Stvari su sada bile drukčije. On je bio promijenjen. Dobio je nadu. I odabrao je ponašati se u skladu s tim.

Pavao je pod djelovanjem Duha Svetoga napisao:

Dakle, ako je tko u Kristu (Mesiji), on je novi stvor (novo biće): staro (prijašnje moralno i duhovno stanje) je nestalo, **ново је, ево, настало!**

2. Korinćanima 5: 17

Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego – novo stvorenje (rezultat novog rođenja i nove prirode u Isusu Kristu (Mesiji).

Galaćanima 6: 15

Pavao je bio pun nade i bio je uzbuđen zbog svog života jer je došlo „ново i svježe“ –sad je imao „novu prirodu u Kristu Isusu“. Pavao više nije išao okolo razmišljajući, govoreći, brinući se, radeći i ponašajući se kao Savao. Bio je promijenjen. Pavao je prigrlio nove stvari koje je Bog činio u njegovom životu, nove prilike koje su bile pred njim, i novu osobu za kakvu ga je Bog predodredio.

Pusti staru verziju sebe

Ono što je bilo istina za Pavlov život, istina je i za tvoj život. I ti si „novo stvorenje (rezultat novog rođenja i nove prirode u Isusu Kristu)“, ti isto možeš iskusiti da je „došlo ono svježije i novo“. Ti nisi osoba kakva si bio prije. Bog je toliko toga učinio u tvojem životu – promijenio te. Vjerujem da si, poput mene, daleko od savršenog, ali isto tako sigurna sam da si mnogo napredovao i da si već iskusio velike promjene. Kad bi zastao i razmislio tko si bio prije – o stvarima s kojima si se borio – bio bi jako uzbuđen zbog toga kamo te Bog doveo.

**Kad bi zastao
i razmislio tko si bio
prije – o stvarima
s kojima si se
borio – bio bi jako
uzbuđen zbog toga
kamo te Bog doveo.**

Moj mi je muž, Dave, baš jutros pričao o čovjeku s kojim igra golf. Taj je čovjek podijelio s Daveom da njegova žena, iako kršćanka, zapravo nikad nije preboljela zlostavljanje u djetinjstvu. Tijekom godina imala je mentalnih i emocionalnih problema, a sada ima mnogo fizičkih problema zbog unutarnjeg stresa pod kojim živi. Dok smo Dave i ja razgovarali o tome i diskutirali zašto neki ljudi s potpuno istom prošlosti budu sasvim dobro, a drugi ne, oboje smo došli do istog zaključka. Kako bismo se oporavili od boli iz prošlosti, moramo uistinu vjerovati da smo nova stvorenja u Kristu. Moramo u potpunosti pustiti stare ljude koji smo bili i naučiti živjeti život uskrsnuća koji nam je Isus omogućio. Moramo se prestatu identificirati s grešnom, povrijeđenom ili zlostavljanom osobom kakva smo bili prije i početi se identificirati s novom osobom koju je Bog stvorio u Kristu.

U životu vjernika nada je ukorijenjena u shvaćanju da Bog mijenja stvari. Promjena, nanovo rođenje, transformacija: ovo je radosna vijest Evanđelja. Kad si živio po svom bio si

izgubljen, slomljen, daleko od Boga i bez nade. Ali zbog Njegovе velike ljubavi, Bog je poslao Isusa kako bi ti bio pronađen, iscijeljen, pomiren s Njim i s vraćenom nadom. Spasеnje znači promjenu – promjenu koja je mogućа zbog Božje ljubavi prema tebi i meni.

Promjenu ne donosi samo spasеnje već i tvoj svakodnevni hod s Bogom. Kroz cijelo Pismo, kad god bi pojedinci imali susret s Bogom, promjena bi nastala. Abram je postao Abraham (Postanak 17: 5). Saraja je postala Sara (Postanak 17: 15). Jakov je postao Izrael (Postanak 32: 28). Šimun je postao Petar (Ivan 1: 42). Savao je postao Pavao (Djela apostolska 13: 9). I nisu se samo imena promijenila – promijenio se smjer ljudskih života. Pastir je postao kralj. Bjegunac je postao vođa naroda. Ribari su postali учениci. Farizej je postao apostol.

Ali važno je primijetiti, zajedno s Pavlom, kad je Bog donio promjenu u životima ovih muškaraca i žena, oni su prigrlili te nove ljude kakvima ih je Bog stvorio. David nije okolo hodao s mentalitetom dječaka pastira; on je prigrlio svoju ulogu kralja. Mojsije se više nije bojao faraona; odvažno je govorio: „Pusti moj narod!“ Petar se više nije bojao; izašao je i propovijedao tisućama na dan Pentekosta. Svaka je osoba prigrlila ono što je Bog učinio – i što je još uvijek činio – u njihovim životima... Tako možeš i ti. Zapravo, ako to ne prigrliš, uvijek ćeš se mučiti i živjeti na niskoj razini života, daleko od uzbudljivog, moćnog života koji je tvoj u Isusu.

Da te pitam: Vjeruješ li da te Bog bezuvjetno voli? Vjeruješ li da su ti SVI grijesi oprošteni? Vjeruješ li da si novo stvorenje s novim srcem i duhom? Jesi li prihvatio sebe? Sviđaš li se sam sebi? Vjeruješ li da budućnost donosi uzbudljive stvari za tebe?

Ako vjeruješ u te stvari, onda mi dopusti da ti čestitam jer si na putu k nevjerojatno dobrim stvarima. Ako ne vjeruješ u te stvari, onda je vrijeme da počneš proučavati Božju Riječ dok ne povjeruješ. Vjeruj Božjim obećanjima u Njegovoj Riječi više nego što vjeruješ svojim trenutnim osjećajima i nemoj odustati dok ne dođeš do pobjede. Obnovi svoj um prema stvarnostima novog stvorenja. Prema tome da si pravednost Božja u Kristu! Opravdan si i posvećen kroz krv Kristovu! Bog ti je dao talente i sposobnosti! Bog živi u tebi i On te nikada neće ostaviti ni zapustiti! Kad shvatiš da si nova osoba, imaš novu nadu.

Kad shvatiš da si nova osoba, imaš novu nadu.

Osoba koja si bio prije, pogreške koje si napravio, nepravedne stvari koje su ti se dogodile, borbe kroz koje si prije prolazio – te stvari ne moraju te više sputavati. Nemoj hodati okolo govoreći sebi: *Imam problem s bijesom. Ne mogu kontrolirati svoju narav.* Ne, to si bio stari ti. Bog te iznutra promijenio i On te transformira svojom moći. Sada si osoba puna mira i radosti Gospodnje. Prigrli tu osobu. Počinjemo tako da povjerujemo u radosnu vijest Evanđelja i onda obnavljamo svoj um proučavajući Riječ Božju, i počnemo živjeti prema stvarnostima nove osobe koja jesmo u Kristu.

Umjesto da ideš kroz život s mentalitetom žrtve, govoreći sebi: *Nikome ne mogu vjerovati, nikad ne mogu imati zdrav odnos zbog loših stvari iz moje prošlosti* ili *Ja nisam dovoljno dobar*, prigrli Božju iscjeljujuću moć u svom životu. Ti si nova osoba. On liječi svaku ranu i obnavlja sve što si izgubio. Zapravo, On će ti dati dvostruko za ono što ti je bilo oduzeto (Izaija 61: 7). Ako si bio povrijeđen u prošlosti, to te ne čini žrtvom za cijeli život. Možeš nadvladati tu bol i živjeti pobjedničkim životom. Ti si novo stvorenje u Kristu, puno nove snage i nove nade. Zapamti, tvoja povijest nije tvoja sudbina!

Možeš ići odvažno kroz svaki dan znajući da si snažniji nego što si bio, jer svakoga dana Bog radi velike stvari u tvom životu. To ne znači da si postigao sve što želiš postići i ne znači da sada sve radiš savršeno, ali znači da možeš imati novu nadu. Nada koja te nadah-

Možeš ići odvažno kroz svaki dan znajući da si snažniji nego što si bio, jer svakoga dana Bog radi velike stvari u tvom životu.

njuje da kažeš, poput Pavla: „Ne kao da sam već postigao ili dopro do savršenstva nego hitam ne bih li to kako dohvatio jer je i mene dohvatilo Krist i učinio me svojim“ (Filipijanima 3: 19). Nemoj provesti više nijedan dan govoreći: „Ja to ne mogu“, „Neću uspjeti“ ili „Nisam dovoljno dobar“. To su beznadne riječi. Možda su takve riječi opisivale starog tebe, ali sigurno ne opisuju novog tebe u Kristu. Ti si dijete Božje. Ti si više nego pobjednik. Ti si glava, a ne rep. Ti si pravednost Božja u Kristu Isusu. Veći je Onaj koji je u tebi od onog koji je u svijetu.

Novi ti ima baštinu

Kad si postao vjernik, došao si u novu obitelj – Božju obitelj. Sada imaš braću i sestre u Kristu koji razumiju kroz što prolaziš i koji te mogu hrabriti na putu, i imaš nebeskog Oca koji te nikada neće ostaviti. Jedan od mnogih blagoslova koji primaš od svog nebeskog Oca je baština. Efežanima 1: 18 kaže:

Prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u pozivu Njegovu, **koje li bogate slave u baštini Njegovoj** među svetima...

Kroz Krista svakome je od nas omogućena baština. To znači da nismo iznajmljeni sluga koji moraju nešto zaraditi od Boga, mi smo Njegova djeca i Njegovi nasljednici.

Kao zajednički nasljednici s Kristom, dobivamo ono što je On zaradio i žrtvovao na križu. Biblija kaže da je sve što je bilo Njegovo sada naše (Ivan 16: 15). I kad shvatiš da imaš

Kao zajednički nasljednici s Kristom, dobivamo ono što je On zaradio i žrtvovao na križu. Biblija kaže da je sve što je bilo Njegovo sada naše (Ivan 16: 15).

baštinu od Boga, to mijenja način na koji vidiš stvari. Tvoji se problemi više ne čine tako velikima, tvoje se frustracije više ne čine tako značajnima, budućnost se više ne čini tako zastrašujućom – možeš biti radostan i pun nade jer je Bog već providio sve što ti treba!

Mi služimo dobrom Bogu i On želi preplaviti tvoj život dobrim stvarima. Ako svaki dan provodiš razmišljajući kako ćeš platiti račun, bojeći se da nećeš dobiti promaknuće na poslu, u ogorčenosti zbog nečega što ti je netko rekao iza leđa, ti ne živiš kao dijete koje razumije da ima baštinu. Briga, strah i gorčina karakterne su osobine starog tebe. Novi ti može vjerovati, imati pouzdanje i oprostiti jer vjeruješ da Bog može uzeti bilo što što ti se dogodi i izvesti to na tvoje dobro – On ima dobre stvari pripremljene za tebe. Ako netko drugi dobije to promaknuće, Bog očito ima nešto bolje za tebe. Nemoj se brinuti ili postati depresivan. Prigrli novog sebe – shvati da imaš veliko nasljedstvo u Bogu – i probudi nadu u sebi da će te Bog naučiti i da će On providjeti za tebe u ovoj situaciji. Ako netko kaže nešto loše o tebi, umjesto da postaneš ogorčen, pitaj Boga kako da pristupiš situaciji. U prošlosti si možda bio grub i odbrusio toj osobi, ali to si bio stari ti. Bog te otada doveo daleko. Imaš baštinu u Njemu i On može okrenuti tu situaciju u nešto dobro.

Novija i još veća očekivanja

Započeli smo ovu knjigu govoreći o velikim očekivanjima. I kako se približavamo kraju ovog prvog dijela knjige, želim te ohrabriti da počneš podizati ta očekivanja! Imaj nadu za ići još više! Što više nade imaš, to će ti lakše biti hodati po vjeri. Molim se da je Bog počeo graditi tvoju vjeru kroz ovih prvih pet odlomaka – zato mislim da je vrijeme da počneš očekivati još više od Boga. On te toliko voli i želi blagosloviti tvoj život preko svake mjere (Efežanima 3: 20).

Mi kažemo da je trudna žena „u iščekivanju“. Zato počinje praviti planove. Ona radi na svom iščekivanju – kupuje odjeću, bočice, namješta kolijevku i priprema dječju sobu. Mi se trebamo ponašati kao ljudi u iščekivanju. Trebali bismo se ustati ujutro planirajući da će Bog učiniti nešto veliko. S Božjom pomoći možemo razmišljati: *Danas je možda taj dan. Ovo je dan što ga stvori Bog i dogodit će mi se nešto sjajno.* Čak i ako Bog ne učini točno ono što tražiš, pokušaj proširiti svoj pogled. Možda ti nešto tražiš, ali Bog ima nešto mnogo bolje od toga. Nemoj samo tražiti nešto dobro; vjeruj i nadaj se nečem sjajnom.

Probudi se svaki dan govoreći: „Imam sretno i pouzdano očekivanje da će se danas dogoditi nešto sjajno. Moj će me bračni partner nečim blagosloviti. Moja će se djeca lijepo ponašati. Čut ću sjajne vijesti na poslu. Bog će mi dati priliku da nekoga blagoslovim. Blagoslov će doći u pošti. Danas ću iskusiti proboj.“ Nemoj se bojati vjerovati i govoriti blagoslove nad svojim danom od trenutka kad se probudiš. Odlučila sam zvati ovu knjigu „Sretnom knjigom“. Vjerujem da će svatko tko je pročitao postati sretniji nego ikad prije. Nada je radosno i pouzdano iščekivanje da će se dogoditi nešto dobro!

Nada miče granice iz naših očekivanja. Očekuješ li malo ili mnogo od Boga? Možda se samo napola nadaš da će Bog nešto učiniti. Možda samo napola vjeruješ za nešto dobro, ali ja te želim izazvati da potpuno i svim srcem vjeruješ za veće stvari. Želim te izazvati da vjeruješ da te Bog može koristiti na silan način. Ako pišeš pjesme, zašto ti Bog ne bi mogao dati najbolju pjesmu koja je ikad napisana? Ako propovijedaš Riječ, zašto ti Bog ne bi dao poruku koja je tako moćna, tako sjajna da, svaki put kad je propovijedaš, ona oslobađa zarobljene? Ako odgajaš djecu, zašto tvoja djeca ne bi odrasla u one koji mijenjaju svijet? Zašto ne bi mogao dobiti promaknuće na poslu? Zašto ne bi mogao upoznati osobu s kojom ćeš se vjenčati i imati sjajan život? Zašto ne bi mogao nadvladati tu bol? Zašto ne bi mogao donijeti promje-

Ako se išta dobro može dogoditi bilo kome drugom, onda može i tebi!

nu u živote onih oko tebe? Vrijeme je da počneš živjeti s novom razinom nadom ispunjenog očekivanja. Vjeruj da, ako se išta dobro može dogoditi bilo kome drugom, onda može i tebi!

Probudi nadu u sebi!

Kad se danas pogledaš u ogledalo, nadam se da ćeš se vidjeti onako kako te Bog vidi. Ti nisi izgubljena, slomljena, poražena, bespomoćna osoba. Ti nisi osoba koja ne može kontrolirati svoj um i emocije i ti nisi osoba koja ne može ostaviti svoju prošlost iza sebe. Ti si toliko mnogo više od toga! Ti si više nego pobjednik (Rimljanima 8: 37). Ti si novo stvorenje u Kristu i Bog radi u tvom životu. Malo pomalo, dan po dan, Bog te mijenja. Možeš živjeti drukčije nego prije jer si onaj koji nadvladava. Vjeruj u ove istine. Probudi nadu u sebi!

DRUGI DIO

Nadaj se kad si povrijeđen

....

Ona (nada) nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše...

Hebrejima 6: 19

Trebamo nadu čitavo vrijeme, ali pogotovo kad smo povrijeđeni. Nada se čini mnogo daljom kad smo usred nevolje ili osobne boli bilo koje vrste. Ipak, od iznimne je važnosti ne koristiti „Prolazim kroz teško razdoblje“ kao izliku da budeš obeshrabren, depresivan i beznadan.

Iako je možda teže, isto je tako važnije nego ikad biti ispunjen nadom tijekom tih razdoblja borbe. Bog nas želi provesti kroz to, a ne vidjeti nas kako smo zapeli u boli.

Kad dođe do gubitka, suočimo se s njim, i u tom procesu nemojmo izgubiti sebe. Kad se dogodi tragedija, tuguimo ispravno i ne dajmo mjesta duhu tuge koji će pretvoriti cijeli naš život u tragediju. Kad smo razočarani, postanimo preusmjereni. Kad smo depresivni, gledajmo gore jer ćemo se svi osjećati bolje ako držimo naše glave visoko!

Sve u vezi s Isusom je gore! On je došao s neba, vratio se u nebo kad je Njegov posao ovdje bio gotov i mi imamo obećanje da će ponovo doći na oblacima i da će Ga svako oko vidjeti. On podiže naše glave, naš duh i naše živote. S druge strane, mi imamo neprijatelja koji se zove Lucifer, Sotona, veliki lažljivac ili đavao, i sve što on nudi je nešto dolje.

On nudi depresiju, obeshrabrenje, potištenost, bolest, očaj, beznadnost, razvod, smrt, itd.

Ja objavljujem rat beznadnosti i pozivam tebe da mi se priključiš u borbi protiv nje. Svatko od nas tko se obveže na širenje nade kamo god ide postat će dijelom odgovora koji svijet treba.

ŠESTO POGLAVLJE

Gledaj gore

*K brdima oči svoje uzdižem: odakle će mi doći pomoć? Pomoć
je moja od Jahve, koji stvori nebo i zemlju.*

Psalam 121: 1-2

Nada je stvar s perjem
Zabodena u duši
Gdje melodije bez riječi pjevuši
I nikada ne prestaje.

Emily Dickinson

Jedna od stvari koju volim raditi kad imam slobodnog vremena gledanje je filmova. Dave i ja provodimo toliko vremena na putu i, kad dođem kući, radujem se tome što ću sjesti u svoj naslonjač, sa svojim psom u krilu, i uživati nekoliko sati opušajući se uz zabavan film. I tebi je vjerojatno tako – postoji nešto jako ugodno u gledanju stvarno dobrog filma.

Bez obzira na to kakve filmove voliš gledati (ja volim klasičke i dobru misteriju), svi smo vidjeli istu scenu. To je najdraža holivudska scena koja se provlači kroz akcijske filmove, avanture, trilere, ratne filmove, čak i romantične komedije. Govorim o sceni „strah od visine“. Vidio si je, zar ne? Okruženje je drukčije, ali dilema je ista –VISINA! Glavni lik stoji na vrhovima prstiju na uskom rubu, ili nevoljko prelazi labavi most, ili se nervozno penje uz gradski toranj. Katastrofa se čini neizbježnom. U svakoj od tih scena naš je junak visoko gore, vjetar puše, njegova se noga posklizne jednom ili dva puta, glazba se dramatično pojača... Tako sam nervozna da jedva gledam!

Ako si vidio tu scenu toliko puta koliko i ja, onda znaš da postoji klasična rečenica koju uvijek netko kaže u toj situaciji. Baš kad lik, ili likovi, hodaju preko najtanjeg dijela ruba, prelaze najuzdrmaniji dio mosta ili se penju na najopasniji dio planine, netko kaže ove riječi: „Što god činio, ne gledaj dolje!“ Čini se kao dobar savjet, zar ne? Samo ostani fokusiran, gledaj kamo ideš, nastavi se kretati i *ne gledaj dolje*. Ali iz nekog razloga naši najdraži likovi iz filma rijetko poslušaju. To je prilično predvidivo. Prvo što naprave je da pogledaju dolje i rezultat je uvijek isti: panika.

Možda se možeš poistovjetiti s tim. Naravno, sada nisi 300 metara iznad zemlje (bar se nadam da nisi), ali možda si na rubu financijske borbe i osjećaš se kao da ćeš se poskliznuti. Možda si u vezi koja se ljulja i trese kao taj labavi most i osjećaš se kao da bi se svaki čas mogao urušiti. Možda na velikoj visini pokušavaš zaobići prepreku i zbog toga si nervozan i prestrašen. Ako je to slučaj – ako si danas povrijeđen – želim ti dati poznati savjet: Što god činio, nemoj gledati dolje.

**Što god činio,
nemoj
gledati dolje.**

Kažem „nemoj gledati dolje“ jer mnogi ljudi gledaju krive stvari kad se nađu u teškoj situaciji. Oni se usredotoče na veličinu problema, na rizike s kojima se suočavaju, na negativne stvari koje drugi govore, na bol iz prošlosti, svoje nezdrave osjećaje ili na strah od budućnosti. Ali nade nema ni u jednoj od tih stvari. To su sve stvari koje su „dolje“, i gledanje u njih neće ti pomoći pri penjanju.

Biblija nam daje bolju opciju kad smo u potrebi za pomoći. Umjesto da gledamo dolje u stvari koje nam ne mogu pomoći, Riječ Božja kaže nam da gledamo gore – da stavimo svoj fokus na Onoga koji će nam uvijek pomoći.

Hebrejima 12: 2 kaže: „Gledajući u Isusa, autora i završitelja naše vjere...“, i Izaija 45: 22 kaže: „Obratite se k meni da se spasite, svi krajevi zemlje, jer ja sam Bog i nema drugoga!“ Kad je bio u nevolji, David bi gledao prema nebesima jer je znao da njegova pomoći dolazi otamo (Psalam 121: 1-2). Želim te ohrabriti da ti učiniš isto. Kad prolaziš kroz nešto i nisi siguran što učiniti, kamo ići, čak ni kamo gledati... Samo pogledaj gore. Traži Gospodina. On je taj koji ti može pomoći. On je taj koji će te spasiti. On je taj koji ti ne dopušta da padneš. Isus kaže da podignemo glave jer se bliži naše otkupljenje (Luka 21: 28). Naše otkupljenje nije u gledanju dolje. Mi gledamo gore u Boga očekujući da nas otkupi.

Izraz „gledaj gore“ znači više od gledanja u nebo. To znači imati nadom ispunjen stav, pozitivan stav i očekivanje nečeg dobrog. Bog je dobar i On uvijek planira nešto dobro za nas.

Ništa ne može zauzeti Božje mjesto

Često gledamo na ljude ili stvari tijekom nesigurnih razdoblja, i to je razumljivo, ali obično neučinkovito. Iako znamo da bismo trebali vjerovati Bogu i iako vjerujemo da nas On voli i ima plan za naš život, prirodna je kušnja uhvatiti se za nešto opipljivo – nešto što možemo vidjeti naravnim očima. Mi možemo vidjeti Boga, ali Ga moramo vidjeti očima vjere. Vidimo Ga svojim srcima i trebamo uvijek staviti svoju nadu u Njega.

Kako putujem svijetom i služim ljudima, molim se s njima, i pomažem im da prođu kroz borbe, otkrila sam da je mnogo stvari na koje ljudi gledaju kad su povrijeđeni prije nego što pomisle gledati na Boga. Evo nekoliko najčešćih primjera:

Gledanje prema prijateljima

Sjajno je imati prijatelje s kojima možeš razgovarati i povjeriti im se kada patiš, posebice prijatelje koji su vjernici, koji će se moliti s tobom i ohrabriti te. Ipak, tvoji prijatelji nemaju sve odgovore. Iako možda imaju najbolje namjere, mogu te odvesti u krivom smjeru ako se njihov savjet ne podudara s Božjom Riječi. Našim prijateljima može biti žao nas, ali možda neće htjeti biti dovoljno iskreni da nam kažu ono što trebamo čuti. Sjećam se kad mi je Dave rekao da se moram prestati sažalijevati. To mi se nije sviđalo i bila sam ljuta na njega, ali ono što je rekao bila je istina i ja sam to trebala čuti. Dave me volio dovoljno da mi da ono što mi treba, a ne ono što sam htjela. Vidjela sam situacije u kojima su prijatelji nekome pomogli da zaglavi u nekoj disfunkciji jer su podupirali osobu umjesto da joj govore ono što je zaista trebala čuti.

Nema ničeg lošeg u oslanjanju na prijatelje u teškim vremenima, ali nemoj dopustiti da tvoji prijatelji zauzmu mjesto Boga u tvom životu. Idi prvo Gospodinu kad si povrijeđen i traži Njegov smjer za tu situaciju. Nakon što si proveo vrijeme u Riječi i tražio Gospodina u molitvi, možeš otići prijateljima i reći im što vjeruješ da ti Gospodin govori. Zapamti, tvoji su prijatelji ljudi, baš poput tebe. Njihova mogućnost da ti pomognu ograničena je. Ako se pouzdaš samo u njih, razočarat ćeš se.

Gledanje prema supružniku

Jedna od stvari koju sam naučila rano u svom braku je ta da se ne mogu osloniti na Davea da on bude moj izvor sreće – to je Božje mjesto. Bog je izvor naše radosti (Psalam 43: 4), ne naši bračni partneri.

Sjećam se da bih se nekad znala toliko naljutiti na Davea jer bi on otišao na golf ili gledati utakmicu radije nego proveo jutro sa mnom. Nije da me Dave zanemarivao – on je sjajan muž i voli provoditi vrijeme sa mnom – ali ja sam htjela da bude sa mnom cijelo vrijeme. Bila sam uzrujana jer sam gledala na njega i očekivala da bude moj izvor sreće i zadovoljstva. Htjela sam da učini da se osjećam sigurno i punom samopouzdanja. Ali Gospodin mi je pokazao da ćemo, svaki put kad gledamo na osobu (čak i na našeg supružnika) i očekujemo da ona učini ono što samo Bog može učiniti, biti frustrirani u životu.

Onog trenutka kad sam prestala pokušavati prisiliti Davea da mi da stvari koje mi samo Bog može dati, odmah sam dobila novi mir i radost u svom životu... I u svom braku. Naravno, ako sam uzrujana ili trebam razgovor, Dave je uvijek tu da me ohrabri i pomogne mi, ali i on i ja znamo da jedino Bog može providjeti sve što nam treba u svakoj situaciji.

Gledanje prema sebi

Kad stvari postanu teške u životu, postoji sklonost u svima nama da kažemo: „Sam ću se pobrinuti za ovo“. Ponekad je to tako jer nitko nije bio tu da ti pomogne kad si bio mlađi pa si uvijek morao biti neovisan. Ponekad je to zato što si snažna osoba, možda vrlo talentirana i jednostavno ti je lakše vjerovati da će te tvoje sposobnosti izvući iz nevolje.

Ali ti ne trebaš ići sam kroz život, i bit će trenutaka kad tvoja snaga neće biti dovoljna. Suočit ćeš se sa situacijama u kojima je jedino Bog dovoljno jak da te provede kroz njih. Predlažem da se navikneš sada gledati prema Njemu. Nemoj čekati na prepreku toliko veliku, ili bol toliko duboku da te iz očaja usmjeri prema Njemu. Stvori naviku da se ustaneš svakog dana i kažeš: „Gospodine, danas vjerujem Tebi.

Suočit ćeš se sa situacijama u kojima je jedino Bog dovoljno jak da te provede kroz njih.

Hvala Ti na darovima i sposobnostima koje si mi dao, ali ja se ne oslanjam na vlastito shvaćanje. Ja se oslanjam na Tebe. Daj mi mudrost, smjer i milost koje trebam danas da živim pobjedničkim životom“.

Koliko god prijatelji mogu biti sjajni i koliko god bračni partner može biti predivan i pobožn, koliko god važno bilo prepoznati darove i talente koje ti je Bog dao, ništa od toga ne može zauzeti Božje mjesto u tvom životu. Psalam 37: 39 kaže: „Od Jahve dolazi spas pravednicima, On im je zaklon i utvrda u vrijeme nevolje“. Bog je naš zaklon i utvrda, nitko drugi. Zato smo ispunjeni nadom kad gledamo na Boga u vremenima nevolje, a ne na ljude.

Je li te netko razočarao? Je li te to naljutilo i ogorčilo? Jesi li ikad pomislio da je tvoja greška što si gledao na tu osobu i očekivao da ispuni tvoje potrebe umjesto Boga? Ne želim da to zvuči grubo ili kao da ne suosjećam s tvojom boli, ali istina koju moramo čuti često je bolna u početku. Ako više svoje nade i pouzdanja stavljamo u ljude nego što stavljamo u Boga, On će otkriti njihove slabosti i dopustiti im da nas razočaraju kako bismo se s vremenom okrenuli samo Njemu. Možda sada nije dobar osjećaj, ali istina će nas osloboditi!

Ignoriraj oluju – usredotoči se na Isusa

Matej 14: 24-33 opisuje prilično dramatičnu sliku. Učenici noću pokušavaju prijeći preko Galilejskog mora kad se diže žestoka oluja. Ako se netko znao snaći na brodu usred oluje, to su bili Petar i učenici. Ipak su ti ljudi biliiskusni ribari. Ovo nije bila njihova prva oluja. Ali snaga te oluje nadmašila je njihovo iskustvo.

Jesi li se ikada našao u takvoj situaciji? Jesi li ikad pomislio da se možeš nositi sa situacijom sve dok ne shvatiš da je ova oluja potpuno drukčija od drugih? Točno to dogodilo se učenicima; to je bila oluja iz koje se nisu mogli sami izvući.

Vidjevši da učenici trebaju pomoć, Isus „dođe k njima hodeći po vodi“(stih 25). Volim kako to Biblija nonšalantno opisuje. Slova nisu podebljana; nisu velika tiskana; rečenica čak nema ni uskličnik. Isus je hodao po vodi, i mi ne bismo trebali biti iznenađeni. Time nam Bog govori da On može i hoće učiniti što god treba da bi došao do nas kad patimo. Nema oluje dovoljno velike koja bi spriječila Boga da te spasi.

Kad je Isus došao do barke, učenici su se uplašili. Mislili su da je Isus duh. Ali Petar je rekao: „Gospodine, ako si Ti, zapovjedi mi da dođem k Tebi po vodi“ (stih 28). Čim je Isus rekao: „Dođi“, Petar je odmah izašao iz barke i, čudesno, počeo hodati po vodi. Petar to nije učinio u svojoj snazi (on sigurno nije imao moć hodati po vodi) i Petar to nije učinio uz pomoć drugih učenika (oni mu nisu dali savjet potreban za hodanje po vodi). Samo je Gospodin to mogao učiniti. Isus je Petru bio jedina nada.

**Nema oluje
dovoljno velike koja
bi spriječila Boga
da te spasi.**

Dok je Petar hodao prema Isusu, učinio je ono što ti i ja često učinimo – skinuo je pogled s Gospodina i pogledao dolje. Pogledao je u valove i počeo se fokusirati na oluju. Umjesto da razmišlja: *Hodam po vodi s Isusom! Ovo je sjajno! Nema granice za to što Bog može učiniti u mojem životu!* – Petar je počeo razmišljati: *Što ako se utopim? Kako je ovo uopće moguće? Može li me Isus uistinu spasiti?* To je ono što se dogodi kad počneš gledati dolje u svoje probleme,

a ne gore u obećanje. Uskličnici se pretvore u upitnike. I ti počneš tonuti. Srećom, imamo Spasitelja koji nam pomaže čak i kad je naša vjera slaba. Isus je ispružio ruku i spasio Petra. Nisu ga učenici spasili, već Isus.

Ova priča savršeno ilustrira što se događa u olujama naših života. Nije važno koliko je velika oluja, ona nije prevelika za Boga. On te vidi, točno tamo gdje jesi, i On stiže da ti pomogne. Ako danas proživljavaš borbu, počni tražiti Boga.

Imaj radosno očekivanje da će Bog stupiti na scenu, da On neće zakasniti i da će On smiriti oluju.

Nemoj biti poput učenika koji su se iznenadili kad se Isus pojavio; umjesto toga imaj radosno očekivanje da će Bog stupiti na scenu, da On neće zakasniti i da će On smiriti oluju. Dokle god gledaš prema Njemu, možeš hodati iznad

stvari koje prijete uništenjem tvog života. Možeš živjeti s mirom, radosti, zadovoljstvom i srećom jer si usredotočen na Isusa. Ali čim počneš gledati u valove – negativne vijesti, zastrašujuće misli, što drugi misle, neprijateljske laži – to su stvari koje će te uvijek potopiti. Čak i usred kaotične oluje, kad imaš osjećaj da se u tvom životu sve trese, gledaj prema Gospodinu. On je jedina stvar koja se ne može uzdrmati.

Jedina stvar na koju se uvijek možeš osloniti

Bog želi da budeš pun nade, ne pun obeshrabrenosti, očaja i depresije. Biblija kaže u Rimljanima 5: 5 da oni koji se u Boga uzdaju nikad neće biti razočarani ni postićeni. Vau! Razmisli o tome. Možeš staviti svoju nadu u prijatelje i razočarati se. Možeš staviti svoju nadu u bankovni račun i razočarati se. Možeš staviti svoju nadu u političara i razočarati se. Možeš staviti svoju nadu u posao i razočarati se.

Ali ako staviš svoju nadu u Boga, nećeš se razočarati. Iako možeš proći kroz stvari koje ne razumiješ, On će ih uvijek na kraju sve izvesti na dobro.

Dokle god imaš nadu, imaš mogućnost, jer je sve osim Boga podložno promjeni. Nije važno kakvu lošu vijest dobiješ, prva stvar koju trebaš misliti je: To je podložno promjeni. Tvoje se financije promijene, tvoja se djeca promijene, tvoj se šef promijeni, tvoja se situacija promijeni, ali Bog ne. Bog je Stijena – On je konstanta. Malahija 3: 6 kaže: „Jer ja, Jahve, ne mijenjam se“. Ljudi se mijenjaju, vrijeme se mijenja, okolnosti se mijenjaju, umovi se mogu promijeniti, raspoloženja se mogu promijeniti, obveze se mogu promijeniti, poslovi se mijenjaju, škole se mijenjaju. To je nešto na što se možemo naviknuti. Jedina stvar za koju možemo biti sigurni u ovom svijetu je da će se stvari uvijek mijenjati. Zato je tako važno imati svoju nadu u Bogu i graditi svoj život na Stijeni. Dokle je god Bog glavni izvor za sve što trebaš – znajući da je On jedini koji se nikad ne mijenja – možeš se nositi sa svime drugim što se mijenja jer je Bog temelj tvog života.

Mi često emocionalno patimo, a zapravo ne moramo ako stavimo našu nadu u Boga i prestanemo očekivati da netko drugi učini ono što samo Bog može.

Probudi nadu u sebi!

Svaki dan nije savršen dan i svaka oluja nije u prognozi. Možemo imati glavobolju ili srcobolju. Može trajati jedan dan ili duže. Ali bez obzira na borbu s kojom se suočavaš, želim te ohrabriti da **POGLEDAŠ GORE!** Nemoj se usredotočiti na negativne okolnosti, izgleda koji su protiv tebe ili plašljive misli koje se javljaju.

Kada pogledaš gore, nada se nanovo rađa. Iako je oluja možda jaka, nije jača od Boga. Sve što trebaš učiniti je gledati prema Njemu i vjerovati da će On učiniti što god treba – čak i hodati po vodi – da dođe do tebe. Zato se ohrabri i probudi nadu u sebi. Izaći ćeš iz ovoga jači nego ikad prije. Samo ostani usredotočen na Isusa, imaj pozitivan stav, nastavi se kretati i, što god činio... Nemoj gledati dolje.

SEDMO POGLAVLJE

Broji svoje blagoslove umjesto svojih problema

*Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja
i ne zaboravi dobročinstva Njegova...*

Psalam 103: 2

„Samo u tami možeš vidjeti zvijezde.“

Martin Luther King Jr.

Jednom sam čula priču o čovjeku koji je jedne večeri izgubio svoje ključeve. Očajan, da bi ih našao, žarko ih je tražio vani na uglu ulice, ravno ispod ulične svjetiljke. Prolaznik je primijetio njegovu žarku potragu i zastao da mu pomogne tražiti izgubljene ključeve. Nakon nekoliko minuta uporne potrage, ljubazan je prolaznik pitao: „Gdje su Vam točno ispali ključevi? Ako znamo točno mjesto, možda ćemo imati više sreće u traženju“. Bez oklijevanja, vlasnik je ključeva odgovorio: „Ispali su mi kad sam bio u kući“. Zbunjen njegovim odgovorom, ljubazni je stranac rekao: „Ako su Vam ispali u kući, zašto ih tražimo ovdje pod ovim uličnim svjetlom?“ Vlasnik izgubljenih ključeva odgovorio je: „Zato što je svjetlo ovdje bolje“.

Tvoja prva misao vjerojatno je: *To je glupo. Svatko zna bolje od toga.* Može zvučati glupavo što traži ključeve koje je izgubio u kući dok stoji pod uličnom svjetiljkom, ali govorim ti tu priču s razlogom. Mnogo puta u životu tražimo nešto što trebamo, ali tražimo na krivim mjestima.

Jedna stara pjesma kaže da „tražimo ljubav na krivim mjestima“. Mislim da je to istina. Ali isto tako mislim da tražimo nadu na krivim mjestima.

Ako uistinu želimo uživati u životu, morat ćemo napraviti osnovnu promjenu u tome gdje tražimo nadu. Isus mora biti izvor naše nade u svakom trenutku. Nije važno kakve su okolnosti oko nas. Naše okolnosti ne bi trebale biti te koje određuju razinu naše radosti. Čak i ako imamo najgori dan

**Naučimo gledati
na ono što imamo,
ne na ono što smo
izgubili.**

ikad, možemo imati pouzdani, radošću i nadom ispunjen stav ako naučimo gledati na ono što imamo, ne na ono što smo izgubili. Uvijek gledaj na to što Bog radi, ne na ono što ne radi.

Voljela bih da je netko podijelio tu istinu sa mnom ranije u mojem životu. Mnogo godina bila sam očajna, frustrirana kršćanka, i jedan od glavnih razloga bio je taj što sam uvijek razmišljala o tome što nemam. I nisam samo razmišljala o tome; prigovarala sam zbog toga. Provela bih svoje vrijeme u molitvi govoreći Bogu sve stvari koje nemam. *Bože, nemam dovoljno novca. Nemam isti talent kao netko drugi. Nisam imala dobro djetinjstvo.* Lista se nastavlja. Gledala sam oko sebe i radila dnevni inventar svega što nemam.

Ali Bog mi je počeo pokazivati da imam mnogo toga, samo što gledam na kriva mjesta. Nema pobjede u usredotočenosti na stvari koje si izgubio ili nemaš. Umjesto da trošim svoju energiju i trud na prigovaranje o tome što sam izgubila, Gospodin me počeo učiti da se usredotočim na ono što imam. Možda nisam imala novca da odem na luksuzno putovanje, ali barem sam imala novca da platim sve račune taj mjesec. Možda nisam imala sposobnost koju netko drugi ima, ali bila sam dobra govornica i s vremenom je to

Bog počeo koristiti da pomogne ljudima. Možda sam bila zlostavljana kao dijete, ali Bog me iscjeljivao. Moj suprug i moja djeca nisu bili savršeni, ali bila sam blagoslovljena s obitelji. Moja majka i otac su me zaboravili, ali Bog me posvojio (Psalam 27: 10).

Što sam se više počela usredotočivati na ono što sam imala umjesto na ono što sam izgubila, to se više moj stav počeo mijenjati. Počela sam primjećivati Božje blagoslove te Njegovu naklonost u mojem životu i moja je nada počela navirati.

Isto može biti istina i za tebe. Bez obzira na to kroz što prolaziš, danas možeš otkriti novu radost u životu. Možda si izgubio neke stvari; možda nemaš neke prednosti. Ali umjesto da se usredotočiš na to što si izgubio, zašto ne prekopaš po onome što imaš? Moglo bi te iznenaditi ono što pronađeš.

Tri penija i Bog

Jednom sam pročitala da Majka Tereza, kad je počela svoj misijski posao u Indiji, nije imala novca. Imala je san izgraditi sirotište i pomoći stanovnicima Calcutte, ali nije bilo sredstava. Kad su je pitali koliko novca zapravo ima rekla je: „Tri penija“. Ljudi su sumnjali u njezinu misiju pitajući: „Što možeš učiniti sa samo tri penija?“ Ali Majka Tereza odgovorila je: „Imam tri penija i Boga, što mi još treba?“

Volim ovaj stav. Majka Tereza nije bila zabrinuta oko tri penija jer je imala Boga! Pitam se kako bi se naši životi promijenili kad bismo počeli brojati sve ono što nam je Bog dao. Možda se ne čini kao nešto mnogo u usporedbi s onim što drugi imaju, i možda se ne čini kao mnogo u usporedbi s

onim za što molimo, ali čak je i vrlo malo sve što Bogu treba. Tri penija i više su nego dovoljno u Božjim rukama. Ako Bog može nahraniti gomilu od 5000 muškaraca (plus žene i djeca) sa samo nekoliko kruhova i riba, samo razmisli što može učiniti s ono malo što ti imaš. Možda misliš: *Ali ja nemam ni-*

**Tri penija i više su
nego dovoljno
u Božjim rukama.**

šta, čak ni tri penija. Još uvijek možeš biti ohrabren jer je Bog stvorio cijeli svemir ni iz čega. Počeo je govoreći riječi vjere nad golemom prazninom. Bez obzira na to koliko malo imali, svi to možemo činiti.

Jesi li ikad bio u trgovini kad rade inventar robe? Nevjerojatno je gledati dolazak cijelog tima inventarista i kada počnu brojati što je u trgovini. Izvuku svoje ručne naprave, označe svaku stvar, onda pažljivo prebrojavaju kako bi osigurali da brojevi odgovaraju. Ono što me oduševljava je to da ništa ne izostave. Broje čak i najmanje stvari. Svaki paketić žvakaćih guma, svaku udubljenu limenku, svaku potamnjelu bananu – sve se broji u inventar.

**Mislim da bi
bila sjajna ideja
napraviti inventar
vlastitih života i
prebrojati svaki
blagoslov koji nam
je Bog dao.**

Mislim da bi bila sjajna ideja napraviti inventar vlastitih života i prebrojati svaki blagoslov koji nam je Bog dao. To bi povećalo našu nadu i izgradilo našu vjeru. Umjesto da se vucaramo okolo govoreći što nemamo, možemo hodati u pouzdanju zahvaljujući Bogu za sve što nam je dao. I trebali bismo brojati svaku stvar. Možda se učini malena, ali broji i nju i zahvali Mu za to. Stvori naviku primjećivanja svega što Bog čini za tebe, i što više meditiraš nad Njegovim blagoslovima, to će tvoja nada više obilovati. Bog nam je dao Isusa, i ako je to učinio, neće li nam dati i sve druge stvari?

Vrijeme za inventar

Svačiji će inventar izgledati drukčije. Nemamo svi iste darove, talente, snagu ili mogućnosti – i sigurno ih svi nemamo u isto vrijeme – ali Bog nije nikad obećao da ćeš imati nešto što netko drugi ima ili da će ta osoba imati ono što ti imaš. Sjećam se posjeta koloniji gubavaca u Indiji, kad me čovjek s gubom pitao želim li doći vidjeti njegov dom. Činio se vrlo uzbuđenim pa sam rado otišla s njim da pogledam. Ispostavilo se da je ono što je nazivao domom bila rupa duga 3 metra i visoka 1,8 metara iskopana u zemljanom brdu. Unutra je bila ručno rađena mreža za ležanje, nekoliko udubljenih lonaca i nekoliko tanjura. Moram priznati da sam bila dotaknuta do srži kad sam shvatila kako je on sretan s tako malo i kako sam ja često nesretna s tako mnogo.

S tim na umu, evo liste od nekoliko stvari na kojima možemo zahvaliti Bogu. Možda nemaš sve s ove liste (sada), ali možda će mnoge od tih stvari odzvoniti u tebi. Gubavac kojeg sam upoznala bio bi ushićen da ima bilo koju od ovih stvari.

- Krov nad glavom
- Prijatelj koji te posjeti
- Članovi obitelji koji te vole
- Auto koji radi (da, čak i ako jedva radi)
- Pun želudac
- Topla i hladna voda iz slavine
- Smisao za humor
- Tjedna plaća
- Udoban krevet
- San u tvom srcu
- Obrazovne prilike za tvoju djecu
- Lokalna crkva koja te ohrabruje
- Zdravo tijelo

- Ormar pun odjeće
- Biblija za čitanje
- Nada za budućnost

I to su samo neke od stvari koje su mi pale na pamet. Kad bi uzeo vremena da razmisliš i moliš o tome, mogao bi sastaviti listu 10 puta dužu od ove.

Neke od stvari koje sam spomenula mogu se činiti vrlo osnovnima, ali ako razmisliš o tome, postoje ljudi u svijetu koji nemaju ni osnovne stvari koje ti imaš. Vodu, hranu, skrovište – te stvari ne smijemo uzeti zdravo za gotovo. Trebamo zahvaljivati Bogu za osnovne potrepštine i ni jedne ih minute uzimati zdravo za gotovo.

Uvijek postoji nada

Inventar Božje dobrote veoma je važan jer je, iskreno, lako gledati na borbe u životu i postati obeshrabren. Ako gledamo samo na prepreke, lako je izgubiti nadu. Možeš gledati na svoj bankovni račun i osjećati se beznadno. Ponekad možeš pogledati svoju djecu i poželjeti dići ruke i reći: „Nema nade“. Možeš pogledati sebe i reći to isto! Možeš se voziti na posao misleći: Nema nade. To je upravo ono što đavao želi da radiš. On zna da ne možemo, ako nas zadrži beznadnima, doći do odvažne vjere i da ćemo propustiti Božji dobar plan za nas.

Odupri se kušnji da gledaš na sve što si izgubio ili što nemaš i odaberi gledati na sve što je Bog učinio, što čini i što će učiniti. Kad to učiniš, nada će oživjeti, radost će porasti, vjera će narasti i aktivnost će se povećati. Zapamti da, kad živiš u vrtu nade, nešto uvijek cvjeta.

Umjesto da kažeš: „Nema nade“, zašto ne bi rekao: „Uvijek ima nade!“ Odluči napraviti inventar svega što ti je Bog dao i odaberi nadati se još većem. Napravi listu blagoslova koje ti je Bog dao i čitaj ih naglas svaki dan. Što se više usredotočiš na to što imaš, to ćeš biti oduševljeniji Božjom dobrotom u svojem životu.

Efežanima 1: 3 kaže:

**Umjesto da kažeš:
„Nema nade“, zašto
ne bi rekao:
„Uvijek ima nade!“**

Blagoslovljen Bog i Otac

Gospodina našega Isusa Krista, On koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima u Kristu.

To bi ti trebalo dati nadu. Bez obzira na to s čim se danas suočavaš, bit ćeš blagoslovljen svime što ti ikad može trebati. Ako trebaš snagu, ako trebaš vjeru, ako trebaš nadu, ako trebaš prijatelja, ako trebaš razumijevanje, ako trebaš mir, radost, pravednost, novac, zdravlje, iscjeljenje, pobjedu, Bog će ti to providjeti. Filipljanima 4: 19 kaže: „A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu.“

U trenutcima kad možda sumnjaš da će Bog zapravo providjeti te stvari u sadašnjosti ili budućnosti, samo pogledaj unatrag na to što je već učinio. Pogledaj svoj inventar blagoslova i neka on osnaži tvoju vjeru za budućnost. To je činio David. Kad su kralj Šaul i Davidova braća sumnjali može li David poraziti Golijata, David je samo zastao i napravio inventar Božje dobrote u svojem životu. Rekao je: „I lava je i medvjeda tvoj sluga ubio, pa će i taj neobrezani Filistejac proći kao jedan od njih jer je izazvao bojne čete Boga živoga! (1. Samuelova 17: 36)“ David je imao pouzdanje, zato što je Bog učinio te stvari za njega u prošlosti, da će Bog učiniti još veće stvari u trenutnoj situaciji. Davidov inventar blagoslova dao mu je nadu potrebnu da živi svoju sudbinu.

Bog te jako voli blagoslivljati

Više od ičega, kad počneš raditi inventar Božje dobrote u svojem životu – kad počneš brojati svoje blagoslove – to ispunjuje tvoje srce radošću. Primijetila sam da je nemoguće biti zahvalan i obeshrabren u isto vrijeme. To ne funkcionira. Ako ćeš uzeti trenutak svakoga dana da bi se usredotočio na Božje blagoslove i Njegovu naklonost, nećeš si moći pomoći... Bit ćeš preplavljen radošću Gospodnjom.

Primijetila sam da je nemoguće biti zahvalan i obeshrabren u isto vrijeme.

Riječ Božja kaže nam da je radost Gospodnja naša snaga (Nehemija 8: 10). Mnogi su ljudi letargični, osjećaju se umorno i jedva se miču od svog radnog stola na poslu do kauča kod kuće, zbog svog stava bez radosti. Neki su ljudi potpuno iscrpljeni kad se vrate kući s posla i to nije zbog njihovih poslova – to je zato što imaju loš stav o mjestu na kojem rade i o svim ljudima s posla. Negativan stav utjecat će na svaki dio našeg života – čak i na naše zdravlje. Ali ako odlučimo biti sretni zbog onog što nam je Bog dao i usredotočimo se na dobro u životu, nećemo samo biti sretniji, nego i zdraviji.

U svom životu s Bogom svaki dan pišem dnevnik. Zapisujem stihove iz Biblije koji me ohrabruju, neke od molitvi koje molim taj dan, stvari za koje osjećam da Bog stavlja na moje srce i jedinstvene stvari koje Bog čini za mene. Imam godine i godine zabilježene u tim dnevnicima koje sam sačuvala, i s vremena na vrijeme volim pročitati neke. Kad prolazim kroz te stare dnevnike, zanimljivo mi je vidjeti da me nekoliko puta godišnje Bog podsjeti da imam agresivno očekivanje nečeg dobrog. To mora biti nešto veoma važno. Kad sam puna nade – kad očekujem da Bog učini nešto sjajno u mom životu – to izgrađuje moj duh i ispunjava me radošću. Redovito uzimam vitamine i mislim da je nada „vitamin sreće“.

Trebali bismo dnevno uzimati nadu u velikim količinama! Mislim da je zato jedan od meni najdražih stihova:

I Jahve čeka (priželjkuje, očekuje, čezne) čas da vam se smiluje; i zbog tog se podiže da vam milost i dobrotu iskaže. Jer Jahve je Bog pravedan. Blago (sretni su, radosni su svi) svima koji Njega čekaju, traže i čeznu za Njim (Njegovom pobjedom, Njegovom naklonošću, Njegovim mirom, Njegovom radošću i Njegovim neraskidivim prijateljstvom)!

Izaija 30: 18

Bog zapravo „priželjkuje, očekuje, čezne“ da ti pokaže svoju dobrotu. Zato možeš imati sretno očekivanje dobrog u svojem životu. To nije nešto na što Bog mrko pristaje – to je nešto što On voli činiti. Isus je umro za tebe da ti možeš „imati život, i to u izobilju“ (Ivan 10: 10). Zato nemoj ići kroz život s lošim stavom. Odluči imati dobar stav, očekujući dobre stvari od Gospodina. Ne očekujemo ih jer ih zaslužujemo već zato što je Bog dobar! Odaberi slaviti Boga sa zahvalnim srcem za sve stvari koje ti je dao.

Bog zapravo „priželjkuje, očekuje, čezne“ da ti pokaže svoju dobrotu. Zato možeš imati sretno očekivanje dobrog u svojem životu.

Probudi nadu u sebi!

Dok završavaš s čitanjem ovog poglavlja, zapitaj se: *Koliko se nadam?* Jesi li uzbuđen svaki dan, očekujući da će Bog odgovoriti na molitvu, ostvariti san, ispuniti potrebu i učiniti nešto predivno u tvom životu? Ako se ne nadaš toliko koliko bi htio, možeš to promijeniti. To nije kompliciran proces – sve počinje s gledanjem na to što imaš umjesto na ono što si izgubio.

Napravi inventar blagoslova u svojem životu. Mnoge će stvari na tvojoj listi biti velike stvari koje su očite, ali mnoge će stvari na listi biti i malene. Pobrini se da stvarno pogledaš svaki dio svog života i vidiš malene, previđene stvari kojima te Bog blagoslivlja cijelo vrijeme. Kad to učiniš, primijetit ćeš potpuni zaokret u načinu na koji gledaš na život. Tvoj brak, tvoja obitelj, tvoja karijera, tvoje težnje – tvoj pogled na to sve mijenja se kad imaš zahvalno srce.

Zato probudi nadu u sebi danas. Bog te blagoslovio u prošlosti – imaš cijelu listu da to dokažeš – i to je samo početak. On ima mnogo više toga pripremljenog za tebe. Samo se pobrini da to tražiš na pravim mjestima.

OSMO POGLAVLJE

Riječi nade

*Što si mi, dušo, klonula, i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj
(nadaš se u Njemu i željno Ga očekuj), jer opet ću Ga slaviti,
spasenje svoje (koji je pomoć mojoj tužnoj duši), Boga svog!*

Psalam 43: 5

„Nada se smiješi s praga nadolazeće godine, šapćući:
‘Bit će sretnija...’“

Alfred, Lord Tennyson

Kao što hrana koju jedemo utječe na nas fizički, tako i riječi koje izgovaramo utječu na nas duhovno, mentalno i emocionalno. Također vjerujem da utječu na nas fizički, jer što su naši razgovori ispunjeniji nadom i srećom, to smo mi ispunjeniji energijom. Pozitivan, nadom ispunjen stav smanjuje stres koji je uzročnik mnogih slabosti i bolesti.

Prije nekoliko godina odlučila sam se uozbiljiti u vezi sa svojim zdravljem. Nedostajalo mi je energije, lako bih se razboljela i nosila bih se s dosadnim fizičkim problemima. U prošlosti sam isprobala različite dijete i vježbe, ali moj bi mi posao uvijek izgurao vrijeme u kojem bih se brinula za sebe. Završila bih u svom užurbanom načinu života iako sam znala da nije dobar za mene. S vremenom sam odlučila da je dosta. Moglo bi se reći da sam postala umorna od toga da sam stalno umorna.

Jedna od prvih stvari koju sam počela shvaćati dok sam proučavala pravilnu dijetu i vježbe je ta da sve što jedemo

utječe na učinkovitost našeg tijela. Svi znamo da je zdrava prehrana važna, ali mislim da ne shvaćamo koliko naši nutricionistički odabiri uistinu utječu na naša tijela. Ono što jedeš bilo koji dan može odrediti kako se osjećaš, koliko ćeš stvari moći postići i kakav ćeš imati stav. Dobra ili loša hrana – salata ili krafne – koja uđe u tvoja usta utječe na tvoje tijelo. Može također utjecati na tvoje emocije i misaone procese.

Na isti način – nadom ispunjene izjave ili negativne izjave – riječi koje govoriš utječu na tvoj život na mnogo načina. Riječi imaju moć. Ono što govoriš čini razliku. Čim nešto kažeš, te riječi idu u tvoje uši i direktno u tvoju dušu. Ako su tvoje riječi ispunjene životom, osjećat ćeš se sretnije i ispunjeno energijom. Ali ako imaš tendenciju govoriti o tome što ne valja u tvom životu i prigovarati u vezi sa svojom situacijom, te riječi imaju negativan učinak, izvući će tvoju energiju i učiniti da se osjećaš obeshrabreno i depresivno. Nemoj odgađati nadu za neki drugi put jer „odgađanje nade ubija srce“ (Mudre izreke 13: 12).

Jedna od najvažnijih stvari koju možeš činiti dok si povrijeđen je govoriti pozitivne, vjerom ispunjene riječi.

Riječi ispunjene nadom važne su, posebice ako se suočavaš s nečim teškim. Jedna od najvažnijih stvari koju možeš činiti dok si povrijeđen je govoriti pozitivne, vjerom ispunjene riječi. Ne kažem da same tvoje riječi imaju moć promijeniti situaciju – to samo Bog može – ali tvoje riječi imaju moć u duhovnom svijetu, i kad se slažeš s Bogom, Njegov se plan može brzo početi očitovati u tvom životu. Tvoje riječi mogu promijeniti tvoj stav o negativnoj situaciji i pomoći odrediti koliko ćeš brzo nadvladati tu situaciju. Izraelci su prigovarali dok su bili u pustinji, i ostali su ondje. Putovanje dugo 11 dana trajalo je 40 godina i većina njih nikad nije došla na svoje željeno odredište.

Prigovaranja i procjenjivanje svega za što mislimo da je loše u našem životu veći je problem nego što to većina ljudi razumije. To je zlo u Božjim ušima! Pitam se koliko ljudi prolazi kroz život prigovarajući, i dok to čine, nikad ne postižu život kakav žele imati. Vidiš, željeti nešto nije dovoljno da bi dobre stvari došle naprijed. Trebamo živu nadu i snažnu vjeru u Boga. Također trebamo snažne misli i riječi ispunjene nadom. Trebamo akciju kad je vrijeme za nju i zahvalno srce dok čekamo.

Provela sam prvih 45 godina svog života oštećujući svoje dane i budućnost zbog nedostatka znanja o moći vlastitih riječi. Nisam imala znanja u mnogim područjima, ali ovo je bilo posebno veliko za mene. Ako si obrazovan o moći riječi, ovo će poglavlje poslužiti samo kao podsjetnik da nastaviš u pravom smjeru, ali ako ti je sve to novo, može ti promijeniti život.

Možda ne shvaćaš da si ti u kontroli vlastitih riječi. Možeš odabrati što ćeš reći, i vjeruj mi kad ti kažem da ono što govoriš ima jako veliku važnost. Budi dobar upravitelj riječima! Biraj ih mudro i vjeruj što Božja Riječ kaže o njima, da su ispunjene vlašću života ili smrti.

Smrt i život u vlasti su jezika, a tko ga miluje jede od ploda njegova.

Mudre izreke 18: 21

Prestani govoriti o svojim problemima

Jesi li ikada primijetio da Isus nikad nije govorio o svojim problemima? Mogao je; morao se nositi s mnogo istih stvari s kojima se ti i ja nosimo. Isus je imao kaotičan raspored. Isus je susretao bezobrazne i odbojne ljude. Isus se suočavao s teškim situacijama. Da ne spominjem činjenicu da je znao da će strašno patiti i umrijeti na križu za grijeha svijeta.

Ali kad čitaš evanđelja, nikad ne čuješ da Isus govori kritički ili nešto što bi se moglo definirati kao prigovaranje ili mrmljanje. On je očito poznavao moć riječi. Kad je vrijeme Njegove patnje i smrti došlo blizu, rekao je svojim učenicima da neće više s njima mnogo govoriti (Ivan 14: 30). Zašto bi to rekao? Zato što je znao snagu riječi, kao što je znao koliko možeš biti kušan reći sve krive stvari kad prolaziš kroz teška i bolna razdoblja. On je znao da Njegov Otac ima plan za spasenje čovjeka i da to ovisi o Njemu, i Isus je bio odlučan učiniti što god je potrebno da ostane u slaganju s Bogom, uključujući to da govori riječi koje Bog može koristiti, ne one koje đavao može koristiti.

Neću više s vama mnogo govoriti jer dolazi knez svijeta (zli vladar). Protiv mene on ne može ništa (on nema ništa zajedničko sa mnom; nema ničeg u meni što pripada njemu i on nema moć nada mnom). Ali neka svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako činim kako mi je zapovjedio Otac (u potpunoj suglasnosti s Njegovim zapovijedima). Ustanite, pođimo odavde.

Ivan 14: 30-31

Naravno, Isus je govorio o mnogim stvarima, uključujući grijeh. U nekim je trenutcima Isus grdio farizeje i ispravljao svoje učenike. Dok čitaš evanđelja, otkrit ćeš da je Isus govorio o mnogim stvarima, ali ne o svojim problemima. Luka 4: 22 kaže da su se ljudi „divili milini riječi koje su tekle iz Njegovih usta“. Isus je bio na misiji i nije namjeravao dopustiti da zastrani zbog fokusiranja na svakidašnje životne probleme. Rekao je da su Njegove riječi duh i život (Ivan 6: 63).

Jesu li tvoje riječi duh i život, ili tjelesne i smrt? Dobra je vijest da odmah možeš napraviti promjenu, ako trebaš. Ja sam prva koja priznajem da je usta nemoguće kontrolirati bez mnogo Božje pomoći. Ipak, ako donesemo pravilnu odluku i dođemo u suglasnost s Božjom voljom u tom području, On će nam svakako pomoći na napravimo pozitivne promjene.

Idi uskim putem

Isus nas upućuje da idemo uskim putem koji vodi u život i da izbjegnemo široki put koji vodi u propast (Matej 7: 13-14). Očito, užim putem teže je hodati. Uvijek kažem da na uskom putu nema mjesta za naše tjelesne načine. Možemo ići kroz život govoreći što osjećamo nemajući nikakvu svijest o moći svojih riječi, ali to nas stavlja na široki put za koji je Isus rekao da vodi u propast, i sumnjam da itko od nas želi tim putem.

Lako je usredotočiti se na stvari koje ne idu kako treba. Čini se kao da su mnogi od naših razgovora usredotočeni na ono što nije kako treba umjesto na ono što jest. Nisu ispunjeni nadom već su beznadni! *Djeca su bolesna. Promet je užasan. Bole me stopala. Ekonomija je loša. Možeš li vjerovati što je rekla o meni? Ne mogu si to priuštiti.* Ali što više govorimo o tome što je loše, više moći dajemo lošem u svom životu.

Jesi li ikad uzeo u obzir da možda pogoršavaš svoje probleme tako što pretjerano govoriš o njima? Jesi li ikad pomislio da možda ne napreduješ u životu zbog prigovaranja? Ja nisam uzela u obzir te stvari sve dok me Duh Sveti nije suočio s njima, i tako sam sretna što jest jer mi ne možemo promijeniti nijedno područje svog života o kojem nemamo znanje.

Kad prolaziš kroz teško razdoblje, najbolje što možeš učiniti je prestati govoriti o tome kako je velik tvoj problem i početi govoriti o tome kako je velik Bog. Uzmi neko vrijeme svaki dan i meditiraj nad Božjom Riječi te govori Njegova obećanja u svoju situaciju. Moć dolazi u izobilju kad se usredotočiš na ono što se može dogoditi s Bogom na tvojoj strani umjesto na ono što se sada događa u tvom životu.

Kad prolaziš kroz teško razdoblje, najbolje što možeš učiniti je prestati govoriti o tome kako je velik tvoj problem i početi govoriti o tome kako je velik Bog.

Namjerno čini ono što je ispravno

Možda se ne osjećaš uvijek pozitivno i možda nećeš uvijek htjeti govoriti pozitivne riječi. Bit će dana kad ćeš se probuditi osjećajući se potpuno grozno. To su dani kad je vrlo lako biti ogorčen, prigovarati, imati pesimističan pogled na život.

Ali ne moraš živjeti podređen svojim osjećajima. Osjećaji su varljivi – brzo se mijenjaju u ovisnosti o raznim čimbenicima.

Jedna od glavnih stvari koju želim istaknuti u ovoj knjizi je da se nadamo namjerno. Ne možemo sjediti i željeti da to osjetimo, niti se čak samo moliti da to osjetimo. Mi odabiremo biti ispunjeni nadom svaki dan. Jedna od najdivnijih stvari u vezi s posjedovanjem slobodne volje ta je da možemo odabrati naše stavove, misli, riječi i djela. Sigurna sam da je, ako si poput mene, prva stvar na koju pomisliš kad napraviš nešto krivo: *Ne mogu si pomoći*, i onda nakon toga slijedi neki oblik izlike zašto nisi postupio ispravno.

To može izgledati ovako: *Da se barem osjećam ispunjeno nadom, ali sada jednostavno nema ničeg sretnog u mojem životu. Ne može se očekivati da imam pozitivan stav kad je sve što vidim oko sebe nevolja. Da ja imam prednosti koje mnogi drugi imaju, tada bi i moj stav bio bolji. No to može izgledati i ovako: Moje okolnosti sada nisu jako dobre, ali biram biti ispunjen nadom. Očekujem da se danas dogodi nešto dobro u mojem životu! Da, nešto dobro dogodit će se meni i kroz mene!*

Kad to činiš na dnevnoj razini čak i kad se ne osjećaš tako, to će na kraju promijeniti kako se osjećaš. Tvoji će se osjećaji

pokoriti tvojoj odluci. Bez obzira na to kako izgledaju okolnosti, bilo koji dan s Isusom bolji je od bilo kojeg dana bez Njega. Uvijek možemo biti ispunjeni nadom jer nas On voli, On je za nas i On može promijeniti sve! On je Bog pravde, i On čini loše stvari dobrima!

Na dane kad se osjećaš obeshrabreno odluči da nećeš dopustiti tim osjećajima da kontroliraju tvoj život. Umjesto da imaš negativan stav i govoriš negativne riječi, govori riječi koje su u skladu s Božjom Riječi!

- Znam da me Bog voli (Efežanima 3: 19).
- Vjerujem da ću uživati dobra Jahvina u svom životu (Psalam 27: 13).
- Ja sam više nego pobjednik u Kristu koji me voli (Rimljanima 8: 37).

Propovijedam gotovo 40 godina, i još uvijek meditiram i objavljujem Božju Riječ svaki dan svog života. Bez obzira na to kako se osjećam, podsjećam se na to tko sam u Kristu – i ti možeš činiti isto. Nemoj čekati na nekog drugog da te oraspoloži; protresi sam sebe u Gospodinu.

Volim na to gledati kao na osobno navijanje. Ako si ikada bio na srednjoškolskom navijanju, znaš o čemu govorim. Navijanje se sastoji od navijačica koje uzvikuju, benda koji svira i studenata koji se pripremaju za veliku utakmicu. Navijanje je proslava koja se temelji na očekivanoj pobjedi. Iako tim još nije pobijedio, navijanje je već počelo.

Ti zasigurno imaš nešto u životu zbog čega možeš navijati. Kakva god opozicija bila, Bog je na tvojoj strani i On je nepobjediv. Zato počni navijati – postani uzbuđen zbog pobjede koju Bog donosi u tvoj život.

Nemoj čekati na nekog drugog da te oraspoloži; protresi sam sebe u Gospodinu.

Nada pronađena u slavljenju

Druga knjiga Ljetopisa, 20. poglavlje, govori o velikoj vojsci koja se digla na kralja Jošafata i judejsku vojsku. Ljudi su se bojali jer je veliko mnoštvo išlo na njih (2. Ljetopisa 20: 15). Jesi li se ikad tako osjećao ili se osjećaš tako upravo sada? Osjećaš li se kao da su tvoji problemi preveliki za tebe da bi izašao kao pobjednik?

Jošafatu je rečeno da bitka nije njegova već Božja. Naoružan tom riječju od Boga, Jošafat je pripremio svoju vojsku za bitku. Ali za ovu je bitku učinio nešto potpuno drukčije. Umjesto da postavi svoje najsnažnije ratnike na čelo bojnih četa kao što su svi očekivali, Jošafat je na tu poziciju stavio pjevače i hvalitelje. 2. Ljetopisa 20: 21 kaže:

... i postavi Jahvine pjevače i hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred naoružanim četama i pjevati: „Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegova!“

Jošafat je započeo bitku slavljenjem. Kako li je to samo izgledalo – čitava vojska maršira pod zastavom slavljenja.

Biblija kaže u stihu 22 da, „kad su počeli klicati i pjevati“, Jahve podiže zasjedu na neprijatelje. Umjesto da se bore protiv Judeje, ti su se ljudi u zbunjenosti okrenuli jedni protiv drugih. Kad je Jošafat sa svojom vojskom došao do tog mjesta, neprijatelj je bio uništen. Bog je dobio bitku kao što je i obećao.

Vjerujem da se đavao zbuni kad mi slavimo Boga usred razdoblja kad bismo trebali biti uplašeni i prigovarati. Slavljenje i zahvaljivanje zapravo ga poražavaju.

Slavljenje je moćno oružje. Ono objavljuje da vjeruješ Bogu i potpuno se oslanjaš na Njega. Nemoj čekati da se

tvoje okolnosti promijene prije nego što počneš govoriti riječi nade. Dopusti da budem potpuno izravna: Bez obzira na to što se sada događa u tvom životu, ne dopusti da te ikakva bolest, problem, gubitak ili strah od moguće nevolje spriječe da slaviš Boga. Pažljivo biraj svoje riječi, otvori usta i odvažno objavi da je Bog vjeran i da očekuješ da se nešto dobro dogodi u tvom životu.

Rimljanima 4: 20 kaže da se Abraham „ojača vjerom i dade Bogu slavu“. Ista se stvar događa u tvom životu kad govoriš riječi slavljenja – postaješ jači i osnažen vjerom da možeš nadvladati svaku zapreku s kojom se suočavaš. Stavi slavljenje u prve redove svog života!

Govori ovo, ne ono

Kad su ljudi puni nade očekuju da im se dogodi nešto dobro i to možeš vidjeti po onome što govore. Uvjereni su da će se dobre stvari dogoditi u njihovim okolnostima, uzbuđeni su jer vjeruju da je promjena u zraku, očekuju proboj – i o tome vole govoriti! Ljudi ispunjeni nadom optimistični su i u pokretu! Zabavno je biti blizu njih. Nada je zarazna! To je jedan od najboljih darova koji možemo nekome dati. Zašto ne bi doživljavao sebe kao nositelja nade? To je jedna od stvari koju naše društvo danas očajnički treba. Posebno suosjećam s današnjim tinejdžerima i mladima. Oni trebaju svako ohrabrenje koje mogu dobiti!

Svijet, naše škole i fakulteti često šalju poruku da je Bog mit ili, u najboljem slučaju, netko o kome ne treba razmišljati i raspravljati. Svijet pokušava gurnuti Boga u ugao, gotovo kao da je On sramota. Dok sam bila tinejdžerica, sjećam se da se o Bogu govorilo u svim sektorima društva. Bio je dio svakodnevnih razgovora. Vidjeli bismo 10 zapovijedi na zidovima u školama, javna molitva bila je uobičajen događaj.

Moji roditelji nisu bili pobožni ljudi, ali ja sam ipak čula o Bogu u školi i od susjeda. Naši mladi danas nemaju tu prednost i lako im je postati beznadnima.

Mnogi su roditelji zauzeti pokušavajući spojiti kraj s krajem i imaju malo ili nimalo vremena za svoju djecu. Stres u obitelji obično uzrokuje da roditelji prigovaraju svojim tinejdžerima zbog njihove odjeće, načina na koji namještaju (ili ne namještaju) kosu, izbora prijatelja, ocjena, neopranog posuđa i bezbroj drugih stvari. Svakako vjerujem da roditelji trebaju ispravljati svoju djecu, ali možda, kad bi djeca imala više nade, ne bi trebala toliko ispravljanja! Ako je ne dobiju, odlaze iz kuće svakog dana potpuno beznadni i prije nego što će se suočiti s ostatkom svijeta, što će vrlo vjerojatno samo još više utvrditi njihovo beznadno stanje. Govori optimistične, ohrabrujuće, nadom ispunjene riječi svakome, a posebice današnjim mladima.

Donesi odluku da ćeš postati glasilo nade. Odluči da ćeš biti pozitivan utjecaj u svijetu. Budi osoba oko koje drugi žele biti. Živi svoj život s uvjerenjem i nadom da će se danas dogoditi nešto dobro.

Probudi nadu u sebi!

Ono što kažeš danas uvelike određuje to kako ćeš živjeti sutra. Nemoj dopustiti da te pritisci svijeta i laži neprijatelja obeshrabre i uzrokuju da vidiš samo negativne stvari. Usredotoči se na Riječ Božju, stoj na Njegovim obećanjima i govori život u svoju situaciju.

**Donesi odluku da
ćeš postati glasilo
nade.**

Svaka riječ koju kažeš utječe na tebe, zato odaberi govoriti zdrave, životom ispunjene riječi. Neka te riječi poploče put dok hodaš kroz

svaku tešku situaciju. Umjesto da govoriš o svojim problemima, počni govoriti o Božjim obećanjima, i neka te objave nade raspire vjeru u tebi.

Probudi svoju nadu danas. Čak i ako se osjećaš slabo, čak i ako se čini nemoguće, čak i ako se zbog bitke osjećaš nesigurno i uplašeno, stavi slavljenje u prve redove. Kad to učiniš, shvatit ćeš da se Bog bori za tebe – nema šanse da možeš izgubiti.

DEVETO POGLAVLJE

Nastavi se kretati

I ne samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću (karakterom), prokušanost (karakter) nadom.

Rimljanima 5: 3-4

„Najveća slava u življenju ne leži u tome da nikad ne padnemo, već u podizanju svaki put kad padnemo.“

Nelson Mandela

Različite životinje imaju različite instinkte kad su suočene sa strahom. Medvjedi napadaju, vjeverice se penju, antilope trče, voluharice kopaju. Sve su te instinktivne reakcije aktivne. Ali postoji jedna životinja čija je reakcija potpuno drukčija: oposum. Oposum je životinja koja ne napada, ne penje se, ne trči, ne kopa. Oposum se samo ukoči. Umjesto da postane aktivan, postane pasivan. Pravi se mrtav – odakle potječe izraz „praviti se mrtav kao oposum“ (eng. playing possum) – i nada se da će tim pretvaranjem nešto postići.

Primijetila sam da mnogo puta ljudi, kad su povrijeđeni ili prestrašeni, postanu duhovni oposumi. Umjesto da postanu aktivni, postanu pasivni. Kad dođe teško razdoblje, kad se nose s boli ili razočaranjem, ukoče se. Prestanu se kretati. Zvuči li ti to poznato? Jesi li se ikada našao ukočen zbog neočekivane kušnje ili strašnog razočaranja? Jesi li se ikada našao u situaciji kada ne znaš što učiniti pa ne učiniš ništa?

Ako si se nosio s boli koja bi te zakočila u svojim tračnicama, ne pokušavam umanjiti težinu tvoje boli. Vjeruj mi; prošla sam kroz mnogo teških razdoblja koja su toliko bolja da sam se osjećala kao da ne mogu nastaviti dalje. Razumijem kroz što prolaziš jer sam se i ja osjećala paralizirano zbog teških trenutaka. Ali želim te ohrabriti usred tvoje boli da je ponekad (je) najbolje što možeš učiniti samo nastaviti se kretati.

**Ponekad (je)
najbolje što možeš
učiniti samo
nastaviti se kretati.**

Možda još nemaš sve odgovore. Možda si još uvijek šokiran okolnostima. Možda se osjećaš kao da se svijet oko tebe urušava. Ali usred tih poteškoća, ako se samo nastaviš kretati, to će ti pomoći da ne postaneš beznadan. Možda sada ne vidiš svjetlo na kraju tunela, ali ako baciš svoje brige na Gospodina i vjeruješ da je On s tobom usred poteškoće, otkrit ćeš iscjeljenje dok budeš hodao s Njim. S vremenom, ne samo da ćeš pronaći svjetlo na kraju tunela, svjetlo će otjerati svaku mračnu stvar iz tvog života.

Razumijem da će, ovisno o ozbiljnosti situacije s kojom si suočen, biti dana kada ćeš se osjećati kao da ne želiš ništa raditi. S velikim gubitkom dolazi prirodan proces tugovanja koji se sastoji od različitih faza. Ali kako se mičeš kroz proces tugovanja, znaj da konačno rješenje nije izolacija i provođenje svog života imobiliziran zbog boli. Bog želi da nastaviš poduzimati korake vjere, pouzdajući se da će te On provesti kroz bol i dovesti u nešto bolje.

Jahve vodi i učvršćuje korake čovjeku i mio Mu je put njegov. Ako i posrne, ne pada jer ga Jahve drži za ruku.

Psalam 37: 23-24

Privilegija vjerovanja Bogu apsolutno je predivna. Dopušta nam da imamo nadu kad se čini da nema razloga za nadu. Kad se sve čini izgubljeno, možeš vjerovati Bogu da će usmjeriti tvoje korake.

Upravo sam se čula s prijateljicom koja je prošla kroz groznu nevolju s karcinomom. Sada je na kraju s liječenjem i spremna je vratiti se svakodnevnom životu. Rekla je: „Teško mi je znati kako ići naprijed jer moj život više nikad neće biti kakav je bio“. Možda se možeš poistovjetiti s tim. Možda ti je umrla voljena osoba i ne možeš zamisliti život bez nje. Možda si izgubio posao na kojem si radio godinama i mislio da ćeš nakon njega u mirovinu. Što sada? Budi siguran da, iako ne znaš, Bog zna. On će te voditi svakim korakom.

Snaga kretanja naprijed

Sjećam se kad sam primila užasavajuće vijesti baš prije samog početka trodnevne konferencije koju sam držala. Bilo je teško nastaviti se kretati, ali znala sam da moram. Osjetila sam kako mi je Duh Sveti rekao: „Samo stavljaš jedno stopalo ispred drugog. Nastavi se kretati!“

To što sam se nastavila kretati nije maknulo svu bol i razočaranje koje sam osjećala, ali je spriječilo da upadnem u jamu očaja, i unutar nekoliko tjedana situacija se riješila. Jedan od simptoma duhovne zrelosti je posjedovanje discipline u odrađivanju svojih obaveza, čak i kad prolaziš kroz jako teško razdoblje. Bila sam povrijeđena, ali morala sam nastaviti služiti drugima koji su bili povrijeđeni, i dok sam to činila, Bog me iscijelio i riješio moj problem.

Koliko god bilo teško sjetiti se toga dok patimo, stvari prođu i dođu svome kraju. Proljeće uvijek dolazi nakon zime.

Sunce opet sja nakon oluje. Jučer je bilo oblačno cijeli dan, i bilo je čak i grmljavine i jakog pljuska, ali danas je nebo plavo i sunce sja. Mislim da možemo vidjeti, čak i u prirodnim vremenskim uzorcima i sezonskim promjenama, kako loše stvari uvijek popuste pred dobrima. Ako je danas oblač-

**Neće biti olujno
zauvijek!**

no i olujno u tvom životu, raduj se suncu koje će vjerojatno sjati sutra, ili sljedećeg dana, ili onog nakon njega. Neće biti olujno zauvijek!

Biblija nam daje primjer bolesne žene (žena s bolešću krvarenja) koja se trebala probiti kroz gomilu kako bi došla do Isusa (Marko 5: 25-34; Luka 8: 43-48). Iako je ova žena bila bolesna 12 godina i potrošila je sve što je imala na liječnike koji joj nisu mogli pomoći, odbila je sjesti, pasivno čekajući da njezina bol prođe. Odlučila je dopustiti nadi da je nadahne da se probije kroz svaku poteškoću. Ništa je neće odvojiti od Isusa – ni gomila, ni bolest, ni dugo čekanje, ni sumnje, ni bol. Stalno si je govorila: *Dotaknem li se samo Njegove haljine, spasit ću se* (Matej 9: 21). S nadom i vjerom u srcu samo se nastavila kretati.

Ti se možda danas trebaš probiti kroz svoju gomilu. To može biti gomila negativnih misli. To može biti gomila boli i povreda iz prošlosti. To može biti gomila ljudi oko tebe koji te ne podržavaju. To može biti gomila financijskih pritisaka. To može biti gomila boli u tvom tijelu. Ali ako prođeš kroz sve te stvari i odbiješ dopustiti razočaranjima u životu da te zarobe u obeshrabrenju i očaju, tvoj će proboj doći.

Filipljanima 3: 13-14 kaže:

Braćo, ja nipošto ne smatram da sam već dohvatio.
Jedno samo (samo jednu želju imam): Što je za mnom

zaboravljam, za onim što je preda mnom prežem, k cilju **hitim**, k nagradi višnjega Boga u Kristu Isusu.

Volim ovaj stih iz Pisma. Pavao je rekao da zaboravlja što je iza – pogreške i boli iz prošlosti – i namjerava hitati prema svojoj budućnosti. Ti možeš učiniti istu stvar. Možeš projuriti pored svih tih stvari koje te žele pokušati zadržati. Danas možeš odbiti imati poraženi stav. Danas možeš odbiti „pravi-ti se mrtav kao oposum“. Možeš odabrati nastaviti se kretati – možeš odabrati hitati.

Bog je na potezu

Možda čitaš ovo i misliš: *Joyce, ne znam mogu li se nastaviti kretati. Prolazim kroz nešto jako teško i ne osjećam kao da mogu napraviti više ijedan korak. Ako si to danas ti, potičem te da se ne predaješ tim osjećajima. Ako ćemo slijediti Boga, mi se moramo nastaviti kretati u vjeri. Dok proučavam Riječ Božju, ne mogu ne primijetiti da se Bog uvijek kreće. Ne samo to, On uvijek zove svoje ljude da se kreću... Čak i u najtežim okolnostima.*

Kad su Izraelci napustili Izrael, i kad ih je proganjala egi-patska vojska, pritišćući ih kod Crvenog mora... *Bog im je rekao da se nastave kretati!*

Nakon 40 godina u pustinji, kad su djeca Izraela došla do rijeke Jordan, nesigurni trebaju li prijeći u Kanaan... *Bog im je rekao da se nastave kretati!*

Kad je izraelska vojska došla do utvrđenog Jerihona i kad nisu znali kako će dobiti bitku, naređeno im je da marširaju oko grada. Drugim riječima... *Bog im je rekao da se nastave kretati!*

Kad je Božji narod ušao u Kanaan, pronalazeći zemlju u kojoj žive divovi, Bog im je rekao da osvoje zemlju... *Bog im je rekao da se nastave kretati!*

U svim tim situacijama ljudi su bili kušani da se „prave mrtvi kao oposum“. Teškoće s kojima su se suočavali natjecale su ih da se žele sakriti i čekati, radije nego da ustanu i nastave se kretati. Ali svaki put Bog im je rekao da se kreću naprijed i vjeruju da će ih On izvesti iz nevolje u pobjedu. Da su sjedili ukočeni u strahu i nesigurnosti, nikad ne bi iskusili obilje koje je Bog imao za njih. Iako im je u tim trenucima bilo teško, odabrali su ustati i nastaviti hodati. I na kraju to je bilo vrijedno svega.

Biblijski primjeri nisu samo u Starom zavjetu. Dok čitaš evanđelja o Isusovom životu vidiš da je On stalno bio u pokretu. On se ne bi ukočio i bio duhovni oposum svaki put kad bi naišao na poteškoću. Nastavljao se kretati od jednog grada do drugog, od jedne osobe do druge, odlučan da učini ono zbog čega je na Zemlji. Čak i kad Ga ljudi nisu prihvaćali, čak i kad su Ga farizeji pokušavali uhvatiti, čak i kad se gomi-la okrenula protiv Njega, Isus se nastavio kretati.

Vjerujem da je jedan od razloga zašto je Bog uvijek držao svoju djecu u pokretu – protiv napadača, preko rijeka, u Obećanu zemlju – taj što se nada nalazi u pokretu. Ako ne hodaš, nemaš nadu da ćeš stići na neko novo mjesto.

Bez kretanja naprijed nema nade za promjenu!

Korak poslušnosti

Jedan od načina na koji se možeš nastaviti kretati je biti poslušan Bogu – možeš jednostavno činiti ono na što te On navodi da činiš. Koraci koje traži da poduzmeš mogu biti

maleni ili veliki, mogu čak biti i neočekivani, ali jedini način na koji možemo doći do svog odredišta je tako da slijedimo Boga.

Uvijek razmišljam o Izraelcima i tome kako ih je oblak Božje prisutnosti vodio kroz pustinju. Oblak je prekrivao šator, i Biblija kaže da bi Izraelci putovali kad bi se oblak pomaknuo, a kad bi se zaustavio, i oni bi se zaustavili. Nikad nisu znali kad će se pokrenuti, ali morali su biti spremni pokrenuti se kad bi se Bog pokrenuo (Brojevi 9: 16-23). Jesi li spreman na to? Sigurna sam da oni ponekad nisu bili spremni za pokret kad bi se Bog pokrenuo, ali ako su htjeli proći kroz divljinu, morali su vjerovati Božjem vodstvu.

Mi moramo živjeti u stanju spremnosti, kao vojnici koji su pripravnici krenuti na znak. Kad se to dogodi, vojnici znaju da mogu biti pozvani na aktivno djelovanje u bilo kojem trenutku. Kad su liječnici dežurni, moraju biti spremni krenuti u bilo kojem trenutku i pomoći bolesnoj osobi. Nije važno kakvi su njihovi planovi ili što rade. Kad poziv dođe, oni idu.

Na jednoj od svojih konferencija listala sam svoju Bibliju tijekom slavljenja i odjednom mi je na srce došlo to da trebam dati Bibliju određenoj ženi koja je dijelila svoje svjedočanstvo nekoliko minuta ranije. Snažno sam osjećala da joj je trebam dati kad završim s propovijedanjem tu večer. Ali moram ti reći: nisam to uopće očekivala i stvarno sam voljela tu Bibliju; imala sam veoma mnogo bilješki u njoj. Zapravo, u toj je Bibliji bilo sedam najvećih lekcija koje sam naučila u životu. Ali snažno sam osjećala da Gospodin želi da joj je dam. Nisam znala zašto je Bog tražio da se pokrenem u tom smjeru. Možda je to stvarno trebalo ohrabriti ženu ili je Bog samo gledao hoću li biti poslušna. Koji god razlog bio, imala sam izbor: biti poslušna ili biti neposlušna! Donijela sam ispravnu odluku taj put, ali bilo je drugih puteva kad nisam i nakon toga bih uvijek požalila.

Jedini način na koji možemo živjeti bez žaljenja je da sada učinimo pravu stvar! Što je Bog stavio tebi na srce da učiniš? Je li tražio da oprostiš nekome tko te povrijedio? Blagosloviš nekoga tko se muči? Promijeniš destruktivnu naviku? Puustiš neki loš odnos? Ohrabriš prijatelja? Suočiš se s problemom? Što god Gospodin traži da učiniš, nemoj se dvoumiti ni trenutka. Pokreni se u poslušnosti i gledaj kako će Bog blagosloviti svaki korak koji učiniš. Uistinu vjerujem da beznadnost dolazi s neaktivnošću, ali naša nada cvjeta kad se krećemo u korak s Bogom.

Nedavno sam čula da, fizički govoreći, što se više krećeš, to si više u mogućnosti kretati se, i što se manje krećeš, manje si u mogućnosti kretati se. Ako ljudi odu u mirovinu i samo sjede ne radeći ništa, njihovo zdravlje obično počne slabiti i u mogućnosti su raditi sve manje i manje. Ipak, dob ne igra ulogu kod onih pojedinaca koji ostanu aktivni i odbijaju odustati od života. Isto tako, vjerujem da nam, što smo izravniji u kretanju s Bogom, lakše postaje to činiti. Ako si bio zaleđen u strahu dugo vremena, može biti potrebno malo više truda da se ponovo pokreneš, ali bit će vrijedno toga.

Ako osjećaš da se trebaš pokrenuti u nekom smjeru, ali nisi siguran što Bog traži da učiniš i osjećaš se zaglavljeno, dopusti da ti postavim ova dva pitanja: 1) Što je bila zadnja stvar za koju si osjećao da ti Bog govori da učiniš? 2) Jesi li to učinio? Ponekad Bog čeka da budemo poslušni Njegovoj zadnjoj uputi prije nego što nam da novu. S Bogom ne možeš preskakati korake - uvijek je jedan po jedan korak.

Ponekad Bog čeka da budemo poslušni Njegovoj zadnjoj uputi prije nego što nam da novu.

Možda ti je Bog stavio na srce...

- Da se vratiš u školu.
- Da promijeniš način na koji razgovaraš sa supružnikom.

- Da imaš radostan stav.
- Da se bolje brineš o sebi.
- Da provedeš više vremena proučavajući Bibliju.
- Da kreneš na biblijsku školu.
- Da daš poklon nekome u potrebi.
- Da više ohrabruješ svoju djecu.
- Da volontiraš u svojoj zajednici.
- Da služiš u svojoj crkvi.
- Da podijeliš svoje svjedočanstvo s prijateljem.

Ne možemo preskakati korake samo zato što nam se ne sviđa trenutni koji Bog traži da poduzmemo. Što bi se dogodilo s kolačem kad bismo stavili sve sastojke u njega osim mlijeka? Izostavili bismo samo jedan korak, ali to bi bilo dovoljno da uništi cijeli kolač. Svi bi naši drugi pokušaji i sastojci bili potraćeni samo zato što smo odlučili preskočiti korak u procesu pečenja kolača.

Mnogo godina Bog je tražio od mene da imam podložniji stav prema svojem mužu, ali nisam bila spremna poduzeti taj korak. Stalno sam si govorila da ja to ne mogu, zato što su me zlostavljali muškarci koji su me pokušali kontrolirati u prošlosti. Ali, iskreno, to je bila samo izlika za neposlušnost. Zaglavila sam se i ništa se nije događalo u mojem životu i mojoj službi jer sam izostavljala jedan korak. Kad sam ga konačno poduzela i krenula za oblakom Božje prisutnosti, dobre su se stvari opet počele događati.

Desno skretanje, lijevo skretanje

Godine 1987. *The Los Angeles Times* objavio je priču o 53-godišnjem skijašu Edu Kenanu. Kenan je bio poslovni čovjek koji je volio skijati i trenirao je za natjecanje na velikom slalomu tijekom nadolazećih zimskih olimpijskih igara. Ali bilo je nešto neobično kod Eda Kenana: on je bio slijep.

Sedam godina ranije Kenan je izgubio vid, u jednom pa u drugom oku. Dvije operacije nisu mogle zaustaviti odvajanje retina koje je povezano s dijabetesom koji mu je oduzimao vid. Noseći se s neopisivim tegobama, Kenan je imao izbor: Mogao je sjediti u mraku, žaleći sam sebe, ljut jer mu je život dao lošu kartu, ili se mogao nastaviti kretati. Kenan je donio svoju odluku – šest mjeseci nakon što je oslijepio skijao je niz spust u Vailu, Coloradu. „Prisilio sam sebe da se oporavim“, rekao je. „Mislio sam, ako mogu skijati niz planinu, mogu što god si zacrtam.“

Godine 1983. Kenan je osvojio zlatnu medalju u velikom slalomu na Alpine natjecanju Američke asocijacije slijepih atletičara održano u Alti u Utahu. Tijekom sljedećih nekoliko godina tome je dodao još nekoliko zlatnih i srebrnih medalja na različitim natjecanjima. Čak ni sljepoća nije mogla spriječiti Eda Kenana da živi život punim plućima.

Kad su ga pitali kako je moguće skijati niz planinu i manevrirati kroz različita vrata u velikom slalomu, Ed je objasnio da je imao vodiča koji bi skijao točno ispred njega niz planinu. Vrlo glasno njegov bi vodič vikao „Još, još, još“ kad bi bilo potrebno više brzine i onda bi snažno vikao „deeesno skretanje“, „lijeeevo skretanje“ kad bi se približavali vratima. Sve što je Kenan trebao činiti bilo je nastaviti se kretati i vjerovati uputama svog instruktora. Kad bi to činio, prošao bi spust bez greške i sigurno došao do cilja.¹

Dok tegobe s kojima se nosiš mogu biti drukčije od onih Eda Kenana, možda se možeš donekle poistovjetiti s njim. Možda znaš kako je nositi se s naglim gubitkom. Možda razumiješ kako je nositi se sa strašnim razočaranjem. Možda se suočavaš sa zastrašujućom prognozom. Možda je nešto ili netko za što si mislio da će uvijek biti tu odjednom nestao. I možda si postavljaš pitanje: *Hoću li odustati ili ću pronaći način da nastavim?*

S kakvom se god tamom носиš, dopusti da te podsjetim da nisi sam. Bog vidi kroz što prolaziš i On je upravo tu s tobom. Izaija 30: 21 kaže: „I uši će tvoje čuti riječ gdje iza tebe govori: To je put, njime idite, bilo da vam je krenuti nadesno ili nalijevo.“ To znači da je Bog obećao biti tvoj vodič. Kad ne možeš vidjeti kamo ideš, nemoj se bojati. Nemoj se praviti mrtav poput oposuma!

Ponekad kretanje samo znači ustati iz kreveta i počistiti svoju kuću ili otići na posao; a nekad znači slijediti neku specifičnu uputu od Boga. Kako bilo, jednostavno ili izazovno, Bog želi da budemo aktivni kako ne bismo duhovno atrofirali! Bog će te voditi i čut ćeš Ga kako govori „deeesno skretanje“, „lijeeeevo skretanje“. Što više koristiš vjeru, to ćeš više vjere imati! Isus je rekao: „Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima“ (Matej 25: 29). Govorio je o vjeri koja je potrebna za akciju umjesto skrivanja u strahu. Nastavi se kretati – to je jedna od najmoćnijih stvari koju možeš učiniti.

Probudi nadu u sebi!

Ako si se zaglavio u životu zbog boli, nesigurnosti ili razočaranja, želim te ohrabriti da se ustaneš i počneš kretati. Možda neće biti lako, ali ti to možeš. Ustraj kroz stvari koje te žele zadržati zaglavljenog. Odluči nešto učiniti radije nego da ne učiniš ništa. Budi poslušan onome što Gospodin traži da učiniš.

Bog te želi osloboditi od živog pijeska obeshrabrenosti i beznadnosti! Zato probudi nadu u sebi. Iako to možda ne vidiš sada, Bog ima predivan plan za tvoj život. Nećeš patiti zauvijek; imaš sjajnu budućnost pred sobom. Nemoj se praviti mrtav poput oposuma ni trenutka više.

Zato veli: „Probudi se ti što spavaš, ustani od mrtvih i Krist će ti svijetliti“.

Efežanima 5: 14

TREĆI DIO

Nada i sreća

....

*Blago onome kome je pomoćnik Bog Jakovljević,
kome je nada u Jahvi, Bogu njegovu.*

Psalam 146: 5

Molim se da počinješ vidjeti moć nade i da počinješ shvaćati da su tvoja nada i sreća blisko povezane. Ne možeš imati vjere bez nade jer je nada pozitivno očekivanje da će se dogoditi nešto dobro. Pokušavala sam prakticirati ono za što sam mislila da je vjera mnogo godina, ali imala sam negativan stav o životu, i to sigurno nije nada.

Bila sam i nesretna većinu vremena, iako sam bila kršćanka, imala lijepu obitelj i bila u punovremenoj službi. Nisam razumjela što ne valja i činila sam pogrešku koju većina nas čini, a to je razmišljanje da bih, kad bi se „stvari“ promijenile, onda bila sretna. Pokušavala sam koristiti svoju vjeru da nagovorim Boga da promijeni *stvari*, ali sam propustila shvatiti da On želi promijeniti mene prije nego što promijeni moje okolnosti.

Htio je da naučim biti sretna u svakoj situaciji, i to je moguće samo ako donesemo odluku da ćemo biti ispunjeni nadom – živjeti sa sretnim iščekivanjem da će se dogoditi nešto dobro nama, kroz nas i svugdje oko nas.

Kako sam napomenula, zovem ovu knjigu „Sretnom knjigom“! Uistinu vjerujem da, ako primijeniš principe s ovih stranica u svojem životu, oni će otpustiti bilo koju radost u tebi koja dosad nije mogla izaći na vidjelo.

Nastavi govoriti: „Danas će mi se dogoditi nešto dobro“ i „Danas će se nešto dobro dogoditi kroz mene“.

DESETO POGLAVLJE

Traži dobro u svemu

*Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam – riječ je
Jahvina – naume mira, a ne nesreće:
da vam dam budućnost i nadu.*

Jeremija 29: 11

„Ne razmišljam o svojem očaju, već o ljepoti koja
preostaje.“

Anna Frank

Postoji priča o tri čovjeka koja su radila na prilično jedinstvenom radnom mjestu. Ti su ljudi bili obični radnici koji su bili iznajmljeni da pomognu graditi veličanstvenu londonsku katedralu koja je već bila pod obnovom. Tu je katedralu dizajnirao poznati arhitekt Sir Christopher Wren i očekivalo se da će biti arhitektonsko čudo. Pišući o katedrali u nastajanju, londonski je novinar pitao ova tri čovjeka jednostavno pitanje: „Što radite ovdje?“ Prvi je čovjek odgovorio: „Režem kamen za 10 šilinga na dan.“ Drugi je čovjek odgovorio: „Provodim deset sati dnevno na ovom poslu.“ Ali je treći čovjek dao potpuno drukčiji odgovor: „Pomažem Sir Christopheru Wrenu da konstruira jednu od najvećih londonskih katedrala.“¹

Nije li sjajno kako tvoj stav može utjecati na tvoj pogled na život? Ono što biraš vjerovati čini razliku. Prvi je radnik vjerovao da je novac primarna stvar. Kad su ga pitali za posao, prva stvar o kojoj je govorio bilo je koliko novca zarađuje. Drugi je radnik vjerovao da je njegovo vrijeme od najveće

važnosti. Kad su njega pitali da opiše što radi, govorio je o mnogo sati koje provede radeći na poslu. Ali treći je radnik odlučio gledati iznad novca koji zarađuje i vremena koje ulaže. Nije vidio ovaj projekt kao još jedan posao. Vidio ga je kao predivnu priliku – priliku da izgradi sjajnu katedralu. Vidio je najbolje u svojoj situaciji i zbog toga je bio uzbuđen i radostan zbog zadatka koji je pred njim.

Vjerujem da je jedna od najvrjednijih stvari koju možeš učiniti kako bi živio život ispunjen nadom, radošću i pobjedom ta da vjeruješ u najbolje u svakoj situaciji. To nije uvijek lako. Prirodno je naći manu i pripisati krivnju – naše tijelo to radi automatski. Ali vidjeti i vjerovati najbolje je izbor. To je odluka koju doneseš da promijeniš svoj životni stav iz negativnog u pozitivni. Umjesto da pretpostavljaš najgore, vjeruj u najbolje. Vjeruj u najbolje o svom kolegi. Vjeruj u najbolje o svojoj crkvi. Vjeruj u najbolje o svom supružniku. Vjeruj u najbolje o svojem zdravlju. Vjeruj u najbolje o svojoj djeci. Vjeruj u najbolje o svojoj budućnosti. Bit ćeš iznenađen time kako će se cijeli tvoj pogled na život promijeniti tako što jednostavno vjeruješ u najbolje u vezi s ljudima i situacijama u svojem životu.

Isus nam je dao novu zapovijed – da volimo jedni druge kao što je On volio nas. Božja Riječ nas uči da ljubav uvijek vjeruje u najbolje (1. Korinćanima 13: 7). Zapravo, Pismo kaže da je ljubav „uvijek spremna vjerovati najbolje“ o svakome. Odluči svako jutro vjerovati u najbolje tijekom dana. Mislim da je to nešto što trebamo činiti namjerno!

Možeš biti poput prva dva radnika koja bi došla na posao svako jutro gledajući samo na malu plaću i dug dan pred sobom. Oni su imali nenadahnute stavove i dosadan pogled na život. Ili možeš biti poput trećeg radnika koji je vidio priliku umjesto obaveze. On je vjerovao da je ono što radi važno

i bio je uzbuđen oko svog zadatka svaki dan. To je jednostavno stvar perspektive. Sva trojica imala su isti posao, ali je samo jedan zapravo uživao u njemu.

Svaki put kad mi postane teško biti pozitivnom u vezi s onim što radim, uvelike mi pomaže to što znam da služim Kristu.

Što god radite, zdušno (iz duše) činite, kao Gospodinu, a ne ljudima, znajući (sa svom sigurnošću) da ćete od Gospodina (ne od ljudi) primiti nagradu, baštinu. Gospodinu Kristu (Mesiji) služite.

Kološanima 3: 23-24

Stav nade

Nada i ciničnost ne mogu koegzistirati. Zato je toliko važno vjerovati u najbolje o ljudima u tvojem životu i zadatcima s kojima se suočavaš svakoga dana – kad to činiš, nada obiluje, a ciničnost umire. Ako kažeš zbogom kritičkom duhu i prigovarajućem stavu, otkrit ćeš da postoji nova razina radosti. Počet ćeš cijeniti ljude koje si nekoć uzimao zdravo za gotovo, i počet ćeš gledati na svakodnevne zadatke kao na prilike umjesto obaveze. Predivno je kako jednostavna promjena perspektive – odabiranje Božje perspektive – može promijeniti tvoj život.

Većina ljudi koji su nesretni u životu nesretni su jer se fokusiraju na nesretne stvari. Vide najgore u drugima, govore o svemu što ne valja u životu, i općenito imaju negativan izraz lica. Ali nada čini suprotno – nada vidi najbolje, ne najgore. Zato nada donosi sreću. Kad očekuješ da Bog učini nešto dobro, ne možeš ne biti sretan. Mnogi ljudi

**Nada vidi najbolje,
ne najgore.**

koji su obeshrabreni i frustrirani u životu tako se osjećaju samo zato što ne očekuju da će se dogoditi išta dobro.

Mnogo se tragično bolnih i nasilnih stvari dogodilo u ranim godinama mogeg života i zbog toga nikad nisam zapravo znala kako je to biti sretan. Kad sam imala 23 godine, udala sam se za Davea, i nakon nekoliko tjedana sjećam se da me pitao: „Što nije u redu s tobom? Zašto si tako negativna oko svega?“ Rekla sam mu: „Ako ne očekuješ da će se dogoditi išta dobro, nećeš se razočarati kad se ne dogodi.“ Možeš li zamisliti da to netko govori? Pa, ja sam to govorila i to sam i mislila u tom razdoblju svojeg života.

Te su riječi postale filozofija u mojem životu. Mislila sam da štitim sebe od boli i razočaranja tako što ne očekujem da se dogodi išta dobro. Mogla sam uočiti negativno u gotovo svakoj situaciji jer je to bilo nešto na što sam se naviknula. Srećom, tijekom godina, Bog me mnogo naučio o nadi. On je promijenio moj stav i pokazao mi važnost usmjeravanja svojeg uma na Njega i zadržavanja fokusa na Njemu i Njegovoj Riječi. Više nisam osoba koja očekuje da se dogode loše stvari. Ja činim ono na što potičem tebe da činiš. Namjerno gledam i očekujem dobre stvari. Isto tako redovito odvojim vremena da prebrojim sve dobro što primijetim da je Bog učinio za mene ili kroz mene. Što više postaneš svjestan Božje dobrote, to ćeš više živjeti svaki dan s uzbuđenjem i očekivanjem.

Nada je potpuno povezana sa stavom. I mislim da s Božjom pomoći ti i ja možemo imati pozitivan stav o svemu što se dogodi u životu... Bez obzira na to kakva situacija bila. Ako želiš biti osoba puna nade i sreće, bez obzira na to što se dogodi tijekom tvog dana, odaberi vjerovati Bogu i imaj pozitivan pogled vjerujući u najbolje u svakoj situaciji.

- Ako se tvoje dijete probudi s prehladom i ne može ići u školu, odaberi imati pozitivan stav. Zahvali Bogu da se radi samo o prehladi i ničem gorem.
- Ako sudoper procuri, puštajući vodu po cijelom kuhinjskom podu, zahvali Bogu što si bio kod kuće kad se to dogodilo i mogao si spriječiti veći nered.
- Ako sušilo uništi neki komad tvoje odjeće, odaberi imati pozitivan stav. Sada imaš izliku ići u kupovinu.
- Ako izgubiš svoj posao, odaberi biti pozitivan. Sada imaš priliku dobiti bolji.

Kakav god neočekivani izazov ili frustracija naišli, odluči unaprijed da nećeš dopustiti da ti to ukrade radost. To što si nesretan ne čini ništa osim toga da se osjećaš očajno, zato nemoj trošiti svoje vrijeme na

**Kakav god
neočekivani izazov
ili frustracija naišli,
odluči unaprijed da
nećeš dopustiti da ti
to ukrade radost.**

to. Ne dopusti da dnevni životni događaji odrede kakvim ćeš životom živjeti. Odaberi se smijati usred iritantnih okolnosti i odbij dopustiti da te nešto tako beznačajno kao prometna gužva ili loša frizura spriječi da uživaš u životu.

Ljepota umjesto pepela

Vidjeti najbolje u svakoj situaciji i zadržati pozitivan stav moguće je samo zbog obećanja u Božjoj Riječi. U Rimljanima 8: 28 apostol Pavao kaže: „Znamo pak da Bog sve izvodi na dobro onima koji Ga ljube, onima koji su odlukom Njegovom pozvani.“ Primijeti da stih ne kaže da Bog izvodi neke stvari na dobro; kaže sve stvari. Svaku situaciju, svaki susret, svaku kušnju, svaku frustraciju – Bog će to sve izvesti na tvoje dobro.

Bog može uzeti i one najteže stvari kroz koje si prošao i okrenuti ih na dobro. Izaija 61: 3 kaže da će ti On dati „ljepotu umjesto pepela“ i „ulje radosti umjesto duha žalosti“. Bog nije uzrokovao bol i patnju kroz koju si prošao, ali On može iscijeliti tvoje rane i iskoristiti to kroz što si prošao da postigne nešto predivno – za tvoj život i za druge.

Osobno sam otkrila da mi moja vjera u to da će Bog izvesti na dobro svaku trenutnu dilemu u kojoj se nađem uistinu pomaže da prođem kroz nju s nadom ispunjenim stavom. To je predivno obećanje koje sam vidjela da funkcionira iznova i iznova, baš kako Bog obećava. Funkcioniralo je za mene kada sam imala karcinom dojke, u prebolijevanju seksualnog zlostavljanja u mojem djetinjstvu, kad su se prijatelji kojima sam vjerovala okrenuli protiv mene i u bezbroj drugih situacija. Kroz što god sada prolazio, vjeruj i reci: „Bog će ovo izvesti na moje dobro“, i osjetit ćeš porast u svojem raspoloženju.

Uživaj u čekanju

Kad bih te pitala: „Koje je jedno od najtežih razdoblja za biti sretan i ispunjen nadom?“ – postoji velika šansa da ćeš mi reći da je to kad čekaš da Bog odgovori na tvoju molitvu ili potrebu. To može biti kada čekaš u prometu ili kad čekaš da se tvoj supružnik spremi da ide nekamo s tobom, a već kasnite. To može biti kada čekaš u redu u trgovini, a prodavač je nov i treba mu dugo da naplati tvoje namirnice. To može biti dok čekaš na promjene u ljudima za koje si molio ili proboj u navikama s kojima si se borio. Nikad nije lako čekati, ali to je nešto što svi mi moramo činiti u određenim trenutcima u našim životima. Znam mnogo ljudi koji izgube svoj mir i radost dok čekaju. Jednu od tih osoba jako dobro znam, jer sam ta osoba ja! Srećom, napredujem tijekom godina, ali još uvijek rastem u „ispravnom čekanju“.

Vjerujem da možemo iskusiti radost Gospodnju čak i u vremenima kad čekamo. Sve ovisi o tome kako ćemo odabrati čekati. Izaija 40: 31 kaže: „Ali onima što se u Jahvu uzdaju (koji Ga čekaju, traže i nadaju Mu se) snaga se obnavlja...” Možeš biti osnažen u procesu čekanja, ali samo ako čekaš s nadom – očekuješ Ga, tražiš i nadaš Mu se. Nema koristi u tome da si frustriran, nestrpljiv i očajan dok čekaš na Boga. Ali ako budeš imao stav očekivanja, razdoblje čekanja zapravo može biti sjajno vrijeme u tvom životu. Čak i dok čekamo u redu u trgovini možemo odabrati vjerovati u najbolje tako što vjerujemo da je naše vrijeme u Njegovim rukama, kao što kaže u Riječi. Možda nas Bog čuva od nekakve nesreće time što odugovlači naš polazak ili možda koristi disciplinu „božanskog odgađanja“ da nam pomogne da duhovno sazrijemo.

**Vjerujem da
možemo iskusiti
radost Gospodnju
čak i u vremenima
kad čekamo.**

Možda se moliš i čekaš financijsku providnost, fizičko ili emocionalno iscjeljenje, supružnika, poslovnu priliku ili da se dijete vrati kući. Što god bilo, možeš imati radost usred čekanja ako ćeš vjerovati u najbolje... Čak i prije nego što to primiš. Kao ovaj dječak:

Muškarac je jednog popodneva došao na bejzbol utakmicu Male lige. Pitao je dječaka u kućici za rezultat. Dječak je odgovorio „18 prema 0 – zaostajemo“. „Čovječe“, rekao je čovjek, „sigurno si obeshrabren“. „Zašto bih bio obeshrabren?“ odgovorio je dječak. „Nismo još ni došli do palice!“²

Volim ovu jednostavnu priču i nadu ovog malenog dječaka. Pretpostavka je da bi taj maloligaš trebao biti uzrujan i obeshrabren. Njegov tim gubi, a tek traje prva devetina utakmice. Stvari ne izgledaju dobro dok on i njegovi suigrači čekaju na svoj red za palicu.

Ali umjesto da postane negativan i depresivan zbog toga kako stvari izgledaju u procesu čekanja, ovaj je mladi igrač bejzbola odlučio imati drukčiji stav. Vjerovao je u najbolje, pretpostavljajući da će njegov tim postići više od 18 opr-

**Umjesto
da postaneš
obeshrabren dok
čekaš, postani
uzbuđen.**

čavanja kad završi razdoblje njegovog čekanja. Umjesto da postane obeshrabren dok čeka, postao je uzbuđen.

Ako danas čekaš na nešto, ne dopusti da vanjski čimbenici ukradu tvoju nadu i unište tvoju radost. Možda se ne čini kao da se veza može obnoviti, možda se ne čini kao da će financije porasti, možda se ne čini kao da će se stanje promijeniti, možda se ne čini kao da će stvari uspjeti – ali umjesto da postaneš obeshrabren dok čekaš, postani uzbuđen. Još nisi došao na red za palicu. Vjeruj u najbolje. Vjeruj da će Bog providjeti točno ono što trebaš, točno u onom trenutku u kojem to trebaš. Ako si odlučan vjerovati u najbolje, čak i prije nego što vidiš rezultate, vrijeme čekanja može biti uzbudljivo razdoblje iščekivanja s nadom.

„Kako“ vjerovati u najbolje

Prva Korinćanima 13: 7 kaže da „ljubav... sve vjeruje (uvijek je spremna vjerovati u najbolje u svakoj osobi), svemu se nada (njezina je nada neizbrisiva u svakoj situaciji) i sve podnosi (bez slabljenja)“. Kakav predivan stih – ljubav uvijek

vjeruje u najbolje u ljudima i nikad ne gubi nadu. Ne bi li bilo sjajno živjeti tako? *Uvijek spreman vjerovati u najbolje u ljudima i imati nadu koja ne slabi ni pod kakvim okolnostima?* To je radošću i nadom ispunjen život kakvim Bog želi da živimo.

Danas može biti dan kada ćeš reći zbogom ciničnom stavu i zdravo nadi.

Ako nisi uspio vjerovati u najbolje u jednoj ili više osoba u svom životu, to donosi više boli tebi nego njima. Danas može biti dan kada ćeš reći zbogom ciničnom stavu i zdravo nadi. Evo nekoliko praktičnih načina na koje to možeš činiti.

Pogledaj поближе

- Traži Boga da ti pokaže nešto dobro o toj osobi i onda uzmi vremena i promotri to pažljivije nego ikad prije. Već znaš što ne voliš; otkrij nešto što voliš.
- Umjesto da „pronalažiš mane“ pokušaj „pronaći vrline“. Nađi omiljenu stvar o toj osobi – nešto što si previdio u prošlosti. Umjesto da gledaš na njezine probleme, vidi njezin potencijal.

Pretpostavi nešto dobro

- Mnogo puta pretpostavljamo najgore o osobi. *Ta će me osoba razočarati, namjerno me povrijedi, znam da će me s vremenom ostaviti.* Ali umjesto da pretpostavlja najgore, nada uvijek pretpostavlja najbolje. Ta je osoba možda pogriješila u prošlosti, ali moguće je da je naučila iz svojih pogrešaka. Pretpostavi da će te blagosloviti i impresionirati i onda joj pruži priliku da to učini.

Vidi ljude kao što ih Bog vidi

- Postoji velika razlika između načina na koji Bog vidi ljude i načina na koji ih mi vidimo. Na primjer, kad je gomila ljudi došla do Isusa, učenici su ih vidjeli kao obavezu, ali Isus ih je vidio sa suosjećanjem. Traži Gospodina da otvori tvoje oči da vidiš Njegove ljude kao što ih On vidi – očima ljubavi, razumijevanja i suosjećanja.

Imaj stav „Nadam se“ radije nego stav „Mrzim“

- Za ovo je potrebna vježba, ali je zabavno. Počni se nadati dobrim stvarima u osobi umjesto da mrziš napore stvari kod nje. Verbaliziraj jezik nade. Pokušaj govoriti stvari poput: „Nadam se da će ovo uspjeti“, „Nadam se da si u pravu“ i „Ispunjen sam nadom u vezi s ovim odnosom“, umjesto „Mrzim stvarati nova prijateljstva“, „Mrzim se družiti s tom osobom“ ili „Mrzim kad to kaže“.

Ovo su neki dobri koraci kojima možeš početi, ali to nije potpuna lista. Ako uistinu želiš znati kako biti pun nade,

**Isus nije samo htio
najbolje za ljude;
On je vidio
najbolje u njima**

vjerovati u najbolje u drugima i u okolnostima u tvom životu, proučavaj Isusov primjer. Čitaj evanđelja i gledaj kako je Isus služio, iscjeljivao, ohrabrivao, poučavao i volio. Isus nije samo htio najbolje za ljude; On je vidio najbolje u njima. Kakav sjajan primjer za slijediti. Nije li ti drago što je Isus vidio najbolje u tebi? Vidio je nešto vrijedno čuvanja! Ti i ja možemo donijeti odluku da isto to činimo za druge ljude. Počnimo danas!

Probudi nadu u sebi!

Postoji radost koja dolazi s gledanjem i vjerovanjem u najbolje. To je kao da si kopač zlata koji vjeruje da će pronaći pravu stvar. Kada pristupaš ljudima i okolnostima u svom životu s nadom ispunjenim stavom sigurno je da ćeš pronaći nešto dobro.

Ne dozvoli da dnevne frustracije ukradu tvoju radost. Budi dovoljno pozitivan da se smiješ kroz dnevne nezgode. I ako se suočavaš s nečim većim od nezgode, zapamti da Bog obećava da će izvesti sve na dobro. Zato probudi nadu u sebi. Dobro će se stvari dogoditi danas... i sutra... I dan nakon toga. Sve što trebaš učiniti je potražiti ih.

JEDANAESTO POGLAVLJE

Zatočenici nade

*Vratite se u tvrđavu (sigurnosti i obilja), zatočenici puni nade,
još danas ja navješćujem: dvostruko ću vam uzvratiti.*

Zaharija 9: 12

„Nada je san budnog čovjeka.“

Aristotel

U priči se radi o školskom sistemu u velikom gradu koji je imao poseban program dizajniran da pomogne učenicima odraditi sve njihove zadatke tijekom dugih dana u gradskim bolnicama. Jednog je dana učiteljica koja je radila u tom programu primila rutinski poziv tijekom kojeg su je zamolili da odnese zadatak za domaći uradak određenom djetetu. Kratko je razgovarala s učiteljicom tog djeteta i uzela dječakovo ime i broj sobe. „Trenutno učimo imenice i priloge“, objasnila je njegoa učiteljica. „Bila bih Vam zahvalna kad biste mu mogli pomoći da razumije ove pojmove kako ne bi previše zaostajao.“

Učiteljica zadužena za bolnički program otišla je vidjeti dječaka kasnije te večeri. Ali, kad je dobila taj zadatak, nitko joj nije spomenuo koliko je jako dječak opečen i s kolikom se boli nosi. Uzrujana zbog stanja u kakvom je učenik, učiteljica je u nelagodi promrmljala: „Tvoja me škola poslala da ti pomognem s imenicama i priložima.“ Kad je otišla iz bolnice te večeri, osjećala se kao da je postigla vrlo malo.

Ali sljedećeg dana, kad se vratila u bolnicu, medicinska joj je sestra prišla i pitala: „Što ste učinili tom dječaku?“ Osjećajući da je očito učinila nešto krivo, učiteljica se počela ispričavati. „Ne, ne“, rekla je entuzijastična sestra. „Ne znate o čemu govorim. Bili smo zabrinuti za tog malenog dječaka, ali od jučer se njegov cijeli stav promijenio. Počeo se boriti i odgovara na liječenje. Kao da je odlučio živjeti.“

Dva tjedna poslije dječak je objasnio što se dogodilo. Prije nego što je ta učiteljica došla u bolnicu, on se potpuno prestao nadati. Ali sve se promijenilo kad se ona pojavila u njegovoj sobi. Došao je do jednostavnog zaključka i objasnio je to ovako: „Ne bi poslali učiteljicu da radi na imenicama i priložima s umirućim dječakom, zar ne?“¹

Moć nade je sjajna. Zatvoren u bolničkoj sobi, okružen bolešću, obeshrabrenjem i lošim vijestima, dječak je bio spreman odustati. Ali samo jedna učiteljica sa željom da pomogne i zadatkom donijela je dovoljno nade da promijeni dječakov pogled na život i da mu razlog da se nastavi boriti. Ako jedna osoba može donijeti toliko nade, zamisli što bi se dogodilo kad bi stalno bio okružen takvim ljudima. Što bi pet ljudi, 10 ljudi ili 20 takvih ljudi moglo učiniti?

Razmisli kako to može izgledati u tvom životu. Istina je ova: Bit ćeš pod utjecajem i duboko dotaknut onim što je oko tebe. Ako ispuniš svoj život ljudima, događajima i aktivnostima koji njeguju nadu, onda ćeš biti ispunjen nadom i optimizmom. Ali ako ispuniš svoj život beznadnim ljudima i odabereš sudjelovati u aktivnostima koje su obeshrabrujuće i negativne, bit ćeš frustriran i očajan na dnevnoj razini. Sve se svodi na to čime se biraš okružiti svaki dan.

To ne znači da možemo izbjeći svaku negativnost u životu. Neke stvari kojima budemo okruženi nisu posljedica izbora, ali mi možemo donijeti najbolji mogući izbor.

Nada koja te okružuje

Zaharija 9: 12 koristi zanimljivu frazu kad govori o našoj povezanosti s nadom. U tom stihu u Pismu Bog naziva svoje ljude „zatočenicima nade“. On kaže: „Vratite se u tvrđavu (sigurnosti i obilja), vi zatočenici nade...”

Volim taj opis – „zatočenici nade“. Razmisli o tome. Ako si zatočenik nade, nemaš izbora u vezi s njom: Ne možeš biti negativan, ne možeš biti zabrinut, ne možeš biti beznadan. Kad dođe teško vrijeme i kad se nosiš s razočaranjem, nada koja te okružuje učinit će da porasteš u vjeri. Sve oko tebe govori ti da Bog može napraviti put, i kad se to dogodi, nešto se raspiri u tvojem duhu. Ti si osnažen vjerovati i objaviti: „Dobre se stvari događaju meni i kroz mene!“

Moj je prvi izbor za naslov knjige bio „Zatočenici nade“, ali bojali smo se da to ljudi neće razumjeti bez objašnjenja pa smo se odlučili za *Probudi nadu u sebi*. Volim tu zamisao da si toliko pun nade da se osjećaš kao njezin zatočenik. Jesi li spreman živjeti svoj život u zatvoru nade?

Bog želi da budemo zatočeni u nadi, vjerujući da će On promijeniti ono što treba biti promijenjeno. Naša je nada u Bogu! On može učiniti sve! Nije važno kako se osjećamo ili kako izgledaju stvari, mi vjerujemo da Bog radi i da ćemo vidjeti pozitivnu promjenu u pravo vrijeme. Zato je nada odlučna i ne odustaje. Kad dođeš do kraja svog užeta – kad tvoja snaga oslabi i ne poluči rezultat – priča nije gotova. Nema granice Božjoj snazi. Njegova je snaga neiscrpna. Ako budeš postojan u svojoj nadi, ne možeš izgubiti... Jer Bog ne može izgubiti. Bog je za tebe, tako da je pobjeda sigurna.

Bog me pozvao u službu prije mnogo godina, ali moram biti iskrena s tobom i reći da uspjeh nije došao preko noći.

Bilo je uključeno mnogo teškog rada i mnogo večeri kad sam se pitala jesam li dobro čula Boga. Ljudi me nisu uvijek prihvaćali i bilo je mnogo sastanaka za koje sam se pitala hoće li itko doći na njih. Dave i ja hodali smo kroz godine i godine pripreme i pouzdanja u Boga, da će On izgraditi ono što je danas služba diljem svijeta. Tijekom tih godina mnogo sam puta bila u kušnji da odustanem. Ali moje je svjedočanstvo: Još uvijek sam tu! Čak i kad sam imala pitanja i sumnje, čak i kad nisam mislila da imam snage nastaviti, znala sam da Bog može napraviti put tamo gdje se čini da nema puta. Dave i ja stavili smo svoju nadu u Njega i On je nadmašio naša najluđa očekivanja.

Ako doneseš odluku biti zatočenikom nade – živjeti okružen sretnim iščekivanjem da će Bog učiniti nešto dobro – ista se stvar može dogoditi tebi. Kakav je god cilj ili san Bog stavio u tvoje srce, vidjet ćeš ga kako se ostvaruje. To se možda ne dogodi onda kad ti misliš da će se dogoditi, ali Bog će raditi na takav način da nadmaši i tvoja najluđa očekivanja. Nećeš to morati ostvariti u svojoj snazi. Sve što trebaš činiti je ustrajati – samo nemoj odustati. Okruži se nadom i gledaj kako te Bog blagoslivlja na nevjerojatne načine.

**Okruži se nadom
i gledaj kako te
Bog blagoslivlja na
nevjerojatne načine.**

...Što oko nije vidjelo i uho nije čulo i u srce čovječje nije ušlo, to pripravi Bog onima koji Ga ljube (koji Ga radosno štiju, trenutno su Mu poslušni i zahvalno prepoznaju svako dobro koje On učini).

1. Korinćanima 2: 9

Vjerujem da Bog ima brojna ugodna iznenađenja pripremljena za tebe, stvari koje je On pripremio za tebe. Zadrži nadu u sebi!

Stvari koje ne možeš ponijeti sa sobom

Kad zatočenik uđe u svoju ćeliju, ne može ponijeti sa sobom zabranjene stvari. Nikakve vanjske i zabranjene stvari nisu dopuštene u njegovom okruženju. Te se stvari smatraju opasnim i zato nisu dopuštene.

Ti si drukčiji zatočenik – ti si zatočenik nade. Ti nisi okružen ciglama i žicom; Bog te želi okružiti svojom dobrotom, svojom milošću i nadom. Kamo god išao, kamo god pogledao, možeš iskusiti radost, mir, sigurnost i Božje blagoslove. To je život za koji je Isus umro da ti ga da.

Ali važno je da razumiješ da neke stvari ne možeš ponijeti sa sobom kad uđeš u okružje nade jer su opasne. Ako želiš biti okružen nadom, evo liste zabranjenih stvari koje možeš ostaviti iza sebe:

- Negativne riječi
- Mentalitet žrtve
- Uspoređivanje s drugima
- Mrmljanje i prigovarivanje
- Stav samosažaljenja
- Obeshrabrenost i očaj

Život vjernika nikad ne treba biti pritisnut ovim teretima od neprijatelja. Ne moraš živjeti depresivan i bez nade. S Božjom pomoći možeš se riješiti svake obeshrabrujuće, sebične, negativne laži od neprijatelja i živjeti u okružju nade. Možeš graditi svoj život na istini Božje Riječi, a ne na lažima neprijatelja.

Možeš graditi svoj život na istini Božje Riječi, a ne na lažima neprijatelja.

Stih koji često navodim je 1. Petrova 5: 7. Kaže:

Svu svoju brigu (sve svoje tjeskobe, svu zabrinutost, jednom zauvijek) bacite na Njega, jer se On brine za vas.

Trebamo „baciti“ našu brigu. Ta riječ doslovno znači baciti, odbaciti! Nije li to sjajna slika? Mi ne odložimo samo svoje brige i ne stavimo ih na stolicu pored sebe odakle ih ponovo kasnije možemo uzeti; mi ih potpuno odbacimo. Bacimo ih što je dalje moguće, odakle ih nikad više ne možemo uzeti. Bacimo ih na Boga i On se pobrine za nas!

Odbaci laži koje kažu: Nitko me ne voli. Nitko neće htjeti ručati sa mnom. Nikad se neću riješiti ove bolesti. Neću dobiti promaknuće na poslu. Vjerojatno se nikad neću udati. Ne okružuj se tim beznadnim mislima. Baci svaku brigu na Boga čim osjetiš njezinu prisutnost i stvari u tvom životu početi će cvjetati. Tjeskoba i briga koje su te prije sputavale odjednom više neće imati nikakvu snagu nad tobom. Sad možeš iskusiti ono što Isus zove „lakoća, osvježenje, zadovoljstvo i mir“ za tvoju dušu (Matej 11: 29).

Vrt nade

Spomenula sam da, ako živimo u vrtu nade, uvijek nešto cvjeta. Ondje je obično posađeno mnogo različitog cvijeća i nešto buja životom čitavo vrijeme. Taman kad jedna vrsta prestane s cvjetanjem, druga vrsta počne cvjetati. Vlasnici tog vrta nikad nisu bez cvijeća u svom životu. Imamo tri vrste grmova u našem domu s različitim cvjetovima. Jedan cvjeta u rano proljeće, drugi u kasno proljeće, a treći u rano ljeto. Imamo cvijeće čitavo vrijeme!

Shvatila sam da neću uživati u cvijeću, koliko god ga imala, ako ga ne gledam. Isto tako, trebamo uzeti vremena i vidjeti druge dobre stvari koje se događaju oko nas na redovnoj razini. Mediji izvještavaju o svemu lošem što se događa

u svijetu, ali dobre su stvari svugdje oko nas ako ih namjerno tražimo.

Ponekad postanemo toliko zauzeti našim problemima da ne uzmemo vremena potražiti ono dobro u životu. Mislim da je važno da poduzmемо sve što zahtijeva svaka kritična situacija u vremenima nevolja i da odvojimo vremena kako bismo vidjeli ono dobro u životu. Možemo reći da je dobro protuteža za poteškoću. To je kao dodavanje soli i začina bezukusnom jelu. Nekako pronađemo veću snagu za nositi se s izazovima u životu kad uzmemo vremena da pogledamo što cvjeta svaki dan u našem vrtu nade.

Odlučila sam odvojiti nekoliko minuta i maknuti se od pisanja kako bih pogledala što danas cvjeta u mojem vrtu. Otkrila sam da se osjećam jako dobro, sjetila sam se da sam sinoć odlično spavala, sunce sja, već sam razgovarala s troje od moje četvero djece a tek je 10.30 ujutro, i moj me muž jutros zagrlio. Ipak, jedno od moje unučadi prolazi kroz teško razdoblje, dobra prijateljica ima karcinom, imam mnogo posla ovaj tjedan i moj je mobitel pokvaren. Ništa što spada pod kategoriju „problem“ nije veće od onog što možemo radosno podnijeti ako uvijek odvojimo vremena da pogledamo što cvjeta u našem vrtu nade.

Možda nisi primijetio, ali osjećam da nešto cvjeta u tvom životu. Ohrabrujem te da odvojiš vremena i pogledaš što.

Poboljšaj svoje okruženje

Nekad se moramo boriti za nadu. Možemo ustrajati pored glasova iz svijeta koji je pokušavaju utopiti. Važno je okružiti se ljudima koji nisu negativni i tmurni. Zapravo, trebamo neke ljude u životu koji su ispunjeni nadom i koji šire

nadu. Lako je, kada smo povrijeđeni ili se nosimo s bolnim problemima, težiti ka ljudima kojima možemo iznositi svoje poteškoće. Nema ničeg lošeg u tome da podijelimo svoju bol s prijateljem ili zatražimo molitvu, ali ne bismo trebali birati ljude koji su sami beznadni. Možemo reći negativnoj prijateljici o problemu u kojem smo i ona će reći: „Nisi vidio pravi problem dok ne vidiš moj problem“. Znaš o kakvom tipu ljudi govorim.

Želim te potaknuti da danas poboljšaš svoje okruženje. Isključi negativne glasove i okruži se nadom.

Isključi negativne glasove i okruži se nadom.

Uključi negativne glasove i okruži se nadom. Traži od Boga da ti dovede u život ljude koji će te ohrabrivati na dnevnoj razini. Umjesto da se družiš s ljudima koji te podsjećaju na tvoje probleme, nađi ljude koji će ti reći da možeš uspjeti i da je Bog na tvojoj strani. Lako je ispričati našu beznadnost govoreći: „Okružen sam tolikim negativnim ljudima koji me vuku dolje. Moj je posao depresivan i svatko prigovara cijeli dan“. Ovo je vrijeme kad se trebaš boriti za nadu. Preuzmi odgovornost i nađi ljude koji nisu negativni i ne slušaj uredske tračeve. Umjesto da ručaš s onima koji prigovaraju, odi van i prošetaj. Ako imaš negativan utjecaj kod kuće i ne možeš ga izbjeći, barem nađi protutežu negativnom utjecaju u drugim pozitivnim odnosima koji će ti ponekad pružiti odmor od negativnih ljudi.

Učini proučavanje Božje Riječi prioritetom u svojem životu. Riječ ima moć u sebi da podigne naše glave i da nam nadu u svakoj situaciji.

Još jedan način na koji se možeš okružiti nadom je tako da slušaš slavljenje i dobro biblijsko poučavanje. S današnjom dostupnom tehnologijom, više je prilika nego ikad prije za

gledanje i slušanje poruka koje donose život i ohrabrujuće glazbe. Bio to CD, podcast, aplikacija na tvojem mobitelu, video – što god je prikladno za tebe i tvoj raspored – nađi vremena da se okružiš Riječju Božjom svaki dan.

Neprijatelj nas može okružiti ljudima koji kuju zloću ili okolnosti koje su bolne, ali Riječ Božja nas uči da nas On okružuje svojom prisutnošću i mnogim dobrim stvarima.

Utočište Ti si moje, od tjeskobe Ti ćeš me sačuvati,
odjenut` me radošću spasenja.

Psalam 32: 7

Kao što bregovi okružuju Jeruzalem, Jahve okružuje
narod svoj odsada i dovijeka.

Psalam 125: 2

Probudi nadu u sebi!

Ako si bio okružen negativnošću, sumnjom, nesigurnošću, brigom ili razočaranjem u svom životu, vrijeme je za promjenu. Ne moraš više dopuštati da te stvari upravljaju tvojim životom. Možeš promijeniti svoje okruženje – možeš živjeti u nadi. Čak i prije nego što vidiš promjenu u svojoj situaciji, možeš imati promjenu u svojoj duši. Možeš odabrati biti zatočenik nade i radovati se tome da ti Bog vraća dvostruko za sve što si izgubio u životu.

DVANAESTO POGLAVLJE

Budi nečiji odgovor na molitvu

*Ne gledajte pojedini samo na vlastitu korist
nego i na korist drugih!*

Filipijanima 2: 4

„Ne postoje beznadne situacije; postoje samo ljudi
koji su postali beznadni u vezi sa sobom.“

Clare Boothe Luce

Ako uistinu želiš iskusiti nadu i sreću u svojem životu, najbolja stvar koju možeš učiniti je pomoći nekom drugom. Znam da to zvuči protivno intuiciji, ali funkcionira. Prebacujući fokus sa sebe i tražeći načine kako da blagosloviš druge omogućavaš svom umu da ne gleda na vlastite probleme, i dok druge ohrabruješ i pružaš im nadu kroz riječi ili služenje, višestruko primaš natrag plod svega što siješ.

Kad farmer sadi vrt, on stavlja malo sjeme u zemlju i nakon nekog vremena dobije čitav vrt pun biljaka koje budu hrana njemu i njegovoj obitelji. Božje obećanje da ćemo žeti ono što sijemo još uvijek me oduševljava. Ako nešto želimo, sve što trebamo činiti je početi davati ono što imamo!

Gary Morsch, osnivač organizacije Heart to Heart International u Kansas Cityju, liječnik je koji je mnogo toga učinio da pruži medicinsku opremu i potrepštine siromašnima diljem svijeta. U njegovoj knjizi *Moć služenja drugima* piše

o volontiranju u Domu za umiruće siromahe koji je vodila Majka Tereza u Calcutti u Indiji.

Dom za umiruće siromahe službeni je centar kamo se dovođe bolesni kad postane očito da će umrijeti. Ako nemaju nikoga tko brine za njih i novca da plate za pomoć, dovedu ih u taj Dom, gdje bi im pomogli Majka Tereza i drugi. Tu bi vidjeli neke od najgorih mogućih bolesti i svaki dan vodili brigu o najsiromašnijima među siromašnima.

Znajući očajnu potrebu te naoružan samopouzdanjem i medicinskom stručnošću, Morsch je bio entuzijastičan kad je došao. Optimistično je razmišljao: *Učinit ću da ovo mjesto ostane bez posla. Zbog moje će pomoći morati promijeniti ime.* Njegovo je srce bilo čisto i njegove namjere dobre, ali nije bio spreman za ono što je slijedilo.

Kad su on i njegov tim od 90 volontera došli služiti, sestra Priscilla, blaga časna s nježnim britanskim naglaskom, počela je dodjeljivati zadatke. Morsch je pažljivo stavio svoj stetoskop oko vrata u ne tako suptilnom pokušaju da pokaže sestri Priscilli da je on liječnik. Sigurno će mu dodijeliti važan zadatak u skladu s njegovim sposobnostima i titulom.

Nakon što je poslala sve druge da služe na različitim poslovima, sestra Priscilla pogledala je posljednjeg volontera koji je stajao pred njom, Garyja Morscha. „Slijedite me, molim“, rekla je. Ušli su u muški odjel, prepun bolesnih i umirućih ljudi. *Pretpostavljam da će ovo biti moj zadatak*, pomislio je Morsch, ali sestra Priscilla prošla je kroz taj odjel i ušla u sljedeći. Ulazeći u ženski odjel – pun mršavih žena u posljednjoj fazi života – Morsch je pretpostavio: *Ovdje je potreba očito najveća. Ovdje će me postaviti da radim*, ali sestra Priscilla nastavila je hodati. Kad su ušli u kuhinju gdje se pripremala riža na otvorenoj vatri, on se počeo brinuti. *Zašto bi htjeli da*

liječnik služi u kuhinji? pitao se, ali sestra Priscilla nastavila je brzo i kroz kuhinju.

Izlazeći iz kuhinje i vodeći Morscha u usku vanjsku ulicu, sestra Priscilla pokazala je na izuzetno veliku hrpu smeća koje trune. Smrad je bio dovoljno jak da Morscha potakne na povraćanje. „Potrebno je da odnesete ovo smeće niz ulicu na odlagalište“, objasnila je. „Odlagalište je nekoliko ulica dalje s desne strane. Ne možete ga promašiti.“ Dala je liječniku dvije kante, lopatu i osmijeh na odlasku, ostavljajući ga da radi.

Morsch je ondje stajao zbunjen i pomalo uvrijeđen. Pitao se što da učini. Treba li odbiti ovaj zadatak? Treba li razgovarati s nekim u vezi s novim zadatkom? Nakon minute ili dvije razmišljanja, odlučio je učiniti jedinu stvar koju je mogao – prionuti na posao. Cijeli je dan cijenjeni liječnik nosio kante pune smrdljivog smeća na otpad. Na kraju dana bio je znojao i smrdljiv, ali je maknuo cijelu odvratnu hrpu.

Uzrujan i ljut zbog događaja tog dana, Morsch je krenuo natrag kroz kuhinju, pa kroz ženski odjel i potom kroz muški odjel gledajući da skupi svoj tim i da se vrate onamo gdje su odsjeli. Dok je hodao natrag kroz te sobe, neprestano je osjećao kao da su se njegove sposobnosti trebale bolje iskoristiti. Čak bi i pomaganje u kuhinji bilo bolje od nošenja smeća. I u tom je trenutku to ugledao. Čekajući da se hladno pozdravi sa sestrom Priscillom, Morsch je primijetio maleni, rukom ispisani znak na kojem je pisalo, vlastitim riječima Majke Tereze: „Ne možemo činiti velike stvari, samo male stvari s velikom ljubavlju“.

Taj je trenutak bio prekretnica za Garyja Morscha. Rekao je: „Moje se srce otopilo. Potpuno sam promašio bit. Trebala mi je ova lekcija. Služiti drugima nije vezano uz to koliko

ja znam, koliko sam skupio diploma ili koje imam titule. Radi se o stavu i raspoloživosti da učiniš što god je potrebno – s ljubavlju.“

Gary Morsch postao je dobar prijatelj s Majkom Terezom i pronašao je posebnu svrhu u životu u pomaganju drugim ljudima. Doveo je brojne druge grupe u Calcuttu da pomažu najsiriromašnijima među siromašnima u Indiji, i svaki put uživao je u tome kad bi njegov tim volontera bio dotaknut iskustvom. Objasnio je: „Često bi volonteri došli s istom sigurnošću, puni sebe, s kakvom sam i ja došao. Ali svatko od njih bude promijenjen u djelu služenja drugima.“¹

Pruži nadu da bi primio nadu

Djela apostolska 20: 35 kažu:

U svemu vam pokazah: tako se trudeći treba zauzimati za nemoćne i na pameti imati riječi Gospodina Isusa jer on reče: Blaženije je davati nego primati.

Isus je rekao da sreća dolazi kad pomažeš drugima. Ovo je suprotno od onoga što mi mislimo da je istina. Mi mislimo, ako se usredotočimo na sebe, uporno radeći na pronalaženju sreće, da ćemo je tako s vremenom pronaći. Ako zaradimo više novca, skupimo dovoljno materijalnih dobara, ostvarimo dovoljno ciljeva, izgubimo određen broj kilograma, steknemo mjeru priznanja – tada, i samo tada, bit ćemo sretni. To uzrokuje da radimo sve više i više kako bismo jednog dana postigli sreću.

Mogu ti reći, mnogo je umornih ljudi u svijetu. Potraga za srećom može biti iscrpljujući pothvat. Znam, jer sam u tome živjela dugo vremena. Mnogo godina svojeg života bila sam očajna kršćanka. Voljela sam Boga, ali rijetko sam

bila sretna. Nije trebalo mnogo da se uzrujam i da mi dan bude upropašten. Ako bi auto počeo proizvoditi čudan zvuk, ako bi Dave otišao na golf umjesto toga da provede subotnje jutro sa mnom, ako se jedno od moje djece svađalo sa mnom, ako nisam učinila sve stvari sa svoje liste – ako bi se ijedna od tih stvari dogodila, odustala bih od svake nade da ću imati dobar dan. I što sam više radila, pokušavajući postići sreću, to se ona više činila nedostižnom.

Ali Bog mi je mnogo toga pokazao o tome kako da uživam u životu. Što sam više proučavala Riječ, to sam jasnije vidjela da misli koje mislim, riječi koje govorim i stavovi koje prihvaćam imaju snažan utjecaj na moj život. Naučila sam da ne moram biti kontrolirana svojim emocijama. S Božjom pomoći mogu živjeti i uživati u životu za koji je Krist umro da ga imam.

Mnogo sam godina provela pišući i poučavajući o principima iz Božje Riječi na svaku od tih tema, ali jedna od najjednostavnijih i najmoćnijih stvari koju mi je Bog pokazao je ova: Ako želimo imati nadu i sreću, trebamo davati nadu i sreću. Kad skineš pogled sa svojih problema i odlučiš pomoći drugima s njihovim problemima, predivno je što će Bog učiniti.

Svaki put kad bih stavila svoje frustracije i potrebe na stranu i koncentrirala se na pomaganje drugima oko sebe, cijeli bi se moj stav promijenio. Umjesto da molim: „Bože, trebam ovo...” ili: „Bože, zašto nemam to?” – počela sam moliti: „Bože, kako mogu danas nekome pomoći?” i: „Bože, pomози mi da odgovorim na potrebu.” Otkrila sam da je nezreciva radost u tome da te Bog koristi kako bi odgovorio na nečiju molitvu.

Ali onog trenutka kad prestaneš gledati unutra i počneš gledati van, otkrit ćeš nadu i sreću za kakvu nisi znao da postoji.

Vjerojatno si isto primijetio u svojem životu. Uistinu je blaženije davati nego primati. Nikad nećeš dovoljno zaraditi, dovoljno skupiti, dovoljno postići da ispuniš prazninu za sreću. Taština nikad nije zadovoljna. Ali onog trenutka kad prestaneš gledati unutra i počneš gledati van, otkrit ćeš nadu i sreću za kakvu nisi znao da postoji. Poput Garyja Morscha i njegovog tima „bit ćeš promijenjen u djelu služnja drugima“.

Svaki dan tražim od Boga da mi pokaže nekoga kome mogu pomoći. Ponekad me vodi da učinim nešto veliko, ali mnogo je puta to i nešto vrlo malo. Ponekad se čini gotovo neprimjetnim. Danas je došao čovjek da popravi moj toalet i kad je završio, pitao je može li razgovarati nakratko sa mnom. Jednom kad sam rekla da može, počeo mi je pričati o tome da ima ženu i petero djece i želio je znati koja bi od mojih knjiga bila dobra da je pokloni svojoj ženi za Majčin dan. Razgovarala sam s njim neko vrijeme o njegovoj obitelji i onda ga odvela do svoje osobne police s knjigama i dala da odabere dvije knjige za svoju ženu. To je trajalo nekoliko minuta i nije ništa koštalo, ali je njemu mnogo značilo. Vjerujem da ću danas biti sretnija zbog tog malenog dobrog djela. Žalim što mi je trebalo tako dugo da naučim ovaj predivni princip, ali zahvalna sam što ga znam. Možemo se boriti protiv beznadnosti svaki dan našeg života kroz usputna dobra djela!

Čak i najveći služe

Tijekom Američke revolucije čovjek u civilnoj odjeći jahao je pored grupe vojnika koji su popravljali malenu obrambenu barijeru. Njihov je vođa glasno vikao upute, ali im nije pokušavao pomoći. Kad ga je čovjek pitao: „Zašto?“, vođa je odgovorio s velikim ponosom: „Gospodine, ja sam vodnik!“

Stranac se ispričao, sišao s konja i krenuo pomoći iscrpljenim vojnicima. Kad je posao bio završen, okrenuo se prema vodniku i rekao: „G. vodniče, sljedeći put kad budete imali ovakav posao i nedovoljno ljudi da ga radi, odite svome zapovjedniku i ja ću doći i opet vam pomoći.“ Stranac nije bio nitko drugi doli sam George Washington.²

Bez obzira na to koliko važan postaneš, nikad si nemoj dopustiti da povjeruješ da si previše važan kako bi nekome pomogao.

Bez obzira na to koliko važan postaneš, nikad si nemoj dopustiti da povjeruješ da si previše važan kako bi nekome pomogao. Možda si dugo radio, možda si mnogo postigao u svom osobnom i profesionalnom životu i možda imaš počasne titule ispred ili iza svog imena, ali nikad nisi previše važan da bi se ponizio i pomogao drugima. Isus je sišao s visokog nebeskog mjesta i ponizio se na najnižu razinu (Filipljanima 2: 7). Pismo nas uči da dopustimo da nam On bude primjer u poniznosti (Filipljanima 2: 5).

Ja imam privilegiju biti predsjednicom goleme svjetske službe. Tijekom bilo kojeg dana mnogo je odluka koje moram donijeti i mjesta na kojima trebam biti. Zahvalna sam na prilikama koje mi je Bog dao, ali neki od najradosnijih trenutaka u mojem životu nisu oni provedeni na sastancima ili za propovjedaonicom. Koliko god uživala u tim stvarima, neki od najradosnijih i najispunjenijih trenutaka u mojem životu jesu oni kada mogu služiti ljudima kroz naše djelo službe

Ruka nade (eng. Hand of Hope). Svaki put kad mogu stajati s našim volonterima i provesti vrijeme blagoslivljajući druge – dijeleći hranu gladnima, izgradnjom bunara s čistom vodom za žedne, dajući školski pribor siromašnima – tada se sjetim zašto radimo to što radimo. Služeći drugima rukom nade primam svježu nadu i sreću. Mnogo sam puta otišla s misijskog putovanja iscrpljena, ali nikad nisam otišla s putovanja žaleći što sam imala priliku služiti.

Započeli smo misijski dio naše službe prije 20 godina i osjećala sam da ga trebamo nazvati Ruka nade jer je pružanje ruke nade beznadnim ljudima bio naš cilj. Mislim da je sigurno reći da bi pojedincima bilo nemoguće osjećati beznadnost ako bi oni redovito pružali nadu drugima!

**Isus je očito
pronalazio
izvanrednu radost
u služenju drugima
jer je to činio čitavo
vrijeme.**

Isus je Sin Božji koji je došao uzeti grijehе svijeta, ali čak je i On uzeo vremena da služi. U Marku 10: 45 Isus je rekao da On „nije došao da Njemu služe, nego da On služi i da svoj život kao otkupninu za mnoge.“ Iznova i iznova u evanđeljima vidimo Isusa kako pomaže drugima: hrani gomilu ljudi, liječi bolesti, provodi vrijeme s djecom i čak pere noge učenicima. Isus je očito pronalazio izvanrednu radost u služenju drugima jer je to činio čitavo vrijeme. Ostavio nam je ovaj primjer da možemo ići Njegovim stopama.

Kakav sjajan primjer za slijediti. Nemoj postati prevažan ili prezauzet da pomogneš nekome u potrebi. Svaki dan odvoji vrijeme da nekome pomogneš. To može biti jednostavna gesta pažnje ili značajno djelo darežljivosti – što god možeš učiniti da pomogneš osobi u potrebi, potičem te da to učiniš. Ne samo da će ta osoba biti blagoslovljena tvojim služenjem, već ćeš i ti biti blagoslovljen.

Najbolji način da kažeš ljudima o Isusu je da im pokažeš Isusa

Rimljanima 2: 4 uči da dobrota Božja vodi ljude do pokajanja. Iznenadio bi se koliko bi tvojih prijatelja, susjeda i suradnika prihvatilo Isusa kad bi ti samo bio dobar prema njima. Ponekad trebamo prestati propovijedati svima i trebamo postati dobri prema ljudima u svojem životu – postani uistinu zainteresiran za njih i blagoslovi ih, moli za njih i pitaj Boga da ti pokaže kako im možeš služiti. Drugim riječima, trebamo „pokazati“ ljudima Isusovu ljubav!

Jakov 2: 15-16 kaže:

Ako su neki brat ili sestra goli i bez svagdašnje hrane pa im netko od vas rekne: „Idite u miru, utoplite se i nasitite se!“, a ne dadnete im ono što im je potrebno za tijelo, što to koristi?

Nemojmo biti ljudi koji kažu: „Idite u miru, utoplite se i nasitite.“ Ako netko ima potrebu i ti možeš odgovoriti na potrebu, onda to učini. Prečesto otpišemo potrebu govoreći: „Molit ću za tebe“, bez da uopće pitamo Boga da nam pokaže kako možemo pomoći. Naučila sam da ne moram moliti i tražiti Boga da ispuni potrebu koju ja sama lako mogu ispuniti, ali možda ne želim. Ako ćeš moliti Boga da nekome pomogne, budi spreman da On pošalje tebe da ti to učiniš.

Jedna je osoba išla u Rusiju kao dio grupe koja je dijelila Biblije tijekom određenog teškog razdoblja kad je mnoštvo ljudi gladovalo.

Grupa ljudi s Biblijama došla je u red za juhu gdje su ljudi čekali da dobiju komadić kruha i tanjur juhe. Kad je jedan

**Ako ćeš moliti
Boga da nekome
pomogne, budi
spreman da On
pošalje tebe
da ti to učiniš.**

muškarac pokušao dati nekoj ženi Bibliju, ona se naljutila i rekla: „Tvoja Biblija neće napuniti moj prazan želudac“. Kao da je prezirala to što pričaju o dobrom Bogu dok ne nude nikakvu opipljivu, praktičnu pomoć. Ti vjernici koji su dijelili Biblije nikad to nisu zaboravili. Vjerujem da neki ljudi tako silno pate da nisu u stanju čuti evanđelje ako prvo ne učinimo nešto što će umanjiti njihovu bol.

Naravno, ne govorim da ne trebamo davati ljudima Biblije, ali osim što im dajemo Riječ, trebamo ispuniti njihove potrebe. To je Isus činio. Isus je davao ljudima Riječ *i* ispunjavao njihove potrebe. Hranio ih je; liječio ih je; poučavao ih je; i slušao ih je. On je činio više od toga da je samo pričao o Očevoj dobroti; *pokazivao* je tu dobrotu na pravi način.

Ako u tvom životu ima ljudi koji trebaju upoznati Isusa, dopusti da ti predložim novu metodu dijeljenja evanđelja. Umjesto da im samo govoriš o nadi pronađenoj u Kristu, daj im tu nadu. Saznaj kakve potrebe imaju i traži od Boga da ti pomogne da ispuniš te potrebe. Možda trebaju namirnice, benzin za svoj auto ili novac za ići liječniku. Možda trebaju dadilju kako bi imali večer za odmor. Možda samo trebaju nekog da ih sluša. Što god možeš učiniti da im pokažeš Isusovu ljubav, učini to. Kad pomogneš ljudima s njihovim fizičkim potrebama, iznenadit ćeš se kako će se oni brzo otvoriti u vezi sa svojim duhovnim potrebama.

Probudi nadu u sebi!

Važno je zapamtiti da se u životu ne radi samo o nama. Možemo prolaziti kroz osobne poteškoće i, kad je tako, lako je postati usredotočen na to da Bog pomogne nama, da ispuni *naše* potrebe, da pruži *nama* stvari koje *nam* nedostaju. Ali usred tog suočavanja s problemima koji direktno

utječu na tebe, nemoj zaboraviti na ljude oko sebe. Kamo god pogledaš vidiš prijatelje, rođake, suradnike, susjede i strance koji imaju potrebu – potrebu koju ti možda možeš ispuniti.

Najbolji način da primiš nadu je tako da je daš. U Božjoj ekonomiji, posljednji su prvi (Matej 20: 16), najmanji su najveći (Luka 9: 48), slabi su jaki (Joel 3: 10) i kad daješ primaš (Luka 6: 38). Zato probudi nadu u sebi. Možeš otkriti potpuno novi način uživanja u svojem životu pomažući drugima da uživaju u svojem. Pogledaj oko sebe i vidi kome možeš pomoći – obećajem da nećeš morati mnogo tražiti. Netko koga znaš sada se moli i traži od Boga pomoć. Možda ti možeš biti odgovor na tu molitvu!

TRINAESTO POGLAVLJE

Nada je naše sidro*Nada koju imamo nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše...**Hebrejima 6: 19*

„Suludo je ne nadati se.“

Ernest Hemingway, *Starac i more*

Vjerujem da Bog želi da budemo stabilni i uživamo u životu bez obzira na to što se događa oko nas. On želi da budemo čvrsto usidreni u Njemu i ispunjeni nadom u svakom trenutku. Mislim da je jedno od najboljih svjedočanstava koje mi kao vjernici imamo naša radost. Imamo toliko toga za slaviti! Oprošteno nam je, iscijeljeni smo i oslobođeni. I Isus nije samo umro kako bi nam napravio put prema vječnom životu u raju već je obećao da možemo uživati u svakom danu našeg života ovdje na zemlji. Kršćani bi trebali biti najsretniji ljudi na svijetu!

Iako smo djeca Božja, imamo testove i kušnje, i često dopuštamo da one diktiraju naše misli, raspoloženje i stavove. Dopustimo

im da nam ukradu osmijeh, i to je tragično jer vjerujem da je radost Gospodnja na našim licima sjajna reklama za Isusa! Kako nas ijedna poteškoća može učiniti nesretnima duže vremena kad imamo obećanje da Bog izvodi sve na dobro onima koji Ga ljube i koji traže Njegovu svrhu za svoj život?

**Kršćani bi trebali
biti najsretniji ljudi
na svijetu!**

Radost i sreća nisu luksuz ili obične opcije - one su esencijalni aspekt našeg života u Kristu. Nehemija 8: 10 kaže: „Ne žalostite se! Radost Jahvina vaša je snaga.“ Rimljanima 14: 17 kaže da se kraljevstvo Božje sastoji u „pravednosti, miru i radosti u Duhu Svetom.“ Radost je od vitalne važnosti ako želiš živjeti pobjedničkim životom.

Nada: prirodni lijek za nesreću

Radost i nada idu ruku pod ruku. Kad uistinu počneš živjeti u nadi – vjerujući da će Bog učiniti predivne stvari u tvojem životu – radost odmah počne navirati. Ne možeš biti depresivan ili obeshrabren čak i da želiš. Nada je prirodni lijek za nesreću.

**Nada je prirodni
liječ za nesreću.**

Zašto ne napravimo eksperiment da vidimo je li moje vjerovanje u ovom području ispravno i funkcionira li kod tebe? Kad sljedeći put budeš imao tužan, depresivan dan, uzmi vremena i razmišljaj: *Bog izvodi moje probleme na dobro i očekujem da će mi se dogoditi nešto dobro.* Sada to pokušaj govoriti naglas i ponavljaj taj proces tijekom dana. Možda se ne osjećaš tako, ali to je istina! Božja istina ima moć nadvladati naše emocije ako joj za to damo priliku.

Kada imamo nadu u Božju dobrotu, ona stabilizira naše zbrkane misli i osjeća je. Smiruje nas i podiže. Naša duša (um, volja i emocije) pronađe svoj mir u Božjem obećanju. Ako ljudi nemaju nadu, nemoguće im je ostati stabilnima u životnim olujama. Nemaju ništa što ih može usidriti na ikakav temelj koji nije klimav. Ako nemamo nadu u Bogu, što postoji u svijetu za što možemo vjerovati da je trajno mjesto sigurnosti? Iskren odgovor mora biti: „Ništa!“

Umjesto da se samo „pokušavaš“ osjećati bolje ili misliš da se ne možeš osjećati bolje dok se tvoje okolnosti ne promijene, daj priliku Božjoj Riječi da djeluje u tvom životu.

Život može biti toliko zabavan. Donijela sam odluku prije mnogo godina da ću uživati u svojem životu jer nikad prije nisam. Čak i u službi, samo sam radila i radila, borila se, osjećala se krivom većinu dana jer sam bila usredotočena na svoje mane i općenito sam bila baš očajna. Konačno sam shvatila da Isus zaista želi da imam radost i da uživam u svojem životu (Ivan 10: 10). Kao bilo što drugo u kraljevstvu Božjem, radost je dostupna, ali uhvatiti se za nju zahtijeva odlučnost. Neprijatelj će pokušati sve da te spriječi u uživanju u životu. Kroz njegove laži i zablude pokušat će se pobrinuti da nemaš mir, da živiš pod teretom osude i da ne vjeruješ da te Bog voli. Svaki put kad se osjećaš beznadno ili nesretno, odmah prepoznaj da je ono što osjećaš đavlovo djelo i trebaš mu se oduprijeti!

Možeš odlučiti uživati u svojem životu – u svakom njegovom aspektu. Čak i usred teških okolnosti ili kritičizma od ljudi do kojih ti je stalo. Možeš biti sretan jer se tvoja nada i radost temelje na Božjoj dobroti u tvom životu, ne na okolnostima u svijetu. Kad živimo s nadom i očekivanjem da će se dogoditi nešto dobro, radost postane naš normalan stav.

**Možeš biti sretan jer
se tvoja nada
i radost temelje na
Božjoj dobroti
u tvom životu,
ne na okolnostima
u svijetu**

Istina je da se tvoje okolnosti vjerojatno neće promijeniti dokle god se tvoja radost temelji na njihovoj promjeni. Budimo sretni zbog nade koju imamo u Isusu, a ne nesretni zbog okolnosti koje nam se ne sviđaju.

Uvjeti u svijetu uvijek se mijenjaju. Lako je vidjeti zašto su ljudi tako nestabilni – jer je sve oko njih nestabilno. Stvari su dobre jedan dan, ali ne tako dobre sljedeći dan. Ljudi te mogu voljeti jedan dan, ali sljedeći možda ne. Jedan dan imaš posao, ali ga drugi možda nemaš. Jedan dan imaš dovoljno novca i onda te neočekivani trošak ostavi u potrebi. Tvoja se djeca lijepo ponašaju jedan dan, ali sljedeći zabore sve što si ih ikad naučio. Ako smo vođeni time kako se osjećamo ili kako izgledaju stvari, bit ćemo emocionalni i nestabilni. Apostol Jakov kaže da smo slični valovima koje vjetar podiže i goni tamo-amo (Jakovljeva 1: 6). Apostol Pavao je rekao da smo kao igračka valova, okolo tjerani svakim vjetrom promjene (Efežanima 4: 14). Ali mi možemo biti stabilni i nedotaknuti poteškoćama ili razočaranjem ako imamo nadu kao sidro duše.

U oluji brod prvo spušta sidro. Brod je pričvršćen za nešto što se ne miče. Sve se oko mornara miče, ali oni ne. Usidreni su u morskome dnu. Naša nada u Bogu može nam služiti na isti način. Sve se oko nas miče, ali mi smo stabilni u Njemu.

Dopusti nadi da se raspiri

Želimo dopustiti da naša nada u Bogu bude sidro naše duše, umjesto da dopuštamo svjetovnim brigama i tjeskobama da nas pritišću i vuku prema dolje. Nada u Bogu neograničena je radost; ne vuku je dolje svjetovne brige i tereti. Razmisli o balonu na topli zrak. Dokle god balon dolje vuče teret i svezan je užetom, on ne može poletjeti, a za to je stvoren. Isto vrijedi za tvoj život. Ako dopustiš da te teret brige drži dolje i da te veže uže tjeskobe, nećeš iskusiti život kakav ti je Bog namijenio. Želim te ohrabriti da se riješiš tereta koji te vuče dolje; biti usidren u nadi mnogo je drukčije od toga da te dolje vuče briga.

Evo nekoliko stvari koje te vuku dolje.

Potreba da budeš poput drugih ljudi

Za mene je bila tako oslobađajuća lekcija kad sam naučila da ne moram biti poput drugih ljudi. Naša nada u prihvaćenost ne može biti u pokušaju da budemo netko tko nismo. Bog me nije stvorio da budem poput drugih. Stvorio me da budem ja!

Ali prije nego što sam to shvatila, provela sam godine pokušavajući se uklopiti u nečiji tuđi kalup. Pokušala sam biti opuštena poput Davea, ali to nije dugo potrajalo. Pokušala sam biti tiha i nježnog govora poput pastorove supruge u mojoj crkvi, i to je bila katastrofa. Bila sam tako frustrirana pokušavajući biti netko drugi. Ali nisam trebala biti kopija nekog drugog... A ne trebaš ni ti.

Bog te stvorio da budeš ti. A biti zadovoljan i osjećati se ugodno u onom za što te On stvorio esencijalno je ako želiš uživati u svojem životu. Pokušavanje da budeš kao tvoj susjed ili tvoj suradnik ili kao djevojka koja pjeva u crkvi ili holivudski glumac samo će ukrasti tvoju radost. Nemoj se uspoređivati s nekim drugim – uživaj u tome kakvim te Bog stvorio.

Shvaćao ti to ili ne, imaš jedinstvene darove i talente. Biblija kaže da si „stvoren tako čudesno“ (Psalam 139: 14). Bog te oblikovao u osobu kakva je On htio da budeš. Nitko na svijetu nije poput tebe – ti si jedinstveno remek-djelo.

**Nitko na svijetu nije
poput tebe
– ti si jedinstveno
remek-djelo.**

Svaki put kad počneš misliti: *Čovječe, da sam barem kao ta osoba* ili: *Kad bih barem imao talente koje ta osoba ima,*

znaj da oni vjerojatno govore istu stvar za nekog drugog – možda čak i za tebe. Svi se mi suočimo s takvim osjećajima, ali ne moraš dopustiti da te oni vuku dolje. Odaberi biti sretan zbog toga kakvim te Bog stvorio i dopusti da tvoja duša bude usidrena u nadi i da se tvoja radost raspiri.

Nepraštanje

Kad odabereš oprostiti osobi koja te povrijedila ili uvrijedila, to je kao da si prerezao uže koje te vuklo dolje. Radost se vrati u tvoj život kad odlučiš oprostiti. Kad te netko povrijedi, predlažem da učiniš dvije stvari:

1. Oluči oprostiti u skladu s Božjom zapovijedi.
2. Stavi nadu u Boga da će pravda biti u tvom životu. Bog obećava da nam daje dvostruko za naše prijašnje teškoće (Izaija 61: 7). Stavi svoju nadu u to i očekuj nagradu!

Kad se držimo zamjerki i nepraştanja štetimo samo sebi. Ljudi koji su nas povrijedili nastavili su sa svojim životom ni ne razmišljajući o tome što se dogodilo, i mi čitavo vrijeme dopuštamo da otrov gorčine uništava naš život. Ne dozvoli staroj povredi da te zadržava ni minutu više. Oprosti osobi koja te povrijedila, daj tu povredu Bogu i traži Ga da ti pomogne da se uzdigneš iznad te boli koju ti je tako teško pustiti.

Užurbani stil života

Ako će nada biti sidro tvoje duše i radost tvoj životni stil, morat ćeš podrezati neke stvari. Možda ćeš morati pojednostaviti svoj život podrezujući stvari koje ne donose nikakav plod. Možda ćeš trebati naučiti reći „ne“ na neke stvari i ne osjećati se krivo zbog toga. Učini svoj život dovoljno lakim da se radost može raspiniti!

Govorim iz iskustva. Prije sam stalno prigovarala govoreći: „Kako itko može živjeti ovim tempom? Trebam odmor. Ja nikad nemam stanku!“ Jednog sam dana osjetila da mi je Gospodin rekao: „Ako ne želiš raditi sve što radiš, smanji s tim. Ti si ta koja pravi raspored.“ To je bio oslobađajući trenutak. Nisam morala pokušavati napraviti sve i nisam se morala osjećati krivom zbog toga. Razmisli o ovome: Želi li Bog radije da budemo zaposleni ili radosni? Mislim da znamo odgovor, zato učinimo što možemo bez da nam naše aktivnosti postanu teret.

Uspori i uzmi vremena za stvari koje su uistinu važne. Provedi vrijeme sa svojom obitelji i prijateljima. Uživaj u svojem odnosu s Bogom. Uzmi vremena za sebe – uživaj u hobi.

Usporavanje i uživanje u životu toliko je važno. Ako si prezaposlen da bi bio sretan, i ako si toliko zaposlen da se osjećaš beznadno, vrijeme je za promjenu. Pojednostavi svoj raspored i počni uistinu uživati u životu kojim te Bog blagoslovio.

Postoji bezbroj stvari koje nas mogu opterećivati. Spomenula sam tri, ali predlažem da dodaš na listu ono što je u skladu s tvojom situacijom. Bilo da je jedna od tih triju stvari ili nešto drugo, odbij dopustiti da te neprijateljeve laži više imalo koče.

Najbolji izvor radosti koji ćeš ikada naći

Jesi li se ikada molio i rekao: „Bože, ne znam što nije u redu sa mnom. Izgubio sam radost i ne znam u čemu je problem“? Jesi li ikad toliko očajno želio čuti od Boga da si počeo gledati u biblijski kalendar da vidiš što kaže za taj dan ili bi otvorio Bibliju četiri, pet puta da vidiš možeš li dobiti stih

koji te ohrabruje? Ili bi možda malo gledao kršćanski program nekoliko minuta da vidiš možeš li dobiti kakvu uputu od Boga?

Jedne sam večeri izbezumljeno tražila bilo što što bi spriječilo da još dublje utonem u očaj koji sam osjećala. Otišla sam do hrpe biblijskih stihova koji su se nalazili u ladici u mojoj kuhinji i izvukla sam ovaj iz Rimljanu 15: 13:

A Bog, izvor nade, neka vam dadne potpunu radost i mir u vjeri (kroz iskustvo vaše vjere) da napredujete (obilujete do prelijevanja) u nadi snagom Duha Svetoga.

Brzo sam shvatila da mi Bog pokazuje da sam izgubila svoju radost jer sam postala negativna i prestala se nadati. Uvijek vjeruj Bogu i Njegovim obećanjima! Bez obzira na to što se događa, koliko jako boli ili koliko dugo traje – uvijek vjeruj! Ako to činiš, uvijek ćeš obilovati do prelijevanja u nadi! Ta će nada biti sidro za tvoju dušu. Umjesto da budeš nezreli kršćanin nošen amo-tamo svakom promjenom, bit ćeš zreli vjernik na kojeg Bog može računati da Ga dobro predstavlja u svakom razdoblju.

Probudi nadu u sebi!

Nada i sreća nisu stvari namijenjene samo drugim ljudima; one su stvari za koje Bog želi da ih i ti iskušiš. Ne dopusti neprijatelju da ti ukrade radost. Kao djetetu Božjem dano ti je obilje blagoslova. Uzmi vremena svaki dan da uvidiš koliko si blagoslovljen i dopusti da ti to donese radost.

Bit će stvari u životu koje će te pokušati opteretiti, sprječavajući da iskušiš sve što Bog ima za tebe. Ali ne moraš se držati za te terete više nijedan dan. Možeš baciti svaku

brigu na Boga i zauzvat primiti Njegovu radost. Zato probudi nadu u sebi. Neka nada bude sidro tvoje duše. To je sigurno i postojano sidro i ne može se slomiti bez obzira na to tko stane na njega (Hebrejima 6: 19). Vau! Kakvo obećanje!

ČETVRTI DIO

Nada je ovdje

....

*Jer Ti si, o Gospode, nada moja,
Jahve, uzdanje od moje mladosti!*

Psalam 71: 5

„Sada“ je jedna od najvažnijih riječi u Bibliji. Isus je rekao „Ja jesam“ i mislio je: Ja jesam sada ovdje. Ne moraš me tražiti u neko drugo vrijeme. Ja jesam ovdje! Nada je ovdje!

Ono što svijet naziva nadom uopće nije nada. Slaba je i blijeda i zapravo bez moći. Uvijek označava sve dobro što se može dogoditi nekad u budućnosti. Ništa nije definitivno. Ništa nije jasno. Ništa nije sada!

Kao djeca Božja, imamo privilegiju vjerovati da Bog radi upravo sada i da se nešto dobro događa u duhovnom svijetu te da ćemo to vidjeti ostvareno veoma brzo. U Božjoj ekonomiji prvo moramo vjerovati, a onda ćemo vidjeti. Svjetovna nada manje ili više blijedo „želi“ da se stvari promijene na bolje, ali nema prave nade, prave vjere da će se to dogoditi dok ljudi ne vide nešto što će to dokazati.

Sjetimo se da Abraham nije imao nikakav vidljivi razlog za nadu, ali se nastavio nadati u vjeri da će imati dijete, kao što je Bog obećao. On je „očekivao“ dobru stvar za koju je Bog obećao da će se dogoditi. Njegovo je očekivanje bilo stvarno i bilo je sada.

U ovom dijelu knjige želim ti pomoći da živiš u sada, ne u prošlosti ili budućnosti. Želim da vjeruješ da upravo sada Bog radi u tebi i u tvom životu.

Vjera je jamstvo (potvrda) za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo (vjeru shvaćamo kao stvarnu činjenicu koja nije otkrivena osjetilima).

Hebrejima 11: 1

ČETRNAESTO POGLAVLJE

Nemoj čekati sutra

Pazite! Sad je pravo vrijeme (za milost i prihvaćanje od Boga za vas), sad je dan spasenja!

2. Korinćanima 6: 2

„Jučer je prošlost, sutra je tajna, danas je dar od Boga i zato ga nazivamo poklonom (engl. present = sadašnjost, poklon)“

Bill Keane

Autor Leo Buscaglia jednom je ispričao priču o svojoj majci i onome što je nazivao obiteljskom „večerom očaja“. Te je večeri njegov otac došao kući i rekao da će morati proglasiti bankrot jer je njegov partner pobjegao s novcem njihove tvrtke. Buscaglijeva majka otišla je prodati neki nakit kako bi kupila hranu za obilnu večeru. Ostali članovi obitelji prigovarali su joj što je prodala nakit i potrošila toliko novca. Ali ona im je rekla: „Vrijeme za radost je sada, kad nam je najpotrebnija, a ne sljedeći tjedan“.¹

Pohvaljujem odvažnu akciju i mudrost ove majke. Nada i radost dvije su stvari koje nikad ne bismo smjeli odgađati. Mnogi ljudi provedu svoj život čekajući na „sutra“.

Kažu: „Možda će sutra stvari biti bolje“, ili: „Uvijek nam preostaje sutra“, ili: „Samo da preživim današnji dan i dočekam sutra“.

Nada i radost dvije su stvari koje nikad ne bismo smjeli odgađati.

Dok odgađaju nadu za sutra, ne doživljavaju radost današnjeg dana i to nije život za koji je Isus umro da nam ga da. Isus želi da uživamo u svojim životima danas i svaki dan.

Mir, radost, sreća, pouzdanje, odvažnost, zdravlje, bistar um, naklonost, blagoslovi, snažan brak – ovo su sve stvari koje Bog želi da iskusiš danas. Svaki put kad pomisliš: *Danas će vjerojatno biti potpuni promašaj; možda sutra bude bolje*, propuštaš najbolji Božji plan za svoj život. Ako je Bog s tobom danas – i jest; On je uvijek s tobom – ne moraš čekati na neko vrijeme u budućnosti da se počneš radovati. Možeš iskusiti Njegov pobjednički, izobilni, radošću ispunjen život danas. Apostol Pavao kaže da danas kad čujemo Boga ne otvrdnemo svoja srca pred Njegovim obećanjima (Hebrejima 3: 15). Bog radi u tvojem životu *danas* i On želi da vjeruješ *danas* i da se raduješ *danas*!

Psalam 118: 24 kaže: „**Ovo** je dan što ga stvori Jahve; radujmo se i kličimo u njemu“. Bog je ovaj dan dao s razlogom. On želi učiniti nešto posebno. Jesi li spreman primiti to? Ljudi ispunjeni nadom čine upravo to što stih kaže: Raduju se i kliču. Nije važno kakvo je vrijeme vani, kako se osjećaju, što drugi govore, koliko je stvari protiv njih ili što se događa u vijestima – ljudi koji su ispunjeni nadom kažu: „Bog je dao ovaj dan s razlogom – radovat ću se i klicati. Imat ću sretno iščekivanje da će On učiniti nešto dobro u mojem životu danas!“

Podijelit ću svoju priču: Godine 1976. došla sam do točke očaja zbog stanja u svojem životu. Mislila sam da se meni ništa dobro neće dogoditi. Iako sam bila kršćanka, nisam doživljavala pobjedu u svojem životu. Dok sam se vozila na posao, jednoga jutra u veljači te godine, vapila sam Bogu u očaju i mislim da sam po prvi put u svom kršćanskom životu iskusila što je prava vjera. Bog je stavio uvjerenje u moje srce

da On vodi brigu o mojoj situaciji. Iako se ništa nije odmah promijenilo u mojim okolnostima, nakon toga imala sam potpuni mir. Bila sam ispunjena sretnim iščekivanjem da će se nešto dobro dogoditi taj dan. Imala sam pravu nadu! Nije mi bilo važno što je Bog učinio, čak ni kad je to učinio, jer sam u svojem srcu znala da je učinjeno. Mogu iskreno reći da su se od tog trenutka stvari počele mijenjati u mojem životu. Nisu bile savršene ni na koji način, ali malo-pomalo, dan po dan, događale su se dobre stvari.

Znam da ovo pitanje može biti u tvojoj glavi: „Joyce, što ako vjerujem da će se nešto dobro dogoditi danas i ne dogodi se?“ Kao prvo, dopusti da kažem da ja čvrsto vjerujem kako se nešto dobro događa svaki dan, ali mi to možda ne vidimo. Kao drugo, ono dobro koje se događa možda nije ono čemu smo se nadali, ali nada nam je dala bolji dan nego što bismo ga imali bez nje pa je već to dobra stvar. I za kraj, reći ću da trebaš i sutra ustati s nadom, vjerujući da će ti se dogoditi nešto dobro taj dan. Bez obzira na to koliko to dana trebaš raditi, nastavi to činiti i vidjet ćeš da je Bog vjeran!

Postojanost je ključ

Nedostatak postojanosti jedna je od naših najvećih mana. Jedan od razloga zašto mnogi ljudi mogu iskusiti veliku pobjedu jedan dan, a težak poraz idući dan, njihova je svakodnevna nepostojanost. Oduševio bi se kad bi vidio koliku razliku u tvom životu može učiniti donošenje odluke da budeš postojan svaki dan. Naš život ne mijenja ono što jednom učinimo ispravno, već ono što postojano činimo ispravno! Ako si ispunjen nadom jedan dan, a ne sljedeći, neće ti se svidjeti rezultati. Ako vjeruješ da je ono što te poučavam o nadi istina, i odlučiš živjeti ispunjen nadom, onda donesi odluku da ćeš to činiti postojano. Činimo ono što je ispravno zato što je to ispravno! Obvezali smo se!

Pusti balon

Jednom sam čula za konferenciju koja se održavala u crkvenom auditoriju. Ljudima su dali balone punjene helijem i rekli da ih puste u onom trenutku službe kad budu osjetili da žele izraziti radost u svojim srcima. Tijekom službe ljudi su puštali balone prema visokom, zaobljenom stropu, ali kad je služba završila, trećina balona još nije bila puštena.

Nije li to nevjerojatno? Trećina ljudi čekala je toliko dugo da su propustili svoju priliku da se priključe slavljenju i puste svoje balone. Kao djeca Božja koja imaju priliku živjeti životom punim nade i radosti, ne moramo čekati na neko vrijeme u budućnosti kako bismo uživali u životu koji nam je Bog dao – možemo u njemu uživati upravo sada.

Toliko ljudi ima stav da bi bili jako sretni i uživali u životu *kada*. *Kada* odu na odmor, *kada* se vjenčaju, *kada* dospiju više na ljestvici uspjeha na poslu, *kada* dobiju dijete, *kada* budu imali više novca, *kada* djeca odrastu, *kada* se supružnik bude bolje ponašao prema njima – shvatio si.

Mogu se poistovjetiti s tim jer je bilo razdoblja *kada*, iako sam uživala biti u službi, nisam uvijek uživala u svakodnevnim odgovornostima i popratnim aktivnostima. Morala sam naučiti živjeti u trenutku i uživati u onome što Bog radi u meni i kroz mene *sada*, ne *kada* konferencija završi ili *kada* projekt bude gotov ili *kad* budem mogla ići na odmor. Bog mi je pokazao važnost prihvaćanja i uživanja u onome što je On radio u sadašnjosti.

Isto vrijedi za tebe. Uvijek će biti *kada* u tvom životu. Djeca te možda danas izluđuju, tvoj je šef možda danas lošeg raspoloženja, tvoje te tijelo možda danas boli, tvoje su emocije možda danas izvan kontrole, ali ništa od toga ne

mijenja činjenicu da je Bog s tobom u ovom trenutku i ima dobar plan za tvoj život... I danas je dio tog plana.

Potpuno iskoristi današnji dan

Psalam 71: 14 kaže: „A ja ću se uvijek uzdati, iz dana u dan hvaleć’ te sve više.“ Ovdje je ključna riječ u vezi s nadom „u^uvijek“. Osoba ispunjena nadom ne nada se *povremeno* ili *ponekad*. I osoba ispunjena nadom sigurno ne čeka do sutra da očekuje nešto dobro od Boga. Osoba ispunjena nadom uvijek se nada i odabire nadati se svaki dan... Kroz cijeli dan.

Dopusti da predložim nekoliko načina na koje možeš živjeti u stalnoj nadi, imajući svaki dan ispunjen sretnim iščekivanjem dobrog.

Osoba ispunjena nadom uvijek se nada i odabire nadati se svaki dan... Kroz cijeli dan.

Moli jednu odvažnu molitvu svaki dan

Ako imaš nade, nikad se ne bojiš vjerovati u velike stvari. Zapravo, volim reći da je nada platforma na kojoj stoji vjera. Zato je dobro danas doći Bogu s odvažnom molitvom. Ne možeš danas živjeti s iščekivanjem ako nisi ni imao vjeru da izneseš zahtjev.

Što god je u tvom srcu, ako se slaže s Riječi Božjom, usudi se pouzdano tražiti i onda budi u iščekivanju. Bog voli odvažne molitve. On odgovara na njih iznova i iznova u Bibliji, i još uvijek odgovara na njih danas. Vježbaj se u nadi, stoj u vjeri, traži Ga nešto odvažno i učini to **sada!**

Učini nešto zabavno svaki dan

Ponekad izgubimo našu nadu jer jednostavno izgubimo našu radost. Umjesto da uživamo u životu svaki dan, postanemo iscrpljeni računima i obeshrabreni dilemama. Zašto ne bi odlučio učiniti nešto zabavno svaki dan? To ne mora biti dnevni izlet u Disney World. To može jednostavno biti kava s prijateljem, gledanje komedije s tvojom obitelji ili šetnja parkom – što god donosi osmijeh na tvoje lice.

Ako želiš stalno biti ispunjen nadom, planiraj zabavne stvari koje će stvoriti osjećaj iščekivanja. Nada i radost idu jedna s drugom, zato planiraj nešto zabavno i kroz dan uživaj u Božjoj prisutnosti i svakom blagoslovu koji ti da.

Svi mi trebamo zabavne i ugodne stvari kojima se možemo radovati. Danas sam pisala nekoliko sati. Također planiram kasnije ići na kavu s nekim prijateljima, otići u kupovinu i ići navečer na večeru. Kada planiram svoj dan, uvijek uključim nešto čemu se mogu radovati. Nemoj čekati odlazak u mirovinu da bi počeo razmišljati o uživanju u životu. Uživaj u životu **sada!**

Blagoslovi barem jednu osobu svaki dan

Volim gledati okolo i pronalaziti ljude koje mogu blagosloviti. Takav je blagoslov blagoslivljati druge! Ako zaista želiš uživati u svom danu, predlažem da pomogneš nekom drugom da uživa u svom. Možda možeš nekome platiti ručak, dati ohrabrujući kompliment ili mu reći da ti je važan i da ga cijeniš.

Pitaj Boga da ti pokaže kako možeš biti blagoslov i onda slijedi Njegove upute. Dok gledaš da ispuniš potrebe drugih, iznenadit ćeš se kad vidiš kako je lako nadati se i vjerovati da će Bog ispuniti tvoje potrebe! Nemoj odgađati biti blagoslov. Učini to danas! Budi blagoslov **sada!**

Zapiši svaki dan barem jedan način na koji te Bog blagoslovio

Nada obiluje u atmosferi zahvalnosti. Ako želiš živjeti s nadom na kontinuiranoj razini, provedi svaki dan tražeći načine na koje te Bog blagoslovio. Bit ćeš iznenađen brojem stvari koje ćeš otkriti. Što više uviđaš kako te Bog blagoslivlja **sada**, to ćeš se više moći nadati da ćeš vidjeti još veće stvari.

Na kraju svakog dana uzmi trenutak da zapišeš te stvari. Počni pisati dnevnik „svjedočanstava o nadi“. Nekada ćeš imati jednu ili dvije stvari koje ćeš zabilježiti, a nekada 10 ili 20 stvari koje će ispuniti cijelu stranicu. Počni bilježiti Božju dobrotu u svojem životu i gledaj kako je lako nemati nijedan dan bez živuće nade.

Probudi nadu u sebi!

Pusti nadu da raste upravo sada. Ne moraš čekati dani-ma, tjednima, mjesecima ili godinama da počneš očekivati da Bog nešto učini. On je s tobom i On već radi u tvom životu. Moli se za veću svjesnost toga kako nikad ne bi propustio vidjeti što Bog radi u tvom životu.

Uvijek će postojati kušnja da živiš u odugovlačenju koje ide uz kada radije nego u moći koja ide uz sada. Ne dopusti da te dnevne poteškoće nagovore da odgodiš svoje očekivanje Božje dobrote. Zato probudi nadu u sebi. Nešto se sjajno može dogoditi danas. Proboj se može dogoditi danas. Nemoj čekati sutra da to počneš vjerovati – vjeruj danas.

**Uvijek će postojati
kušnja da živiš u
odugovlačenju koje
ide uz kada radije
nego u moći koja
ide uz sada.**

PETNAESTO POGLAVLJE

Izgradi Božju perspektivu

Blagoslovljen je čovjek koji se uzda u Jahvu i kojem je u Jahvi nada i pouzdanje.

Jeremija 17: 7

„Bog je jedini koji može od doline nevolje učiniti vrata nade.“

Catherine Marshall

Ponekad jednostavno ne znaš kako stvari mogu uspjeti. Jesi li se ikad tako osjećao? Čitaš svoju Bibliju svaki dan, pokušavaš zadržati pozitivan stav, imaš dobre prijatelje koji te ohrabruju da ustraješ, ali koliko god se trudio, i dalje si obeshrabren. Jednostavno ne možeš iskusiti nadu o kojoj govorimo u ovoj knjizi. Naravno, imaš dana koji su više ispunjeni nadom od drugih, ali ne smatraš sebe osobom koja je ispunjena nadom.

Nisi jedini koji se tako osjeća. Mnogi se ljudi bore da pronađu nadu – i još se više njih bori da zadrži nadu. Nada ne može biti utemeljena na tvojim okolnostima; mora biti utemeljena isključivo na Kristu. Nada se ne pojavljuje samo zato što ti to želiš. Nada je nešto što treba njegovati i razvijati, i redovito je proučavanje Riječi Božje gorivo koje je hrani. Ne moraš čekati – nada je ovdje. Možeš danas početi primati nadu. Ne moraš čekati da je osjetiš, ali možeš jednostavno donijeti odluku da je život bez nade očajan, pa zašto ne postati ispunjen nadom **sada!** Očekuj da će ti se nešto dobro

dogoditi danas! Jedna od najvažnijih stvari koju možeš učiniti da bi živio životom nade – životom ispunjenim sretnim iščekivanjem dobrog –ta je da izgradiš Božju perspektivu. Dokle god gledaš situacije u svojem životu kroz naravnu, tjelesnu perspektivu, bit ćeš u kušnji da se osjećaš beznadno i poraženo. Ali kad počneš gledati svoj život onako kako ga Bog gleda, nada preuzima.

To se dogodilo s Abrahamom. U Postanku u 15. poglavlju Abraham se osjećao prilično beznadno. Bog je dao obećanja Abrahamu da će on biti otac mnogih naroda (Postanak 20: 12) i da će zemlja Kanaan pripasti njegovim potomcima (Postanak 12: 5-7), ali Abraham jednostavno nije vidio kako se to može dogoditi. On je volio Boga i želio je imati nadu, ali nije imao djece. Kako će Bog od njega stvoriti veliki narod ako Abraham nema nijednog nasljednika?

U Postanku 15: 2-3 Abraham je molio jednu od onih molitvi koje svi molimo s vremena na vrijeme. Rekao je: „Gospodine moj, Jahve, čemu mi Tvoji darovi kad ostajem bez potomka?...“ I nastavio je: „Kako mi nisi dao potomka...“ Abraham je bio frustriran. Gledao je na stvari iz svoje perspektive i njegova perspektiva nije nudila mnogo nade.

Znajući da Abraham ne vidi širu sliku, Bog je učinio nešto sjajno. Postanak 15: 5 kaže:

Izvede ga van (iz njegovog šatora pod vedro nebo) i reče: „Pogledaj na nebo i zvijezde, prebroj ako ih možeš prebrojiti.“ A onda doda: „Takvo će biti tvoje potomstvo.“

Usred Abrahamove gozbe žalosti, Bog je znao što treba Abrahamu– trebala mu je promjena u perspektivi. Dok se on beznadno molio Bogu iz svoje perspektive – o jednom

nasljedniku – cijelo to vrijeme Bog ga je planirao blagosloviti bezbrojnim potomcima. Zato ga je Bog izveo van i dao Abrahamu novu perspektivu: nebo puno zvijezda. Onog trenutka kad je Abraham dobio Božju perspektivu, njegova je nada oživjela. Rimljanima 4: 8 kaže: „U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane ocem naroda mnogih po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo.“

Abrahamova je priča tako ohrabrujuća. Pokazuje da čak i najbolji među nama mogu biti obeshrabreni s vremena na vrijeme. Prirodno je ispitivati Boga kad ne možemo vidjeti kako obećanje može postati stvarnim. Ali ne moramo zaglaviti u tim osjećajima sumnje i obeshrabenosti. Bog nam želi dati svoju perspektivu kako bi nas ispunio nadom i vjerom. Umjesto da gledamo iz svoje perspektive, Bog nam želi pokazati širu perspektivu – svoju perspektivu – jer Njegova perspektiva mijenja sve.

Umjesto da gledamo iz svoje perspektive, Bog nam želi pokazati širu perspektivu – svoju perspektivu – jer Njegova perspektiva mijenja sve.

Stavi Božje naočale

Stavimo ono što ja zovem „Božje naočale“ i pogledajmo neke stvari iz Božje perspektive. On vidi stvari mnogo drukčije nego mi jer On vidi kraj od početka.

Kako te Bog vidi? On te voli više nego što ćeš ikada razumjeti i ima dobar plan za tvoj život. Nikad nisi sam jer je On uvijek s tobom. Božji oprost veći je od svakog grijeha koji si učinio. Njegova je milost nova svaki dan. Bog ti je dao moć kao vjerniku i ne moraš živjeti poraženim životom. Učinjen si potpuno novim u Kristu, dan ti je novi život i možeš pustiti

sve što je iza tebe i gledati naprijed prema stvarima koje dolaze. Kada znaš tko si u Kristu – i kako te Bog gleda zbog žrtve Njegovog Sina – to mijenja način na koji živiš.

Bog je pogledao sve što je stvorio i rekao da je dobro (Postanak 1: 31). Ti si dio stvorenja, i ti si dobar. Ali može nam biti teško vjerovati u to. Ne govorim o tvojemu tijelu. Apostol Pavao kaže: „Znam da nikakvo dobro ne stanuje u meni, to jest u mom tijelu“ (Rimljanima 7: 18). Naše je tijelo puno mana i svi mi griješimo. Kada Bog kaže: „Dobar si“, On govori o nanovo stvorenom duhovnom tebi!

Njegovo smo, naime, stvorenje, stvoreni u Kristu Isusu (nanovo rođeni) radi djela ljubavi koja Bog unaprijed pripremi (od početka isplanira) da u njima živimo (da živimo dobrim životom kojeg je On unaprijed odredio i pripremio za nas).

Efežanima 2: 10

Iznimno je važno da počnemo shvaćati stvarnosti novog rođenja i da se počnemo identificirati s njima. Mnogo se ljudi ponaša loše jer misle da su oni loši - *vjeruju* da su loši. Ljudi često zaglave u grešnom stilu života jer ne vjeruju da su oslobođeni od njega kroz Krista. Gledaju na to što su uvijek bili i ne razumiju pravu moć novog rođenja – ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je nastalo (2. Korinćanima 5: 17).

Koliko god to teško bilo razumjeti ili uistinu vjerovati, Bog nas sada vidi kao pravedne kroz Krista.

Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini (doslovno) mjesto nas grijehom, da mi u Njemu postanemo pravednošću Božjom (ono što trebamo biti, prihvaćeni i u pravom odnosu s Njim, po Njegovoj dobroti).

2. Korinćanima 5: 21

Kao netko tko se osjećao „krivom“ većinu mog života, učenje o pravednosti kroz Krista bilo je i jest toliko oslobađajuće i predivno za mene. Volim pomagati ljudima da to razumiju kako bi se prestali odbacivati jer ne mogu biti savršeni na dnevnoj razini. Naša pravednost pred Bogom ne temelji se na onom što mi činimo, već na onom što je Isus učinio.

Dok učimo sve više o ljubavi, prihvaćanju i milosti Božjoj, primijetiti ćemo kako nada postaje naš stalni suputnik. Ja se iskreno ne mogu sjetiti kad sam se zadnji put osjećala beznadno! Možemo naučiti vjerovati Bogu i uvijek imati pouzdanje da, dok rastemo i mijenjamo se, Bog vidi našu ljubav, predanost Njemu i gleda nas kroz to da smo pravedni pred Njim.

Postoji velika razlika između toga tko si i što činiš. Zato potičem ljude da odvoje svoje „tko su“ od toga „što čine“. Ti si dijete Božje. Ti si nanovo rođen. Ispunjen si Njegovim Duhom. Umjesto da gledaš na svoje tijelo, prihvati Božju perspektivu i gledaj na svoj duh. Vidi sebe u ogledalu Riječi Božje i onda postani uzbuđen zbog toga tko si u Kristu Isusu.

Potičem te da prihvatiš Božju perspektivu u vezi sa svojim kušnjama. Gledaj na njih onako kako Bog gleda na njih. On vidi da su one privremene. Nijedan problem ne traje vječno, zato zadrži nadu u sebi jer je tvoj proboj bliže nego što misliš. Kad gledaš kroz Božje naočale, morat ćeš reći: „Ovo neće trajati vječno i ja ću to nadvladati!“

Kada se nađeš stjeran u kut, kad se sve okrene protiv tebe i počne se činiti kao da ne možeš izdržati više ni minute, nikad ne odustaj u tom trenutku jer je upravo to mjesto i vrijeme kad se plima okreće.

Harriet Beecher Stowe

Bog želi da prođeš s Njim sve to do kraja. Ustrajanje ili odustajanje naš je izbor. Bog nam daje svoje obećanje, ali na nama je da čvrsto stojimo i izdržimo svaku oluju u životu. Naravno, Bog nam pomaže. On nam daje svoju milost, svoju snagu i svoje ohrabrenje, ali na kraju mi moramo odlučiti ustrajati ili odustati. Jedna je od prednosti kušnji ta što ih Bog koristi da nas ojača za teškoće.

Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho u strahu, jer Ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim (jačam) i pomažem ti...

Izaija 41: 10a

Ovo je sjajan stih koji nam kaže da čak i kad prolazimo kroz nešto teško, Bog će iz toga izvući nešto dobro. On čini mnoge stvari, a jedna od njih ta je da nas čini jačima. Postajemo ojačani za teškoće. Drugim riječima, stvari koje su nas prije uzrujavale, plašile ili zabrinjavale, više nam uopće neće smetati.

Osoba koja vježba u teretani s utezima dobit će mišiće, ali kad dosegne određenu točku, jedini način na koji može dobiti još mišića je da podiže teže utege. Kad tražimo od Boga da nas unaprijedi u bilo kojem području života, možemo očekivati da Bog učini prvo nešto u nama prije nego što učini nešto za nas. Možemo reći da se trebamo naviknuti na dizanje težih utega u duhu.

Na primjer, molimo se da imamo što više ljubavi, ali to može značiti da ćemo se onda i naći u blizini ljudi koje je teško voljeti. Sjećam se da sam jednom molila za sposobnost da volim one koje je teško voljeti! Nekoliko tjedana kasnije mrmljala sam Bogu u molitvi o teškim ljudima koji su se našli oko mene i On me podsjetio da ne mogu naučiti voljeti one koje je teško voljeti ako sam samo oko ljudi koji me ne iritiraju ni na koji način.

Kad se molimo Bogu da nas koristi na veći način, trebamo se sjetiti da je Pavao rekao da su mu se otvorila velika vrata za rad i da je s njima došlo mnogo protivnika (1. Korinćanima 16: 9). Sotona se suprotstavlja svemu dobrom. On mrzi rast i napredak bilo koje vrste, ali ako budemo postojani, Bog će nas osloboditi i istovremeno nam pomoći da duhovno rastemo kroz teškoće.

To ne znači da je Bog autor naših problema, ali ih On sigurno koristi na mnogo načina kako bi nam pomogao. Kad si usred izazovne ili bolne situacije, pokušaj razmišljati o svemu dobrom koje može proizaći iz nje, umjesto samo o tome kako je teška. Kad nestane svaki razlog za nadu, nadaj se dalje u vjeri, kao što je Abraham činio.

Iz Božje perspektive, dobre se stvari događaju čak i dok čekaš na svoj proboj ili oslobođenje. Rasteš duhovno, razvijaš strpljenje, izdržavaš test i kad ga prođeš, iskusit ćeš promaknuće. I veličaš Boga time što Ga voliš sada jednako kao što ćeš Ga voljeti kada se tvoje okolnosti promijene.

Kušnje su vrijedne. Bole, ali su vrijedne! Svi prolazimo kroz njih, ali ne prođemo svi kroz njih uspješno. Često kažem da nakon testa neki ljudi imaju svjedočanstvo, a neki samo mrmljanje.

Stvori od nade naviku

Kako bi imao Božju perspektivu, možda ćeš morati razviti nove rutine u svom svakidašnjem životu – neke nove navike. Kad čuješ riječ „navike“, možda odmah pomisliš na loše navike (jer loše navike danas dobiju najviše pažnje), ali možeš razviti i dobre navike. Zapravo, možeš od nade stvoriti naviku. Nada može biti nešto što razvijaš s vremenom dok jednostavno ne postane dijelom tebe.

**Možeš od nade
stvoriti naviku.**

Stav iščekivanja – gledanje, čežnja i očekivanje da će Bog učiniti nešto predivno - nije nešto što će ti uvijek doći prirodno. To je stav uma ispunjen nadom koji ćeš morati namjerno razvijati dok ti ne postane prirodan... Navika. To možeš činiti tako što ćeš se podsjećati na to da iščekuješ dobre stvari. Možda ćeš morati staviti natpise po cijeloj kući koji će te podsjećati da srce ispuniš nadom.

Vjerujem u upošljavanje svih potrebnih metoda kada radim na razvijanju navike. Dobre navike ne ostavljaju mjesta za loše i ako imamo naviku nade, u našim umovima i srcima neće biti mjesta za beznadnost, obeshrabrenost i očaj.

Habakuk 2: 2 kaže:

Tada Jahve odgovori i reče: Zapiši viđenje, ureži ga na pločice, da ga čitač lako čita.

Zapiši svoju viziju. Ne mora biti ništa dugačko ni opširno. Možeš napraviti malene natpise koji se „lako čitaju“ u prolazu. Razmisli koliko bi više nade imao...

- Kad bi se ujutro, dok pereš zube, na zrcalu nalazio natpis na kojem piše: „Nada je važna. Ne zaboravi danas vjerovati da će Bog učiniti nešto predivno u tvom životu.“
- Kad bi se u hodniku nalazio natpis na kojem piše: „Nada je sretno iščekivanje dobrog. Budi sretan. Bog je pripremio dobre stvari za tebe.“
- Kad bi u kuhinji, dok praviš doručak, ondje bio natpis iznad štednjaka na kojem piše: „Budi uzbuđen. Bog kuha nešto sjajno danas.“
- Kad uđeš u auto jer ideš na posao, voziš djecu u školu ili se nalaziš s prijateljem na kavi, a ondje je natpis na

kojem piše: „Probudi nadu u sebi. Bog je s tobom danas, i On uživa u tome da bude dobar prema tebi.“

Ne znam za tebe, ali u meni se već raspirila nada! Ako želiš živjeti životom nade, učini što god je potrebno. Mnogo je stvari tijekom tvojeg dana koje ti pokušavaju ukrasti nadu. Odluči da ćeš nadvladati „kradljivce nade“ podsjetnicima nade. Polijepi ih posvuda! To je posebno važno ako si imao sklonost ka negativnosti ili depresiji ili ako prolaziš kroz jako teško razdoblje.

Što se više popneš, bolje vidiš

Moram priznati, baš i nisam neki penjač. Ti možda jesi, ali to nije nešto što ja volim. Radije bih provela vikend družeći se s mojom djecom nego istraživala šume i planinske staze. Ali rekli su mi da se planinari, kada pokušavaju utvrditi gdje se točno nalaze, pokušavaju popeti što više. Veća visinska točka pruža im bolju perspektivu. Bilo da se moraju popeti na drvo, potrčati uzbrdo ili se uspeti na veliki kamen, penjači idu što više. Znaju da, što više idu, dalje mogu vidjeti.

Mislim da to isto vrijedi danas za mene i tebe. Ponekad je teško vidjeti kamo idemo jer imamo ograničen vid. Može nas zbuniti naša okolina tako da ne znamo kamo trebamo ići jer nemamo pravu perspektivu. Naša nada i smjer postanu umanjeni našim prijašnjim neuspjesima, maglom niskih očekivanja i kanjonima očaja.

Kako bi dobio Božju perspektivu, trebaš ići više. Penješ se pored nezahvalnosti; planinariš iznad sumnje i obeshrabrenja. Ako odabereš viša očekivanja i veću nadu, vjerujem da ćeš početi dobivati bolju perspektivu – božansku perspektivu. I kad se to dogodi, moći ćeš vidjeti dalje nego ikad prije.

Probudi nadu u sebi!

Možeš odrediti kakvim ćeš životom živjeti, ovisno o tome na koji način odlučiš gledati sebe i situacije u svojem životu. Ako gledaš na svoje mane i neuspjehe, misleći da su to stvari koje te određuju, nećeš se nadati da će Bog učiniti mnogo u tvojem životu. I ako gledaš na svoje probleme i pričaš stalno o njima, oni će se činiti prevelikim da bi ih mogao nadvladati, i nada će ti se činiti kao nešto što je teško zadržati.

Ali, srećom, postoji drukčija perspektiva. Božja perspektiva za tebe i tvoj život bolja je perspektiva... I jedina je koja je važna. Kad te Bog pogleda, On je pun ljubavi i već je sastavio sjajan plan za tvoj život. Jeremija 29: 11 kaže: „Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam – riječ je Jahvina – naume mira, a ne nesreće: da vam dam budućnost i nadu.“ Zato probudi nadu u sebi. Bog te blagoslovio u prošlosti i On obećaje da će te blagosloviti u budućnosti. Svaki put kad nisi siguran kako će to ispasti, iziđi navečer van i gledaj u zvijezde. Bog je održao svoje obećanje Abrahamu i On će održati svoja obećanja koja je dao tebi.

ŠESNAESTO POGLAVLJE

Izbor je na tebi

Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti! I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.

Filipijanima 4: 6-7

„Nada je snaga da budemo radosni u okolnostima za koje znamo da su očajne.“

G. K. Chesterton

Predivno je znati da je nada ovdje – na raspolaganju je tebi i meni danas. Ali kako bismo živjeli u stvarnosti te istine, postoji neprijatelj nade kojeg trebamo poraziti: briga.

Briga je žestoki neprijatelj nade. Nemoguće je istovremeno biti pun nade i pun brige. Moraš odabrati

**Nemoguće je
istovremeno biti pun
nade i pun brige.**

jedno od toga dvoje jer su dijametralno suprotni. Nada vidi sve dobre stvari koje se mogu dogoditi; briga se manifestira kao predviđanje najgoreg. Brine se da se može dogoditi nešto loše. Briga i strah idu ruku pod ruku i ostave nas u razmišljanju da možda možemo teškoću privesti kraju ako samo shvatimo što učiniti u vezi s tom situacijom. I iako nam Biblija ponavlja da je briga beskorisna i da se ne brinemo, to je jedna od najvećih kušnji s kojom se suočavamo. Treba vremena za promjenu iz pouzdanja u same sebe, da možemo riješiti svoje probleme, u potpuno pouzdanje u Boga.

Naišla sam na ilustraciju koja prikazuje što je ključ za nadvladavanje brige i za život u punini nade...

Pastor je bio na dugom letu od jednog mjesta do drugog. Prvo upozorenje na nadolazeće probleme došlo je kada je znak u avionu pokazao: „Vežite pojaseve.“ Zatim je, ubrzo nakon toga, smireni glas rekao: „Nećemo posluživati pića u ovom trenutku jer očekujemo blage turbulencije. Molimo vas, pobrinite se da je vaš pojas učvršćen.“

Kad je pastor pogledao oko sebe, postalo je očito da su se mnogi putnici uznemirili. Zatim je stjuardesa rekla: „Žao nam je što ne možemo posluživati obrok u ovom trenutku. Još je turbulencija pred nama.“ I onda je počela oluja. Upozoravajući gromovi mogli su se čuti jače od buke avionskih motora. Munje su rasvijetlile zamračeno nebo i u samo nekoliko trenutaka taj je veliki avion bio kao čep nošen valovima na nebeskom oceanu. U jednom je trenutku avion bio nošen zastrašujućim zračnim strujama, a u sljedećem je propadao kao da se ruši.

Pastor je priznao da je dijelio nelagodu i strah s onima oko sebe. Rekao je: „Dok sam gledao okolo po avionu, mogao sam vidjeti da su gotovo svi putnici bili uzrujani i preplašeni. Neki su se molili. Budućnost se činila zastrašujućom i mnogi su se pitali hoće li izdržati oluju. Onda sam odjednom ugledao malenu djevojčicu. Činilo se da za nju oluja ništa ne znači. Podvukla je svoja stopala pod sebe sjedeći na svojem sjedalu; čitala je knjigu i sve je u njezinom malenom svijetu bilo mirno i stabilno. Nekad bi zatvorila oči, zatim

opet nastavila čitati; onda bi protegnula noge, ali brige i straha nije bilo u njezinom svijetu. Kad je strašna oluja udarala avion, kad se naginjao na sve strane, kad se zastrašujuće podizao i propadao, kad su svi odrasli u njemu bili prestrašeni do smrti, to čudesno dijete bilo je potpuno mirno i bez straha.“

Pastor nije mogao vjerovati svojim očima. Zato nije bilo iznenađujuće kad se naš pastor, nakon što je avion konačno stigao na svoje odredište i svi su se putnici žurili da ga napuste, približio da razgovara s djevojčicom koju je tako dugo gledao. Nakon komentiranja oluje i aviona pitao ju je zašto se nije bojala.

Dijete je odgovorilo: „Zato što je moj tata pilot i on me vodi kući.“¹

Kakva sjajna ilustracija za to kako pronaći mir, čak i usred oluje. Djevojčica uopće nije bila preplašena ili uznemirena jer je vjerovala da njezin tata zna što radi. Svi ostali bili su usredotočeni na oluju, u panici i brizi da neće preživjeti. Ali te misli nikad nisu prošle kroz glavu te djevojčice. U njezinim je mislima njezin tata u potpunoj kontroli čitavo vrijeme – nije se imala oko čega brinuti.

Ako želiš nadvladati brigu u svojem životu, potičem te da prihvatiš ovakav stav. Umjesto da pretpostavljaš najgore kad god stvari postanu teške, imaj vjere sjesti i opustiti se. Može doći do turbulencija i ljudi oko tebe mogu pokazivati znake straha, ali ti znaš nešto što oni možda ne znaju... Tvoj je nebeski Otac pilot. On te neće razočarati. On je u kontroli čitavo vrijeme.

**Umjesto da
pretpostavljaš
najgore kad god
stvari postanu teške,
imaj vjere sjesti
i opustiti se.**

Mir u oluji

Rimljanima 8: 24-25 kaže ovo o nadi:

Nadom smo naime spašeni. A nada koja se vidi nije nada, jer kako se onda tko može nadati onomu što vidi? Ali ako se nadamo onomu čega ne vidimo, postojano ga i pribrano čekamo.

Što je pribranost? To znači da su naše emocije pod kontrolom. Kada se netko emocionalno uznemiri, možda mu kažeš: „Saber se.“ Biblija poučava da će nam nada dopustiti da čekamo na Boga sa stavom strpljenja i pribranosti. Drugim riječima, dok čekamo na Boga, možemo ostati mirni. Nećemo biti mahniti niti zastrašeni, i čak i ako smo kušani u tom smjeru, možemo to nadvladati tako da se sjetimo da nas Bog voli i da nas neće zapustiti. Nemoj se samo „pokušavati“ ne uzrujati nego umjesto toga suoči zabrinute misli s podsjetnicima o tome kako te Bog izbavio u prošlosti i znaj da će to opet učiniti. Možda padnemo, ali nikad nećemo otpasti!

Nada donosi mir i pribranost. Nada kaže: „Ne vidim odgovor na moju situaciju naravnim očima, ali po vjeri vjerujem da Bog radi“. Uvijek se sjeti da je briga potpuno gubljenje energije. Iscrpljuje nas mentalno i emocionalno i ne donosi ništa dobro. Briga ne mijenja ništa osim nas samih! Zbunjuje nas kada mahnito tražimo odgovore u našim umovima na probleme za koje samo Bog ima odgovor. Bog nije autor zbunjenosti, On je Princ mira. On želi da živiš u nadi kako bi ti, čak i tijekom dana kada se sve oko tebe kreće izvan kontrole, mogao biti čvrst u svojem uvjerenju da će se dogoditi nešto dobro. Vjeruj u to, meditiraj nad tim, govori to i ohrabruj druge koji se nose s kušnjama.

Zamisli par roditelja koji sjede na nogometnoj utakmici svojega sina. Jedan je od roditelja uvijek kronično zabrinut,

drugi nije. Zabrinuti roditelj pretpostavlja najgore; drugi roditelj vjeruje u najbolje.

Njihov je sin u drugom razredu – trči okolo, šuta loptu, zabavlja se. Najednom se okrene, zabije se u protivnog igrača, padne i ogrebe koljeno. Ovo, naravno, uzrokuje nekoliko suza i sva druga djeca čekaju da se njemu povije koljeno. Oba roditelja brižno gledaju na teren kako bi vidjela je li njihov sin dobro (i jest), ali njihov pogled na život uzrokuje da imaju drastično drukčije reakcije. Roditelj koji živi sa strpljenjem i pribranosti pažljivo gleda kako trener ide provjeriti dijete. Taj roditelj ima određenu razinu zabrinutosti, kao svaki drugi roditelj, ali kada postane očito da dječak samo treba flaster i komad naranče, on entuzijastično pokaže djetetu palac gore i ohrabri ga da nastavi uživati u utakmici. Taj optimistični roditelj nije nesvjestan situacije, ali odbija biti nemiran samo zato što postoji mogućnost ozljede. On ima zdravo i sretno očekivanje dobrog umjesto nezdravog i jadnog straha da će se dogoditi nešto loše.

Zabrinuti roditelj ima potpuno drukčiju reakciju. Taj roditelj mahnito trči prema terenu. Prije nego što trener, čak i sudac, mogu provjeriti je li dječak dobro, zabrinuti je roditelj već ondje, uznemireno pregledava koljeno i pita se koliki će biti bolnički račun. Sjeti se da se radi samo o izgrebanom koljenu, ali zabrinuti roditelj ima vrlo malo pribranosti. On radi veliku scenu, nosi dječaka s terena, juri u auto već zamišljajući dijete u gipsu i na štakama.

Možda si prisustvovao takvim scenama u životima ljudi oko tebe (ili možda u vlastitom životu). Ljudi koji se raspadnu na prvi znak nevolje često kažu: „Ja se jednostavno uvijek brinem“, pronalazeći izliku za svoje ponašanje kao da je to njihova karakterna osobina. Ali briga je neprijateljevo oružje namijenjeno da ukrade tvoju radost i radost onih oko

tebe. To nije karakterna osobina; utemeljena je na strahu i nedostatku pouzdanja u Boga.

Ne moraš ići kroz život bojeći se najgoreg. Ne moraš postati mahnit i emocionalno izgubiti kontrolu pri svakom izgrebanom koljenu. Možeš živjeti s uvjerenjem ispunjenim nadom da će stvari ispasti dobro. Zapravo, ispast će bolje nego dobro – bit će sjajne! Bog je u kontroli i kad vjeruješ Njegovom planu za svoj život, nada, mir i pribranost bit će prirodan rezultat. To ne znači da se nećemo morati nositi s neugodnim okolnostima, ili da će sve u životu biti onako kako bismo htjeli da bude, ali znači da možemo odabrati vjerovati u najbolje ili vjerovati u najgore – o nama ovisi!

Umirujući utjecaj nade

Ljudi, uključujući kršćane, mogu imati velik problem s nedostatkom stabilnosti – i taj nedostatak stabilnosti dolazi zbog brige i straha. Briga uzrokuje da ljudi budu gore-dolje s emocijama i njihovi umovi mogu divljati zbog pomahnitailih misli. Nikad ne znaš na što ćeš naići s članovima obitelji ili prijateljima koji se brinu. Njihove se emocije temelje na događajima u danu pa su nepredvidivi i nepouzđani. Oni ne žele biti ovakvi; to je jednostavno ono što briga čini. Htjeli bi biti mirni, ali pogrešno misle da je jedini način na koji mogu biti mirni taj da njihove okolnosti postanu ugodne.

Provela sam mnogo godina u emocionalnim usponima i padovima i neprestano sam se molila da Bog popravi moje probleme kako bih ja mogla biti mirna. Sada znam da je Božji cilj da mi budemo mirni u oluji kao što je Isus bio. Zašto Bog jednostavno ne makne naše probleme? Ionako bi mogao kad bi htio. Odgovor je jednostavan, u svijetu smo i u njemu ćemo imati patnje (Ivan 16: 33). Da nikad nemamo

poteškoća, morali bismo izaći iz svijeta. Zasad smo tu. Biti tu nije uvijek lako, ali Bog nas je opremio svime što nam treba da ostanemo mirni i uživamo u životu bez obzira na sve.

Budi realističan

Potičem te u svakom poglavlju ove knjige da očekuješ dobre stvari, ali to ne znači da bismo trebali imati nerealistična očekivanja. Nerealistično je očekivati da ljudi budu savršeni i da te nikad ne povrijede ili da svaki dan tvojeg života stvari budu onakve kakve ti želiš da budu. Vjerovanje da će se dogoditi dobre stvari pomoći će ti da prođeš kroz oluje života i stigneš na svoje odredište. Mi prolazimo kroz razne stvari, ali hvala Bogu što „*prolazimo*“ kroz njih. Prolaženje kroz njih možda nije ugodno, ali je svakako bolje od toga da zaglaviš i nikad ne prođeš kroz njih.

Ne budim se očekujući probleme, ali svjesna sam da oni mogu doći i već sam odlučila ostati puna nade i imati pozitivno očekivanje da će stvari izaći na dobro! Mi smo više nego pobjednici i za mene to znači da možemo imati sigurnost u pobjedu čak i prije nego što imamo problem. „Pobjednik“ postaje naš novi identitet! Ne moramo živjeti s mentalitetom žrtve jer smo sigurni da na kraju mi uvijek pobjeđujemo!

Potpuna uvjerenost u te stvari omogućuje nam da budemo stabilni i mirni. U 1. Korinćanima 15: 58 apostol Pavao kaže da možemo biti „čvrsti, nepokolebljivi, uvijek napredujući u djelu Gospodnjem“. Kakav sjajan opis toga što znači slijediti Isusa. Točno ovako može živjeti osoba koja je učinila Boga temeljem svog života. „Čvrst“, „stabilan“ i „nepokolebljiv“ karakteristike su koje razvijemo nakon što smo odbacili brigu i odlučili stalno živjeti u nadi.

Nada donosi snagu i stabilnost u tvoj život. Kad imaš poznanje da je Bog u kontroli i da će učiniti nešto sjajno u tvojoj situaciji, onda nisi mahnito nošen olujama u životu; naprotiv, usidren si i siguran jer je tvoja nada u Gospodinu.

Tko si ti: sup ili kolibrić?

U članku u Reader's Digest piše: I kolibrić i sup lete nad pustinjama naše države. Sve što supovi vide je trulo meso jer je to ono što traže. Njima pogoduje takva hrana. Ali kolibrići ignoriraju smrdljivo meso mrtvih životinja. Oni traže višebojne cvjetove pustinjskih biljaka. Supovi žive od onog što je bilo. Žive od prošlosti. Hrane se onim što je mrtvo i nestalo. Ali kolibrići žive od onog što jest. Oni traže novi život. Hrane se svježinom i životom. Svaka ptica pronalazi ono što traži. Kao svi mi.“²

**Razlika između
supa i kolibrića
uvelike je kao
razlika između
brige i nade**

Razlika između supa i kolibrića uvelike je kao razlika između brige i nade. Poput supa, briga se hrani stvarima u kojima nema života: negativnost, pesimizam, strah, tjeskoba. To je ružan način života, pustošenje mrtvih i umirućih stvari zbog hrane. Ali nada je drukčija. Poput kolibrića, nada je lijepa. Nada traži novi život, hraneći se onim što je svježije i novo.

Kao djetetu Božjem pripada ti pravo da uživaš u životu, ali kako bi to mogao, morat ćeš odabrati biti pozitivan, tražeći ono što je svježije i novo. Biti pozitivan znači aktivno tražiti dobre stvari. Stalno vjeruješ i tražiš dobre stvari koje Bog ima za tebe, ne gledaš i ne očekuješ sljedeću katastrofu.

Nije dovoljno samo riješiti se negativnosti – to je samo početak. Imaš priliku riješiti se negativnosti... I onda prigriliti pozitivan pogled na život!

Sjećam se kad je Bog mene suočio s posljedicama negativnosti i izazvao me da prestanem razmišljati i pričati negativne stvari. Uspjela sam nekoliko mjeseci i mislila da mi stvarno dobro ide, ali i dalje nisam vidjela nikakve pozitivne promjene u mojim okolnostima. Dok sam razmišljala o tome, osjetila sam kako mi Bog pokazuje da, iako sam prestala biti negativna, nisam postala pozitivna. Bog želi ne samo da prestanemo činiti krive stvari već da počnemo činiti ispravne stvari. Apostol Pavao naučava da lopov više ne treba krasti već raditi kako bi mogao pomoći drugima u potrebi. Rekao je da trebamo izbjegavati ljutnju i ogorčenost i umjesto toga biti prijazni prema svima, puni milosrđa (Efežanima 4: 28, 31-32).

Bog želi zamijeniti svjetovne principe božanskim principima. To je vidljivo kroz cijelu Bibliju. On uzme naš grijeh i daje nam svoju pravednost. On uzme naše terete i daje nam svoj mir. On uzme našu tugu i daje nam svoju radost. On makne lošu stvar i donese dobru stvar.

Evo kako to može izgledati u tvom životu...

- Možda si se prestao ponašati loše prema nekome. To je pravi korak. Ali sada učini sljedeći korak i postani dobar prema toj osobi, blagoslivljajući je u svakoj prilici.
- Možda si prestao govoriti loše stvari o ljudima, ali sada trebaš postati agresivan u pronalaženju dobrih stvari koje možeš reći o njima.
- Možda si prestao prigovarati cijelo vrijeme o teškim stvarima u svojem životu. To je pravi korak. Ali sad učini sljedeći korak i postani zahvalan za sve dobre stvari koje iskusiš svaki dan.

- Možda si prestao pretpostavljati da ćeš imati grozan dan ujutro kad se probudiš. To je pravi korak. Ali sada učini sljedeći korak i počni vjerovati da ćeš imati sjajan dan u Bogu.

Kao što sam spomenula u prethodnom poglavlju, Biblija kaže da je Bog pogledao sve što je stvorio i rekao da je dobro (Postanak 1: 31). Sviđa mi se kako je Bog uzeo trenutak da prepozna i ocijeni ono dobro. Mislim da mi trebamo činiti isto. Odaberimo biti kolibrići, ne supovi. Odložimo negativne stvari i krenimo u potragu za dobrim stvarima. Ne znam za tebe, ali ja bih radije bila kolibrić nego sup.

Probudi nadu u sebi!

Ako si se nosio s brigom ili tjeskobom u svojem životu, ovo može biti trenutak proboja za tebe. Možeš odlučiti živjeti svoj život ispunjen nadom u Boga, uzbuđen i optimističan zbog Njegovog plana za tvoj život. Briga nije dio tvog DNK. Ona je neprijatelj kojeg možeš poraziti uz Božju pomoć.

Kad se pojave teške situacije, ne moraš paničariti i raspasti se; možeš biti ispunjen mirom i potpuno pribran. Gospodin je tvoja Stijena i On će te usidriti tako da više ne budeš nošen olujama života. Zato probudi nadu u sebi. Možeš biti kolibrić, ne sup. Možeš vidjeti dobro u svakoj situaciji umjesto lošeg. I ako naiđeš na oluju i uplaše te turbulencije, ne brini se... Tvoj nebeski Otac je tvoj pilot!

SEDAMNAESTO POGLAVLJE

Pusti da se nada prelijeva

*A Bog, izvor nade, neka vam dadne potpunu radost i mir
u vjeri (kroz iskustvo vaše vjere) da napredujete u nadi
(da se nada prelijeva) snagom Duha Svetoga.*

Rimljanima 15: 13

“Radost zadire dublje od očaja.”

Corrie ten Boom

Sve što možeš pojesti

Pažljivo sam razmišljala kako početi posljednje poglavlje ove knjige i svaki put bih se vratila na ove četiri riječi: **SVE ŠTO MOŽEŠ POJESTI!** Napisala sam više od stotinu knjiga, ali sa sigurnošću mogu reći da nikada nisam na ovaj način započela poglavlje.

“Sve što možeš pojesti” nešto je u čemu ne možeš često uživati, ali kad imaš priliku, onda je u potpunosti iskoristiš. Nedavno mi je osoba koju znam rekla da svake godine na Dan zahvalnosti vodi svoju obitelj na ‘sve što možeš pojesti’ ručak - to je njihova obiteljska tradicija. Umjesto kuhanja cijeloga jutra i pranja suđa cijele večeri, odlaze svakog Dana zahvalnosti u isti restoran i uživaju u ručku. Odlazak za odlaskom do švedskog stola po još puretine - tanjur za tanjurom krumpira, nadjeva, graška, batata i umaka od brusnica. I za tu posebnu prigodu, on i njegova žena dopuštaju djeci da

odlaze do stola s desertom koliko god puta žele. Rekao mi je: "Joyce, samo jednom godišnje idemo na 'sve što možeš pojesti', ali kad odemo, isplati se novca koji potrošimo."

Spominjem to dok zajedno počinjemo ovo posljednje poglavlje jer mislim da je nada dio Božjeg Sve-što-možeš-pojesti menija. Ona nije jedino jelo koje On nudi, ali je važno. Milost, nada, ljubav, oproštenje, prihvaćenost, snaga, sigurnost samo su neke od stvari koje Bog nudi neograničeno. Nikada se ne možeš previše puta vratiti po milost. Nikada ne možeš iscrpiti Očev izvor ljubavi. Nemoguće je tražiti previše nade.

**Nemoguće je tražiti
previše nade.**

Što god vjeruješ Bogu za danas - bilo da se radi o tvojoj obitelji, tvojem emocionalnom zdravlju, tvojem duševnom zdravlju, tvojim odnosima, tvojoj karijeri, tvojim financijama, tvojoj budućnosti – ukloni granice. Vрати se na švedski stol i napuni se nadom koliko god puta je potrebno. Kad ljudi pričaju o tebi, trebali bi reći: "To je osoba iz koje se prelijeva nada. Bez obzira na to što se dogodilo, bez obzira na to kakvo je stanje oko nje, nikada ne odustaje od Boga."

Pogledaj na svoju dušu kao na čašu; ne dopusti da tek četvrtina bude ispunjena nadom. Nemoj se zadovoljiti polovicom punom nade. Tri četvrtine pune nade nisu dovoljne. Možeš čak i bolje od toga da budeš pun nade - neka se nada prelijeva, zapljuskuje okolo i izlijeva na druge ljude. Odaberi prelijevati nadom u Bogu. Vjeruj da će On učiniti obilno i neograničeno više nego što možeš moliti ili misliti (Efežanima 3: 20).

Bog koji ima više nego dovoljno

Jedna od stvari koju znamo o Isusu je da voli podizati razinu očekivanja. Nema sumnje u Njegovu silu, jer On daje više nego što nam treba; On nam daje što nam treba... I još više. Ovdje je stih koji potvrđuje ovaj princip:

A Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti (svu naklonost i zemaljski blagoslov), da možete imati uvijek i u svemu sasvim dovoljno svega i još imati viška za koje mu drago dobro djelo.

2. Korinćanima 9: 8

Bog obećaje dovoljno za tebe, čak i višak kako bi mogao pomoći drugim ljudima. To zvuči kao uzbudljiv način življenja, i ja to ne želim propustiti – a ti?

U šestom poglavlju Ivanovog evanđelja pronalazimo sličnu priču u kojoj Isus hrani mnoštvo od pet tisuća muškaraca (ne računajući žene i djecu). Učenici su se uspaničili jer je mnoštvo bilo gladno, a nisu ga imali kako nahraniti. Gladna svjetina i bespomoćni učenici - to nije izgledalo dobro.

Možeš li se poistovjetiti s tim osjećajem bespomoćnosti? Jesi li se ikada nalazio u situaciji gdje je problem bio toliko velik da nije bilo načina da ga sam riješiš?

- Tvoj brak je u krizi i ne znaš kako to riješiti.
- Osjećaš se usamljeno i obeshrabreno i ne znaš kako to riješiti.
- Pokazao si se lošim na poslu i ne znaš kako to riješiti.
- Tvoj prihod nije dovoljan za pokriti račune i ne znaš kako to riješiti.
- Tvoja djeca imaju problema sa školom i ne znaš kako to riješiti.

Moguće je da su se učenici tako osjećali. Ljudi su gledali u njih, a oni su se osjećali bespomoćno. Njihov problem bio je prevelik, a njihove sposobnosti premale. I onda su učinili jedinu stvar koju su mogli – došli su Isusu. Riječ Božja kaže nam da je Isus uzeo ono malo što su imali (pet kruhova i dvije ribice), pomolio se nad tim, i počeo to umnožavati.

Na prvu, učenici su vjerojatno pomislili da će jedino dvije-tri osobe biti nahranjene. Ali iz ruku Spasitelja zalihe su nastavile dolaziti. Deset je ljudi bilo nahranjeno, sto ljudi bilo je nahranjeno, petsto ljudi bilo je nahranjeno, tisuću je ljudi bilo nahranjeno. Na njihovo oduševljenje, odgovor na potrebu nastavljao je i nastavljao dolaziti! A najnevjerojatniji dio priče nije taj da je svatko bio nahranjen – svi su bili nahranjeni do sitosti... Još je ostalo dvanaest košara ostataka hrane. Isus je umnožio više nego dovoljno.

SVE ŠTO MOŽEŠ POJESTI!

Ako je Isus mogao zadovoljiti gladnu svjetinu, samo pomisli što može učiniti za tvoju gladnu dušu.

Ako je Isus mogao zadovoljiti gladnu svjetinu, samo pomisli što može učiniti za tvoju gladnu dušu. Ono kroz što danas prolaziš ne može se mjeriti s Božjom silom u tvom životu. Nema razloga za zabrinutost i strah – nada je ovdje.

Isti Isus koji je providio toliko hrane da je ostalo dvanaest košara ostataka – provida i tebi!

Ne oklijevaj vjerovati i tražiti od Boga da učini nezamislivo u tvom životu. Jedna od Boga omiljenih stvari uzeti je nešto što se čini nemoguće i pretvoriti to u predivne mogućnosti. Kada se more ispriječi pred Njegovim narodom, On ga razdvoji. Kada sunce počne zalaziti za vrijeme pobjedonosne bitke, On suncu naređuje da stane. Kada umorna svjetina postane gladna, nahrani ih od jednog obroka. Svaki put kada On nešto čini, tu je pobjeda, dnevno svjetlo,

i višak hrane. Stoga ne traži od Boga za jedva dovoljno; probaj Ga tražiti previše. Ne traži sa sebičnim motivom jer bi mogao proći bez ičega, ali ako želiš više nego dovoljno kako bi bio blagoslov ranjenima i potrebitima, možeš očekivati više, obilato i iznad onoga čemu se možeš **nadati**, tražiti ili misliti (Efežanima 3: 20).

U petom poglavlju Evanđelja po Luki čitamo o događaju kada je Isus došao svojim učenicima nakon što su cijelu noć lovili ribu i ništa nisu uhvatili. Rekao im je da otplove u dublje vode i ponovno bace mreže. Kada su to učinili, dogodilo se nešto predivno.

Kad to učine, uhvate mnogo riba, mreže im se gotovo razdirale. Uto dadnu znak svojim sudrugovima u drugoj lađici da bi im došli pomoći. Ovi dođu i napune obje lađice tako da su gotovo tonule.

Evanđelje po Luki 5: 6-7

Razmisli o izvoru

Često, kada stvari ne ispadnu dobro zbog lošeg savjeta ili razočaranja prijatelja u nas, netko bi nam mogao reći: "Pa što si očekivao s obzirom na izvor." Drugim riječima, kažu nam da je ono u što smo se uzdali bilo nesigurno i nije se imalo što drugo očekivati nego razočaranje.

Jedan od razloga zašto više ljudi ne prelijeva nadom je što svoju nadu polažu u krive stvari. Radije se oslanjaju na posao, vezu, novac, političku ideologiju, san ili čak i supružnika da ih učini sretnima i ispuni potrebe umjesto da gledaju na Boga. Na prvu, ništa od nabrojanih stvari nije krivo, ali one nikada nisu bile namijenjene da budu izvor tvoje nade. Bog je jedini izvor kojeg je nemoguće iscrpiti. Na početku knjige govorili smo o važnosti Boga kao našeg izvora nade,

ali toliko je lako odlutati od te važne istine da sam to htjela ponoviti u ovom posljednjem poglavlju.

1. Korinćanima 8: 6 kaže:

Mi nemamo nego jednoga Boga, Oca, od koga sve dolazi (koji je Izvor svih stvari) i za koga postojimo, i jednoga Gospodina, Isusa Krista, po komu postoji sve i po komu postojimo također i mi.

Bog je "Izvor svih stvari" i On je Onaj "za koga postojimo". Ako je tvoja nada temeljena na bilo čemu osim na Bogu, razočarat ćeš se. Emocionalni stres pod kojim se nalaze mnogi vjernici događa se jer se oslanjaju na krive izvore. Ako je tvoja nada u osobu, program ili čak u samog sebe, bit ćeš frustriran i izmoren ponovno i ponovno jer su to ograničeni izvori. I što duže pokušavao crpsti iz tih suhih izvora, dublje će i teže biti razočaranje.

Psalam 42: 12 kaže:

"Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj (**nadaj se u Bogu**), jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!"

David je činio nešto vrlo mudro u ovim stihovima Pisma. Iako se osjećao pritisnuto, i iako se nije nužno osjećao pun nade, počeo je sam sebe ohrabrivati da stavi svoju nadu u Boga. Rekao si je: *Danas ću se nadati Bogu, i slavit ću Ga. Nije važno osjećam li to ili ne. Bog je moj izvor i u Njega ću staviti svoju nadu!* Ignorirao je svoje raspoloženje i odlučio se nadati jedinom stalnom Izvoru. U prošlosti je David iskusio oslobađajuću Božju silu i znao je da je Bog vjeran.

Ne mogu ni početi nabrajati koliko se puta Bog pokazao vjernim u mojem životu, i ti vjerojatno možeš reći to isto. Zašto bismo gubili vrijeme oslanjajući se na nešto nesigurno? Stavimo nadu u pravi izvor i time izbjegnimo mnoga razočaranja.

Kako izgleda nada

Slapovi Niagare veličanstven su i jedan od silnijih prizora Sjeverne Amerike. Ako ih nisi vidio uživo, sigurno si svjedočio njihovom veličanstvu na televiziji ili nekoj slici. Snažan tok rijeke i silan pad vodopada uistinu su zadivljujući. Čudesnost i ljepota svijeta koji je Bog stvorio nikada me ne prestaju oduševljavati!

Vjerujem da je jedna od najfascinantnijih stvari vezanih uz slapove Niagare to što nikada ne presušuju. Više od dva milijuna kubičnih metara vode izljuje se svake minute⁽¹⁾ i nikada ne staje. Ne postoji dan kada slapovi presuše i kada čuvari parka pošalju ljude kući dok se ponovo ne skupi dovoljno vode. Iz minute u minutu, iz sata u sat, iz dana u dan voda nastavlja teći.

Ako si posjetio slapove Niagare, znaš da im se ne možeš približiti, a da ne utječu na tebe. Dok prolaziš kroz park, čak i prije no što ih vidiš, možeš ih čuti. Zvuk je vode koja se padajući razbija o stijene izrazito glasan. A kada im dođeš bliže, počneš osjećati izmaglicu. Mnoštvo sitnih kapljica od silne vode tvori izmaglicu u zraku i tko se god nađe blizu te prirodne ljepote završi sav mokr. To je neprekidno čudo koje utječe na svaku osobu koja dođe u kontakt s njim.

Ovo predstavlja silnu sliku toga kako nada može izgledati u tvom životu. Kao što rijeka nikada ne presušuje, tako nada nastavlja teći. Možeš plivati u njoj, piti je, dijeliti je s drugima – bez obzira na to koliko puta crpio iz nje, ne možeš je iscrpiti. Izreke 23: 18 obećavaju da “tvoja nada neće propasti.” To znači da se nikada neće dogoditi da odeš na rijeku nade i naiđeš na suho korito. Jer je Bog vječan, nada u Njemu izvire vječno. Svaki dan tvog života možeš odlaziti k Njemu, pun nade i vjere, uzdajući se da će On providjeti sve što trebaš.

Ne samo da je nada rijeka koja ne presušuje, već je nada slap koji utječe na svakoga tko joj se približi. Možeš je čuti, vidjeti i osjetiti u zraku oko sebe. Kada prelijevaš nadom, ona ne utječe samo na tvoj život, ona utječe na sve one oko tebe. Tvoja se nada izlijeva na njih. Što su više u kontaktu s tobom, to više čuju riku slapova i osjećaju izmaglicu u zraku. Neće proći dugo prije no što kažu: "Volim biti blizu tebe. Nešto je drugačije u vezi s tobom. Počnem se nadati kada pričam s tobom."

Svako jutro kada se ustaješ vjerujući Bogu za nešto dobro u svojem životu, sjeti se slapova. Svaki put kada si kušan biti razočaran i odustati od sna koji je Bog stavio u tvoje srce, sjeti se slapova. I svaki put kada se nađeš među ljudima kojima treba ohrabrenje, sjeti se slapova. Nada nije potočić. Nada nije rječica. Nada je silan, moćan vodopad zbog kojega će ljudi proputovati svijet kako bi ga iskusili.

U što ćeš vjerovati?

Svijet koji je pun kritike i cinizma neprestano će te upozoravati da se ne nadaš. Reći će ti: "Stvari nisu uspijevale u prošlosti," ili: "Pazi kako se postavljaš jer bi se mogao razočarati." Možeš biti ohrabrivan da budeš "razuman" i ne očekuješ previše, ali Bog nam kaže da očekujemo više od onoga što bi bilo razumno. On želi da očekujemo više nego dovoljno!

Ohrabrujem te da činiš upravo suprotno od onoga što bi svijet činio. Ne dopusti da tvoj tjelesni um upravlja tvojim životom. Obnovi svoj um prema Božjoj Riječi i nauči razmišljati kako Bog razmišlja. U svakom poglavlju ove knjige, vidjeli smo dijelove Pisma i obećanja Božja koja te ohrabruju da se nadaš Njegovom najboljem za tvoj život. Vidjeli smo biblijske primjere. Čuli smo priče o običnim ljudima poput tebe i

mene – o muškarcima i ženama koji su se usudili nadati da će Bog ispuniti svoja obećanja. Postavlja se pitanje: Što ćeš izabrati? Hoćeš li izabrati nadu ili beznađe? Jesi li spreman živjeti s radosnim iščekivanjem da će se danas dogoditi nešto dobro s tobom, kroz tebe, tebi, tvojoj obitelji, s tvojom djecom, u svijetu, tvojim prijateljima, u tvojim okolnostima, na tvom poslu, u školi, u vladi itd.? Jedna je stvar sigurna: Nedostatak nade i negativnost nikada neće nešto poboljšati, a ako postoji bilo kakva mogućnost da nada i vjera u Boga djeluju, zašto to onda ne bismo probali?

Jedna je od najodvažnijih laži koju će ti neprijatelj reći kako bi te držao dalje od sile nade ta da je ne zaslužuješ. *Ne zaslužuješ tražiti više od Boga. Ne zaslužuješ tražiti Njegovo najbolje. Ne zaslužuješ uživati u svojem životu, jer si putem učinio previše grešaka.* Svijet, tijelo i Sotona podsjećat će te na tvoje mane i greške, tvoje grijehе i propuste, i osuda će te pokušati zaustaviti da prilaziš Bogu sa srcem punim nade.

Istina je ova: Ti ne zaslužuješ nadu... Niti je ja zaslužujem. Oboje smo previše puta zabrljali; i ako bi se nada oslanjala na našu pravednost, ne bismo je zaslužili. Ali je sila evanđelja u tome da, kada nas Bog gleda, ne gleda naše propale pokušaje pravednosti; umjesto toga vidi savršeno djelo Isusove pravednosti. Još kada smo bili u grijehu, slomljeni i daleko od Boga, Isus je došao i platio cijenu za nas. Njegova smrt platila je svaki grijeh, svaku grešku, svaki pad i svaki propust. Nikako nismo mogli zaslužiti ono što nam je Bog dao, ali On je to znao, i zato to nije niti tražio. Nada nam je dana, ne zato što smo je platili, već zato što je to Isus učinio. I Njegova otplata bila je i više nego dovoljna.

**Nada nam je dana,
ne zato što smo je
platili, već zato što
je to Isus učinio.**

Nada donosi...

*Odmor od pritiska
Pozitivnu promjenu tvog raspo-
loženja
Oslobođenje od depresije*

*Želju da ponovno sanjaš
Obećanje boljih dana
Smekšavanje tvrdog srca
Osvježen duh
Motivaciju za postizanje tvojih ciljeva
Snagu tvojoj duši
Mirnoću tvom umu i emocijama
Slobodu od brige
Slobodu od straha
Uživanje u životu
Strpljenje dok čekaš
Pouzdanje koje te sprječava da odustaneš
Vjeru da se bilo što i bilo tko može promijeniti
Podsjećanje da je Bog u kontroli
Uzbuđenje zbog nepoznatog
Pouzdanje da nikada nije kasno početi ponovno
Shvaćanje da nisi sam*

Ovo je samo mali dio onoga što donosi nada, ali da bu-
demo iskreni, čak i ako si živio s nadom, a ništa se od nave-
denog nije dogodilo, nadu se još uvijek isplati imati jer ćeš s
njom biti sretniji nego što ćeš ikada biti bez nje!

Probudi nadu u sebi!

Ne postoji ograničenje na nadu. Što više vjeruješ, više
ugađaš Bogu. Ali zapamti - nada je jedino jaka koliko je jak
njezin izvor. Ako je tvoja nada u osobi, poslu ili vlastitoj snazi
i sposobnosti, naći ćeš se nesretan i frustriran. Sve te stvari

imaju granice, ali ne i Bog – dopusti Mu da On bude izvor tvoje nade. Idi kroz dan pjevajući himnu Edwarda Mote iz 1834. godine.

*Ni na čem manjem svoju nadu ne gradim
Nego na Isusu Kristu, mojoj pravednosti;
Na mudrost ovoga svijeta nikad se ne oslonim
Već na Isusovo ime u potpunosti.*

*Na Kristu, čvrstoj Stijeni stojim;
Svaka druga zemlja je tlo koje tone,
Svaka druga zemlja je tlo koje tone.*

*Kada tama sakrije Njegovo lice divno
Oslanjam se na milost Mu stalnu;
U olujnom vjetru kad zapuše silno,
Moje sidro čvrsto je u Njemu.*

*Njegov savez, Njegova krv, Njegova zakletva,
Drže me za jake poplave;
Kad zbog sveg okolo mi je stisnuta duša,
Tad On je izvor stabilnosti i snage.*

*Kada dođe uz trube zvuk,
Oh, nek se tad s Njim nađem;
U Njemu, mojoj pravedosti
Bez ljage pred tron da stanem. (2)*

Hajde, probudi nadu u sebi! Nema razloga zašto ne bi. Pridruži se milijunima drugih koji su kroz stoljeća kročili s nadom i nikada nisu zažalili zbog toga!

Pogovor

Počeli smo prvo poglavlje ove knjige govoreći o Betty-Loša-Vijest. Jadna Betty – ona je bila pravi nered, zar ne? Iako je imala sjajnu obitelj i iako je uistinu voljela Boga, imala je jako malo nade. Betty nije imala sretno iščekivanje da će se dogoditi dobre stvari; imala je obeshrabrujuće očekivanje da su loše stvari neizbježne. Umjesto da pretpostavlja najbolje, Betty se hvatala za najgore... I to je utjecalo na njezin život.

Frustriran, zabrinut, potišten ili obeshrabren, možda se i ti nekada možeš poistovjetiti s Betty. Možda si se ponekad mučio da uistinu iskusiš obilan, pobjednički, radošću ispunjen život za koji je Isus umro da ti ga da. Možda si kupio ovu knjigu jer je naslov zvučao kao dobra vijest i očajno ti je trebala dobra vijest.

Prije nego što pošaljem ovaj tekst izdavaču želim uzeti trenutak da ti govorim na osobnoj razini. Ja imam veliku nadu za tebe. Vjerujem da će te Bog osloboditi od teških okova „Ne mogu“ i „Prekasno je“ kako bi mogao letjeti na krilima „Mogu“ i „Sad je pravo vrijeme“. Imam sretno iščekivanje da ćeš ostaviti obeshrabrenost i očaj u prošlosti kamo i pripada – u tvoju prošlost – i da ćeš otrčati u obećanje za tvoju budućnost.

Ne znam kroz što točno prolaziš dok čitaš ove riječi. Stvari su možda sjajne i možda si uzbuđen zbog nove avanture ili prilike. A možda jedva preživljavaš, pristajući na „dovoljno dobro“ i misliš: Ne može biti gore od ovog. A možda si toliko silno povrijeđen da se pitaš hoće li bol ikada nestati.

S kakvim se god izazovom suočavaš danas – koliko god velik ili malen bio – vrijeme je da se opet počneš nadati. Vrijeme je da se nadaš naklonosti. Vrijeme je da se nadaš proboju. Vrijeme da se nadaš sreći. Prepreka pred tobom prilika je za Boga da učini nešto predivno u tvom životu. Nećeš izgubiti – Bog je na tvojoj strani i Bog je nepobjediv.

Zato ustani i kreni. Podigni svoju razinu očekivanja. Odbij pristati na „dobro“ kad ti je obećano „sjajno“. Danas je novi dan u tvom životu – i novi je dan savršeno vrijeme da probudiš svoju nadu.

Bilješke

1. poglavlje: Podigni svoju razinu očekivanja

1. Source unknown; *"Where's the Pony"*

<http://storiesforpreaching.com/category/sermonillustrations/hope/>.

2. poglavlje: Slijedi vođu

1. James Brown, Evangeline Baptist Church, Wildsville, LA, in *Discoveries*, Vol. 2, No. 4 (Fall 1991).

3. poglavlje: Identificiraj i eliminiraj svaki „Ne mogu“

1. "About us," "I Have a Dream Foundation,"

www.ihaveadreamfoundation.org/html/history.htm;

www.sermonillustrations.com/a-z/h/hope.htm.

2. *Today in the World*, MBI, December 18, 1991.

4. poglavlje: Energija nade

1. Cited in Joyce Meyer, *"Doing Your Best with What You Have,"*

www.joycemeyer.org/articles/ea.aspx?article=doing_your_best_with_what_you_have.

9. poglavlje: Nastavi se kretati

1. Debra S. Larson, *"Blind Skier Sets Goals on Disabled Olympics,"* February 5, 1987,

http://articles.latimes.com/1987-02-05/news/vw-1122_1_water-skiing.

10. poglavlje: Traži dobro u svemu

1. Source unknown, "Attitude,"
www.sermonillustrations.com/a-z/a/attitude.htm.
2. Source unknown, "Hope,"
www.sermonillustrations.com/a-z/h/hope.htm.

11. poglavlje: Zatočenici nade

1. *Bits & Pieces*, July 1991.

12. poglavlje: Budi odgovor na nečiju molitvu

1. Gary Morsch and Dean Nelson, *The Power of Serving Others: You Can Start Where You Are* (San Francisco: Barrett-Koehler Publishers, Inc., 2006), 19-21
2. *Cited in Today in the Word*, March 6, 1991.

14. poglavlje: Nemoj čekati sutra

1. "Misery Dinner," Cristopher News Notes, August 1993,
www.sermonsearch.com/sermon-illustrations/1185/misery-dinner/.

16. poglavlje: Izbor je na tebi

1. The Capuchin Franciscans "Fasten Your Seat Belts,"
www.beafriar.com/New%20Projects%202012/Our%20Father%20is%20the%20Pilot.pdf.
2. Steve Goodier, *Quote magazine*, in Reader's Digest, May 1990.

17. poglavlje: Pusti da se nada prelijeva

1. Niagara Parks, "Niagara Falls Geology Facts & Figures,"
www.niagaraparks.com/about-niagara-falls/geology-facts-figures.html.
2. "My Hope Is Built on Nothing Less,"
<http://hymnal.net/en/hymn/h/298#ixzz31E5ASKsi>.

Dodatni biblijski stihovi o nadi

Stranice ove knjige pune su biblijskih stihova o nadi, ali ispisala sam još neke za dodatno ohrabrenje.

Nada za svakodnevicu

“Jahve je dio moj”, veli mi duša, “i zato se u Nj pouzdajem (Njemu se nadam)”.

Tužaljke 3: 24

Nadom se veselite, u nevolji budite strpljivi, u molitvi ustrajni!

Rimljanima 12: 12

Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo.

Hebrejima 11: 1

Naprotiv, štuju te u svojim srcima Krista kao Gospodina, uvijek spremni za odgovor svakomu tko vam zatraži razlog nade koja je u vama.

1. Petrova 3: 15

Jer Bogu ništa nije nemoguće (i nijedna riječ ne izlazi iz Njegovih usta bez sile za njeno izvršenje).

Luka 1: 37

Oko je Jahvino nad onima koji Ga se boje, nad onima koji se uzdaju (koji se nadaju) u milost (i dobrotu) Njegovu.

Psalam 33: 18

Nek Izrael čeka Jahvu (neka Mu se nada). Jer je u Jahve milosrđe i obilno je u Njega otkupljenje.

Psalam 130: 7

Uistinu, sve što je nekoć napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom, koje daje Pismo, trajno imamo nadu.

Rimljanima 15: 4

Podrži me u svom obećanju, i živjet ću; nemoj da se u svojoj nadi postidim.

Psalam 119: 116

Neka dobrota Tvoja, o Jahve, bude nad nama, kao što se mi u Tebe uzdamo (kao što Ti se nadamo).

Psalam 33: 22

Spomeni se svoje riječi sluzi svojem kojom si mi dao nadu.

Psalam 119: 49

Da vam dadne prosvijetljene oči vašega srca da uvidite koliku nadu pruža Njegov poziv, koliko bogatstvo slave krije Njegova baština među svetima.

Efežanima 1: 18

Da bismo po tim dvjema nepromjenjivim stvarima (Njegovom obećanju i Njegovoj zakletvi) u kojima Bog ne može prevariti imali snažan poticaj - mi što smo se utekli (Bogu) da se domognemo nade koja nam je određena.

Hebrejima 6: 18

Takva je, znaj, i mudrost tvojoj duši: ako je nađeš, našao si budućnost, i nada tvoja neće propasti.

Izreke 24: 14

To nosim u srcu i gajim nadu u sebi. Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe Njegovo nije presušilo.

Tužaljke 3: 21-22

Ti si moj štit i moj zaklon, u Tvoju se riječ uzdam (njoj se nadam).

Psalam 119: 114

Štovatelji Tvoji videć me vesele se, jer se u riječ Tvoju ja pouzdah (njoj se nadah).

Psalam 119: 74

Po njemu vjerujete u Boga, koji ga je uskrisio od mrtvih i koji ga je proslavio, tako da vaša vjera puna nade bude usmjerena k Bogu.

1. Petrova 1: 21

Ali je naša vruća želja da svaki od vas pokaže istu revnost da svoju nadu učini savršenom do kraja.

Hebrejima 6: 11

Sam naš Gospodin Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas je ljubio i po milosti nam dao vječnu utjehu i dobru nadu, neka utješi vaša srca i učvrsti ih u svakom dobrom djelu i riječi!

2. Solunjanima 2: 16-17

A nada ne razočarava, jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetomu koji nam je dan.

Rimljanima 5: 5

Pomoć Tvoju čekam (njoj se nadam), o Jahve, Tvoje zapovijedi izvršavam.

Psalam 119: 166

Zato se mi trudimo i borimo; postavili smo, naime, svoju nadu u živoga Boga, koji je spasitelj svih ljudi, osobito vjernika.

1. Timoteju 4: 10

Nada u spasenje

Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas po svome velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovo rodi za živu nadu.

1. Petrova 1: 3

Da opravdani Njegovom milosti, budemo baštinici vječnoga života kojemu se nadamo.

Titu 3: 7

Baš se tim očitova milost Božja u svoj spasiteljskoj snazi za sve ljude, da nas odgaja da se odrečemo bezbožnosti i svjetskih požuda te živimo umjereno, pravedno i pobožno u ovom svijetu kao ljudi koji iščekuju blaženo ispunjenje nade, naime pojavu sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista.

Titu 2: 11-13

Na temelju nade u vječni život - život koji prije vječnih vremena obeća Bog, koji nikad ne laže.

Titu 1: 2

Ali mi koji pripadamo danu budimo trijezni; "obucimo se u oklop", to jest vjeru i ljubav i u spasonosnu nadu kao "u kacigu".

1. Solunjanima 5: 8

Jer smo čuli za vašu vjeru u Kristu Isusu i za ljubav koju imate prema svima svetima radi dobra kojem se nadate i koje se za vas čuva na nebesima. Za nj ste prije čuli propovijedanjem istine, to jest radosne vijesti.

Kološanima 1: 5

Ako se samo u ovome životu uzdamo u Krista, najbjeđniji smo od svih ljudi. Ali sad, Krist je uskrsnuo od mrtvih. On je prvenac umrlih.

1. Korinćanima 15: 19-20

Molitva spasenja

Bog te voli i želi imati osobni odnos s tobom. Ako nisi prihvatio Isusa Krista za svog Spasitelja, možeš to učiniti upravo sada. Samo Mu otvori svoje srce i moli ovu molitvu...

„Oče, znam da sam griješio protiv Tebe. Molim Te, oprosti mi. Očisti me. Obećajem vjerovati Tvome Sinu Isusu Kristu. Vjerujem da je On umro za mene – uzeo je moj grijeh na sebe kad je umro na križu. Vjerujem da je uskrsnuo od mrtvih. Predajem svoj život Isusu upravo sada.

Hvala Ti, Oče, za Tvoj dar oprosta i vječnog života. Molim Te, pomози mi da živim za Tebe. U Isusovo ime, amen.“

S obzirom na to da si molio iz svog srca, Bog te prihvatio, očistio i oslobodio od okova duhovne smrti. Uzmi vremena i prouči ove stihove i traži od Njega da ti govori dok hodaš s Njim na ovom putovanju u svojem novom životu.

Ivan 3: 16
Efežanima 1: 4
1. Ivanova 1: 9
1. Ivanova 5: 1

1. Korinćanima 15: 3-4
Efežanima 2: 8-9
1. Ivanova 4: 14-15
1. Ivanova 5: 12-13

Moli se i traži od Njega da ti pomogne pronaći dobru crkvu utemeljenu na Bibliji kako bi bio ohrabren da rasteš u svom odnosu s Isusom Kristom. Bog je uvijek s tobom. On će te voditi dan po dan i pokazati ti kako da živiš životom izobilja koji On ima za tebe.

O autoru

JOYCE MEYER među svjetskim je vodećim praktičnim učiteljima Biblije. Njezin dnevni TV program “Uživanje u svakodnevnom životu” prikazuje se na stotinama televizijskih mreža i radijskih stanica diljem svijeta.

Joyce je napisala više od 100 inspiracijskih knjiga. Među najprodavanije ubrajaju se *Revolucija ljubavi*, *Lepota umesto pepela*, *Nikad nemoj odustati*, *Iscljenje slomljenog srca*, *Vođa u nastajanju*, *Power Thoughts*; *The Confident Woman*; *Look Great, Feel Great*; *Starting Your Day Right*; *Ending Your Day Right*; *The Every-day Life Bible*; *Approval Addiction*; *How to Hear from God*; *Beauty for Ashes*; i *Bojno polje uma*.

Joyce neprestano putuje, održava konferencije tijekom cijele godine i govori tisućama diljem svijeta.

[illegible]

**Propovijedi Joyce Meyer na hrvatskom jeziku
kao i na ostalim jezicima možete pronaći
na stranicama**

www.media.syloam-international.org

tv.joycemeyer.org

Jedna od najmoćnijih sila u svemiru
je nada – sretno, pouzdano
očekivanje da će se dogoditi nešto
dobro. Nada te drži kroz tvoja
najmračnija razdoblja i gorivo je
koje trebaš da ostvariš svoje snove.
Kakve god bile tvoje okolnosti,
nemoguće je živjeti život u punini
bez nade. Ali traženje nade u krivim
stvarima – u profesionalnoj poziciji
ili drugoj osobi – s vremenom
vodi do razočaranja. Nada je samo
onoliko jaka koliko je jak njezin
izvor, i kad se temelji na vjeri u
Boga, pronaći ćeš nepokolebljivu
nadu u beskonačnoj količini.

U ovoj knjizi Joyce Meyer, #1
najprodavanija autorica New York
Timesa, dijeli praktične savjete
i biblijsku mudrost koja će ti pomoći
da otkriješ moć nade koja se nalazi
samo u Kristu. Naučit ćeš kako
usidriti svoju nadu čvrsto u Bogu za
neograničenu radost i mogućnosti
u svojem životu. Kao što Joyce
pojašnjava: „Bez nade u Bogu ne
možeš napraviti mnogo, ali s nadom
u Bogu nema toga što ne možeš
napraviti!“ Danas i svaki dan možeš
očekivati nešto dobro od Boga i
probuditi nadu u sebi!

EMISIJE “UŽIVANJE U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU SA JOYCE MEYER”
MOŽETE GLEDATI NA:

WWW.MEDIA.SYLOAM-INTERNATIONAL.ORG
TV.JOYCEMEYER.ORG

„KAKO BUDEŠ PROLAZIO KROZ OVU KNJIGU, NADAM SE DA ĆEŠ VIDJETI DA BOG ŽELI DA 'IMAŠ I UŽIVAŠ U ŽIVOTU'. ON ŽELI NAJBOLJE ZA TEBE DUHOVNO, MENTALNO, EMOCIONALNO, FIZIČKI I U ODNOSIMA — SVAKE GODINE, SVAKOG DANA, SVAKOG TRENUTKA. I KAD ZNAŠ DA BOG ŽELI NAJBOLJE ZA TEBE, NE MOŽEŠ NE BITI ISPUNJEN NADOM. BOG ŽELI ISPUNITI SVE TVOJE POTREBE I OSPOSOBITI TE DA POMOGNEŠ DRUGIM LJUDIMA.

AKO SI DANAS POVRIJEĐEN, SUMNJAŠ DA BI SE STVARI MOGLE POPRAVITI... **PROBUDI NADU U SEBI.**

AKO SAMO PREŽIVLJAVAŠ, PROLAZIŠ KROZ STVARI, ALI PITAŠ SE IMA LI NEŠTO VIŠE OD TOGA... **PROBUDI NADU U SEBI.**

AKO ODGAJAŠ DJECU, PITAŠ SE ŠTO IH ČEKA U ŽIVOTU... **PROBUDI NADU U SEBI.**

AKO ZAPOČINJEŠ UZBUĐLJIVU NOVU PUSTOLOVINU, RISKIRAJUĆI VIŠE NEGO IKAD PRIJE... **PROBUDI NADU U SEBI.**

KAD SE USUDIŠ PORASTI U NADI, POČET ĆE SE MIJENJATI STVARI U TVOJEM ŽIVOTU. VJERA RASTE, RADOST SE VRAĆA I MIR VLADA.“

JOYCE

**OVA KNJIGA JE POKLON OD JOYCE MEYER
I NE SMIJE SE PRODAVATI!**

Syloam

www.press.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

978-80-89414-59-8

9 788089 414598